

ஜூலை 2021

ஞானம்

254

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

தி. ஞானசேகரன் எழுதும்
ஞானம் சஞ்சிகைக் காலம்
தொடர் ஆரம்பம்

பவளவிழாக் காணும்
இலக்கியகர்த்தா
எம்.எஸ். அமர்ஜஸ்லா

விலை :
ரூபா 100/=

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறவது ஞானம் !

ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் மாபெரும் இலக்கியப் போட்டிகள்!

ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் **தி. ஞானசேகரனின்**
80^{ஆவது} அகவையை முன்னிட்டு ஞானம் சஞ்சிகை
நடத்தும் **மாபெரும் இலக்கியப் போட்டிகள்**

பரிசுத் தொகை
ரூபாய் 300,000/=

2000^{ஆம்} ஆண்டு முதல் 2021^{ஆம்} ஆண்டு பெப்ரவரிவரை வெளிவந்த

சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளுக்கான பரிசுப் போட்டிகள் ஆறு பிரிவுகளில் நடைபெறுகின்றன.

- (01) **முதற் பீர்வு** : **நாவல் - குறுநாவல்** - நாவல், குறுநாவல், குறுநாவல் தொகுப்பு.
- (02) **இரண்டாம் பீர்வு** : **சிறுகதை** - குறைந்தது 9 சிறுகதைகள் உள்ளடங்கிய சிறுகதைத் தொகுப்பு.
- (03) **மூன்றாம் பீர்வு** : **கவிதை** - கவிதைத் தொகுப்பு - மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, காவியம்.
- (04) **நான்காம் பீர்வு** : **கட்டுரை** - பொருட்பரப்பு எதுவாகவும் இருக்கலாம்.
- (05) **ஐந்தாம் பீர்வு** : **ஈழத்துப் பழந்தமிழ் ஆய்வு** - பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு உரியது.
- (06) **ஆறாம் பீர்வு** : **ஈழத்துச் சிற்றிதழ்**.

போட்டிகளுக்கான விதமுறைகள் :

ஈழத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள் எவரும் இப்போட்டிகளில் பங்கு பற்றலாம். ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரிவுப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளலாம். ஆனால் ஒருபிரிவுக்கு ஒரு படைப்பை மாத்திரமே சமர்ப்பிக்க முடியும். போட்டி **முடிவுத் திகதி 31-08-2021**. அதன் பின்னர் வந்துசேரும் படைப்புகள் போட்டிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது. ஞானம் ஆசிரியர் குழுமத்துடன் போட்டி தொடர்பான கடிதம், தொலைபேசித் தொடர்புகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஞானம் பதிப்பகத்தில் வெளிவந்த நூல்கள் இப்போட்டிக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. அனுப்பவேண்டிய முகவரி - Editor, Gnanam, 3-B, 46th Lane, Colombo 06, Sri Lanka என்ற முகவரிக்கு பதிவுத்தபாலில் அனுப்பப்பட வேண்டும். தபால் மேலுறையின் இடதுபக்க மூலையில் பங்குபற்றும் போட்டிப் பிரிவின் பெயர் குறிப்பிடப்படவேண்டும். நடுவர் குழுவின் முடிவே இறுதியானது.

பீர்வு 1 - 4 மூலத்தக விதமுறைகள் :

ஆகக் குறைந்தது 80 பக்கங்கள் கொண்ட நூல்களாக இருத்தல் வேண்டும். நூலின் இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பப்படல் வேண்டும். போட்டியாளர்கள் தமது இலக்கிய முயற்சிகள் உள்ளடங்கிய தம்மைப்பற்றிய சிறுகுறிப்பு ஒன்றினையும் அவர்கள் வெளியிட்ட நூல்களின் பட்டியலையும் வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

பீர்வு 5 மூலத்தக விதமுறைகள் :

தற்போது பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவர்கள் மட்டுமே இப்போட்டியில் கலந்து கொள்ளலாம். இப்போட்டிக்கென எழுதப்பெற்ற ஈழத்துப் பழந்தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மாத்திரமே போட்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். பட்டப்படிப்புக்கு சமர்ப்பித்த ஆய்வுகளையோ அதன் பகுதிகளையோ அனுப்பமுடியாது. ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆகக் குறைந்தது A4 தாளின் 40 பக்கங்களில் தட்டச்சு செய்து 2 பிரதிகளை அனுப்புவதல்வேண்டும். அனுப்பப்படும் ஆய்வு அவரால் எழுதப்பட்டது என்பதற்கான பல்கலைக்கழக துறைத்தலைவரின் உறுதிக் கடிதமும் இணைக்கப்படல் வேண்டும்.

பீர்வு 6 மூலத்தக விதமுறைகள் :

போட்டியில் பங்குபற்றும் சிற்றிதழின் ஆசிரியர் ஈழத்தில் பிறந்தவராக இருத்தல் வேண்டும் (1) சிற்றிதழ் பற்றிய சிறுகுறிப்பு (2) இதுவரை காலமும் வெளிவந்த இதழ்களின் அட்டைப்படம், பொருளடக்கம், ஆசிரியத் தலையங்கம் ஆகியவற்றின் போட்டோ பிரதிகள் (3) வெவ்வேறு காலங்களில் வெளிவந்த 10 இதழ்களின் இரண்டு பிரதிகள் ஆகியவற்றை இணைத்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் வெவ்வேறாக பரிசுத் தொகைகளும் பரிசுச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படும்.

முதற்பரிசு ரூபா 25,000/=

இரண்டாம் பரிசு ரூபா 15,000/=

மூன்றாம் பரிசு ரூபா 10,000/=

- ஞானம் நர்வாக ஆசிரியர்

ஒளி: 22

கூடர்: 02

254

பரிதிவீதி மூலம் வீரீவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லைம்
விழ்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் நமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ **கவிதைகள்**
சோ. ப. 14
அம்பலவன்புவனேந்திரன் 16
ருஸ்னா நவாஸ் 21
புனிததந்தை W.S. Senior/
கெக்கிறாவை ஸுலைஹா
(மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை) 22
கீத்தா பரமானந்தன் 27
ஈழத்து நான் எம்.ஏ.எம்.நிலாம் 31
வதிரி. சி. ரவீந்திரன் 34
கவிவாணன் இரா. சம்பந்தன் 45
ஜின்னா 46
- ☉ **சிறுகதைகள்**
வசந்தி தயாபரன் 05
வி.ஜீவகுமாரன் 12
முருகபூபதி 23
சமரபாகு சீனா உதயகுமார் 44
முதூர் முகைதீன் 48
- ☉ **கட்டுரைகள்**
ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா 03
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 09
என். செல்வராஜா 17
B.சந்திரன் ஐயர் 28
இணுவையூர் ஆ.இரகுபதி பாலஸ்ரீதரன் 30
சிந்துஜா தவராசா 32
தி.ஞானசேகரன் 35
நாட்டியகலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் 40
- ☉ **நூல் அறிமுகம்**
பேராசிரியர் கலாநிதி என். சண்முகலிங்கன் 47
- ☉ **பத்தி**
பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 53
- ☉ **வாசகர் பேசுகிறார்** 55

அரசியல் பக்கம்

தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை

பொசன் பெளர்ணமி தினத்தை முன்னிட்டு பாதுகாப்பு அமைச்சின் முன்னாள் செயலரும் தற்போதைய ஜனாதிபதியுமான கோத்தபாயா ராஜபக்ஷவின் பொதுமன்னிப்பு அடிப்படையில் நீண்ட காலமாகச் சிறைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ் அரசியல் கைதிகளில், அனுராதபுரம் சிறையிலிருந்து 15 பேரும், யாழ். சிறையிலிருந்து ஒருவருமாக 16 பேர் 24-06-2021 அன்று விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். இந்தக் கைதிகளின் விடுதலை தொடர்பாக ஒரு தசாப்த காலத்துக்கு மேலாக தமிழர் தரப்பில் பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை விவகாரம் தற்போது ஒரு முக்கிய கட்டத்தை அடைந்துள்ளது.

தமிழர் உரிமைப் போராட்டத்தை நசுக்க வேண்டும், பயங்கரவாதத்தை ஒடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் 1978ஆம் ஆண்டு முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவினால் கொண்டுவரப்பட்ட பயங்கரவாதச் சட்டம் ஒரு ஜனநாயக விரோதச் செயலாகக் கருதப்படுகிறது. சிறுபான்மையினர் அரசுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழக்கூடாது, வாய் திறக்கக் கூடாது என்பதே அரசின் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. இச்சட்டம் முழுமையாக நீக்கப்பட வேண்டும் என்று தமிழ்த் தரப்பினர் கூறிவருகின்றனர். இதனை ஜனநாயக விரோதச் செயற்பாடு என ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் தெரிவித்துள்ளது.

புலிகள் அமைப்புடன் தொடர்புள்ளவர்கள் என்ற சந்தேகத்தின்பேரில் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்களில் வழக்கு விசாரணை முடிவடைந்து தண்டனை அனுபவிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை 35ஆகும். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள், தமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள தண்டனைக் காலத்தைவிடவும் அதிக வருடங்கள் சிறையில் கழித்துள்ளனர். அத்துடன் மேலும் 38 பேருக்கு மேல்நீதி மன்றத்தில் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் தொடர்பான வழக்குகள்கூட 20 வருடங்களாக நடைபெற்றுள்ளன. இவர்கள் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையிலேதான் வழக்கு விசாரணை தொடர்ந்தது. அதேபோல் வழக்கு விசாரணை எதுவுமின்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 13ஆகும். வழக்கு விசாரணை முடிவடைந்து குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்படாத 116 பேரும் சிறைகளில் வாடுகின்றனர்.

பொசன் பெளர்ணமி தினத்தன்று விடுதலை செய்யப்பட்ட அரசியல் கைதிகளோடு, கொலைக்குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்டு மரண தண்டனை வழங்கப்பட்ட தென்னிலங்கையைச் சேர்ந்த ஒரு அரசியல் பிரமுகர் ஒருவரையும் ஜனாதிபதி விடுதலை செய்துள்ளார். இந்த விடுதலைக்கு ஐ.நா. அமெரிக்க செயலகங்கள் எதிர்ப்பை வெளியிட்டுள்ளன. சட்டத்தரணிகள் பலரும் குறித்த அரசியல் பிரமுகரின் விடுதலைக்கு தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து ஜனாதிபதியிடம் விளக்கம் கேட்டுள்ளனர்.

அத்துடன் ஜனாதிபதி ஏற்கனவே தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மிருசுவில் பகுதியில் பொதுமக்களைப் படுகொலை செய்தவரை நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட பின்னர் ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்தில் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

அரசியல் கைதிகள் சிறையில் வாடும் நிலையில் கொலைக் குற்றவாளிகளுக்கு பொதுமன்னிப்பு வழங்கிய ஜனாதிபதி தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்ட ஏனையவர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்படுகிறது.

அண்மையில் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் சம்பவத்தில் மட்டக்களப்பு கிராணைச் சேர்ந்த 10 பேர் கைது செய்யப்பட்டு இதே சட்டத்தின்கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அதேபோல, முகநூலில் தவறாகப் பதிவிட்டார்கள் என்பதற்காக பலர் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் யாபேரும் விடுவிக்கப்பட வேண்டும்.

அதேவேளை தொடர்ந்தும் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி கைதுகள் மேற்கொள்வது நிறுத்தப்படுவதோடு பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டமும் நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

பவளவிழாக் காணும் இலக்கியகர்த்தா எம்.எஸ். அமாலுல்லா

அட்டைப்பல அத்த

முதுரில் முகம்மது கல்தான், மஸ்தான் கண்டு ஆகியோரின் புதல்வராக அமாலுல்லா அவர்கள் 1946ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். முதுார் மத்திய கல்லூரியில் கல்வி பயின்று முதுரில் முதலாவது விஞ்ஞான ஆசிரியராகவும், விஞ்ஞான ஆசிரிய ஆலோசகராகவும், முதலாம் தர அதிபராகவும் கடமையாற்றி 35 வருட கல்விப் பணியின் பின்னர் 2006ஆம் ஆண்டு ஓய்வுநிலையை அடைந்துள்ளார்.

நம் மத்தியில் அறிந்தவர்கள் சிலர் இருக்க, அறியாமல் போனவர்கள் ஏராளம். எனவே அனேக இலக்கியவாதிகளை அவர்கள் வாழும்போதே நாம் அவர்களை வாழ்த்தாது விட்டது நமது தவறு. அவர்கள் வாழும்போதே அவர்களை வாழ்த்திப் பாராட்டிக் கௌரவிக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

மாணவப் பருவத்திலே இவரிடம் காணப்பட்ட இடையறாத வாசிப்புப் பழக்கமும் இலக்கியத்தேடலும் இவரை எழுதத் தூண்டியது. துன்பங்களையும் துயரங்களையும் எதிர்கொண்டு இவர் வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்றவர். அந்த அனுபவங்களே இவருடைய பெரும்பாலான படைப்புக்களின் அடிநாதமாகக் காணப்படுகின்றன. அறுபது வருடங்களுக்கு மேலாக எழுத்துத் துறையில் பயணித்து வந்துள்ளார். இக்கால இடைவெளியில் முப்பது அல்லது நாற்பது சிறுகதைகளை மட்டுமே இவர் எழுதியுள்ளார்.

இவரது முதலாவது சிறுகதை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த உதயசூரியன் பத்திரிகையில் 'இருதுளி கண்ணீர்' என்ற பெயரில் (1961) வெளிவந்துள்ளது. இவர் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் அதிகமாக எழுதியது கிடையாது. அவ்வப்போது எழுதிய இவரது சிறுகதைகள் தொகுப்பு நூல்களிலும் சிறப்பு மலர்களிலும் இடம் பெற்றுவந்துள்ளன.

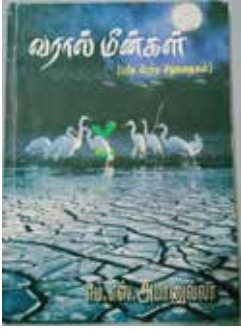
உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் நடைபெற்ற பல்வேறு சிறுகதைப் போட்டிகளில் இவரது சிறுகதைகள் பல பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளன. அவ்வப்போது இவர் விசேட மலர்களுக்கும் சஞ்சிகைகளுக்கும் பொறுப்பாளராக இருந்து செயற்பட்டுள்ளார். அந்தவகையில் தகவல் ஒலிபரப்புத்துறை முன்னாள் பிரதி அமைச்சர் மர்ஹூம் எ.எல்.ஏ.மஜீது அவர்களால் முதுரில் நடத்தப்பட்ட இஸ்லாமிய கலாசார விழாவின் ஞாபகார்த்த மலரான 'கர்பலா' (1972), பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையின் வருடாந்த வெளியீடான 'யாழ்பிறை' (1975), முதுார் மத்திய கல்லூரியின் பொன்விழாமலர் 'அன்னை' (1972), மர்ஹூம் எம்.எம்.கே. முகம்மது, (அதிபர்) அவர்களது நினைவுமலர் 'இதயமலர்' (2008), மர்ஹூம் பி. எம். முனீர், (சுகாதாரப் பரிசோதகர்) ஞாபகார்த்த மலர் (2015) ஆகிய சிறப்பு, பருவகால மலர்களுக்கும் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார்.

இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பான 'வரால் மீன்கள்' கடந்த 2007ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இந்நூல் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசை 2008ஆம் ஆண்டு பெற்றுள்ளது. பல்வேறு போட்டிகளில் பரிசுபெற்ற எட்டுச் சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியதாக இத்தொகுப்பு காணப்படுகின்றது. இதற்கு கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் சிறந்த இலக்கிய நூல் பரிசும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வரால்மீன்கள் கவனிப்புப் பெற்ற சிறுகதையாகும். முதுபெரும் எழுத்தாளர் அமரர் வ.அ. இராசரத்தினம் அவர்களுக்குப் பிறகு முதுரில் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுபெற்றவர் இவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை அடுத்து 2017ஆம் ஆண்டு 'ஒருபெண்ணின் கதை' எட்டு சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியதாக இவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது.

முதுரில் நடைபெற்ற பல இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு இவர் தலைமை தாங்குவவராய், மதிப்புரை செய்பவராய், வெளியீட்டுரை

ஏ.எஸ்.உபைதுல்லா

நிகழ்த்துபவராய், நயவுரை நிகழ்த்துபவராக விளங்குகிறார். இவரது படைப்பாற்றலைக் கௌரவித்து கலாபூஷணம் விருது, முதலமைச்சர் விருது, கனகசெந்திநாதன் கதாவிருது முதலிய விருதுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

புதுமைப்பித்தன் கூறியதுபோல 'நான் கண்டது, நான் கேட்டது, நான் காணவிரும்பியது, நான் காண விரும்பாதது தான் எனது கதை' என்கிறார் அமானுல்லா. இவருடைய 'வரால் மீன்கள்' 'ஒரு பெண்ணின் கதை' ஆகிய கதைகளிலும் இத்தகைய பண்பினைக் காணலாம்.

மக்கள் அடக்கப் படுவதையும், கொடுமைப் படுத்துவதற்கு எதிரான சிந்தனைகளும், குடும்பஉறவு, பெண்ணின் அவலநிலை வறுமை, மனிதநேயம் என்பனவற்றையும் இவரது கதைகளில் காணலாம்.

நான் அமானுல்லா அவர்களை முதல் முதலில் சந்தித்ததை நினைவூட்டிப் பார்க்கிறேன். அவர் கோயில் வீதியில் அமைந்துள்ள மாடிவீடு ஒன்றின் மேல் தளத்தில் அறை ஒன்றில் தங்கி இருந்தார். அங்கே சென்று நான் அவரைப் பலதடவைகள் சந்தித்து இலக்கியம் தொடர்பாக அவருடன் கலந்துரையாடி இருக்கிறேன்.

இதன் பின்னர் அவர் குடியிருக்கும் வீட்டுக்கு அருகில் நான் குடியிருக்கவேண்டிய

ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோது எமது சந்திப்பு இரட்டிப்பாகியது. பொதுவெளியில் சபையறிந்து மனோநிலையறித்து உரையாடும் இயல்பு கொண்டவர்.

இவரது 'மனித இனம்' என்னும் சிறுகதை சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது.

இவரது கலை இலக்கியப் பணியை மூதூர் பிரதேச செயலகம், மூதூர் பிரதேச சபை, மற்றும் பொது நிறுவனங்களினாலும் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளது.

புத்தகப்பிரியரான இவர் எப்போதும் ஏதாவது ஒரு புத்தகத்தினைக் கையில் வைத்திருப்பார். அல்லது புத்தகங்களுடன் பயணிப்பதையே பெரிதும் விரும்புவார். இலக்கியத்தை தவமாகவோ அல்லது யோகமாகவோ கொள்ளாவிட்டாலும் இவருடைய கதைகளில் வாழ்க்கை பற்றிய கண்ணோட்டமும், மனிதநேயமும், யதார்த்த நோக்கும், நம்பிக்கை மனோபாவமும் இழையோடுவதை நாம் காணலாம்.

மூதூர் இலக்கியவட்டத்தின் தலைவராகச் செயற்பட்டுவரும் இவர் இப்பிரதேசத்தின் கலை, கலாசார, பாரம்பரிய பண்பாடுகளை ஊக்குவிப்பவராகக் காணப்படுகிறார்.

இவர் தனது பணி ஓய்வுகாலத்தின் பின்னர் மூதூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் மூதூர் சமூக அபிவிருத்தி இணைப்பு நிலையத்தின் உப தலைவராகவும் இருந்து பலவருடங்கள் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஈழத்து முத்த தலை முறைப் படைப் பாளிகளில் ஒருவரான இவர் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். இவர் ஒரு சிறந்த மேடைப் பேச்சாளரும் கூட. ஆர்ப்பாட்டமின்றி அமைதியாக இருந்து இலக்கியப் பணிபுரிந்து மூதூர் மண்ணுக்கு பெருமை தேடித்தந்த இவரது படைப்புகளை பட்டியலிட்டு ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும் இலக்கிய மதிப்பீட்டாளர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும் என்று நம்புகின்றேன்.

பவளவிழாக் காணும் இலக்கிய ஆளுமை எம்.எஸ்.அமானுல்லா அவர்கள் தேக ஆரோக்கியத்துடன் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து மேலும் நல்ல காத்திரமான இலக்கியங்களைப் படைக்கவேண்டும்.

கொழும்பின் மத்தியில் அமைந்திருந்த, பத்துக் குடும்பங்கள் வாழ்கின்ற அந்தத் தோட்டத்தில் பொழுது விடிகிறது என்றால், சர்சர் என்று விளக்குமாற்றின் சத்தமும், வாளியால் தண்ணீரை சளார் சளார் என்று ஊற்றுக்கின்ற சத்தமும் 'லெச்சுமி..அந்தோனியம்மா....' என்று கூப்பிடும் குரல்களும் நிச்சயம் கேட்கும். அவை கேட்காதபட்சத்தில், 'எங்க, லெச்சுமியைக் காணலை இண்டைக்கு..' என்று ஒருபுறம் இராசம்மாக்கிழவியின் குரலும், 'ஆமா, இவ அந்தோனியம்மா ஏன்டி இன்னும் வரலை..' என்று சேசம்மாப் பாட்டியின் குரலும் கேட்கும். சிலவருடங்களின் முன், லெச்சுமி ஞானஸ்நானம் பெற்று அந்தோனியம்மா ஆகிவிட்டாலும், இன்றுகூட பலருக்கு அவள் லெச்சுமிதான்! 'கறுப்பி இன்னும் வரேலையே' என்று கேட்கும் குரல்கள் சிலவும் இல்லாமலில்லை.

சிலநாட்களில் எல்லோரையும் காக்கவைத்துவிட்டு, சாவகாசமாக எட்டு மணியளவில் லெச்சுமி வருவாள். அந்த நாட்களில் அவளது பெரிய கண்களின் ஓரத்தில் சிவப்புநிறம் கொஞ்சம் தொற்றியிருக்கும். அநேகமாக, அந்த நாட்களில் எல்லாம், மாஸ்டரின் ஆறுவயது மகள் பபிக்கு, முதல்நாள் இரவு திருவிழாவில் லெச்சுமி ஏதோ கையில் வைத்துக் குடித்துக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த ஞாபகம் வரும்.. அப்பாவும் அம்மாவும், பபியையும் அண்ணாவையும் கோல்பேசுக்கு அழைத்துச் சென்று விளையாடவிட்டு, கடலையும் ஐஸ்கிரீமும் வாங்கித்தந்து, டபிள்டெக்கர் பஸ்ஸில் ஏற்றிவந்த காலம் அது! அறுபதுகளின் நடுப்பகுதி! செட்டித்தோட்டம் என்ற சுந்தரப்பெயரைத் துறந்து இன்று எட்டியாவத்தையாக மாறியுள்ள அந்தச் சந்தியில் பஸ் திரும்பும்போது, ஒரே சனக்கூட்டமாகவும், வெளிச்சமாகவும் இருக்கும். ஏதோ ஒரு புளித்த மணமும் காற்றுடன் வீசும். 'அப்பா, அங்கே ஏன் நிறைய ஆக்கள் நிக்கினம்?' என்று பபி கேட்பாள். 'அதுவா, அங்கே ஒரு திருவிழா நடக்குது?' என்று அப்பா மழுப்பலாகப் பதில் சொல்வார். அது ஒரு கள்ளக்கடை என்று பின்னாளில் பபி அறிந்துகொண்டாள்.

லெச்சுமியின் வடிவைப் பார்த்து அக்குடியிருப்பின் பெண்கள் தமக்குள் பொறாமையால் வேகுவதும், ஆண்கள் சிலர் தமது கடைக்கண் பார்வையை அவள் மீது வீசுவதும், அங்கு சாதாரண விடயங்கள். சோம்பேறிக் கூட்டமாக திண்ணைகளில் காலாட்டிக்கொண்டு, பீடி என்ற பெயரில் கஞ்சா குடித்துக்கொண்டு சீட்டாடிக்கொண்டு, நிரந்தரமாகவே அரைப்போதையில் இருக்கும் சில காவாலிகள் அவளுக்கு 'சரோஜாதேவி' என்று செல்லப்பெயர் வைத்திருந்ததும் அனைவரும் அறிந்த இரகசியம்! 'லெச்சுமி வேலைசெய்த களைப்பில், திண்ணையில் அசந்துபோய் கிடக்கிறாள். அந்தக் காவாலிக்கு அங்க என்ன வேலை? அவன் கள்ளமுழி முழிசிக்கொண்டு, அவளைச் சுத்திக்கொண்டு நிக்கிறான். உது எனக்குப் பிடிக்கேல்லை.' என்று அம்மா ஒருநாள் அம்மம்மாவிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது பபிக்குக் கேட்டது.

பபி பத்து வயதை எட்டியபோது, அவளுக்கும் லெச்சுமியைப் பார்க்கையில் ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. சண்டினால் இரத்தம் தெறிப்பதுபோன்ற நல்லநிறம், கட்டான உடல்வாகு, வெற்றிலையால் சிவந்த வாய், அள்ளிமுடித்த பெரிய கொண்டை என, வேலைக்காரிகளாக மேக்கப் போட்டுள்ள இன்றைய நவீன கதாநாயகிகள் போல அவள் நடந்துவருவாள். கவர்ச்சியான அந்த வேலைக்காரி, கையில் ஒரு விளக்குமாறும்

—வசந்த் தயாபுரன்—

ஆழிசும் உலகு
சிறுகதை

வாளியுமாக உலாவருவதைப் பார்க்க, ஏனோ பபிக்குப் பாவமாக இருக்கும்.

களனிப் பாலத்தை அண்டிய சேரிக்குடியிருப்பில், களனிகங்கையின் அரவணைப்பிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஏழைத்தொழிலாளிகளில் ஒருத்திதான் லெச்சுமி! அந்த மக்களின் வாழ்க்கை நாடகமாகவும் திரைப்படமாகவும் உருவெடுத்து, இரசிகர்களின் அபிமானத்தையும் விமர்சகர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டையும் பெற்றிருந்த காலமது! பாலத்தின் மேல் பெருநகரமக்களின் ஆரவாரங்கள் மத்தியில், அந்த நாடகங்கள் பலதடவைகள் கோலாகலமாக அரங்கேறிக் கொண்டிருக்க, பாலத்தின்கீழே குடிசைகளின் இருட்டில் அந்த ஏழை எளிய மக்கள் தமது வாழ்க்கையைத் தேடிப் பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தனர். அந்தக் கலைமேடைகளில் அரங்கேற்றப்படுகின்ற வாழ்க்கையின் கதாபாத்திரங்களாக நூற்றுக்கணக்கான ஏழைகள் அங்கு வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர்! அழகிய களனிகங்கை வருடந்தோறும் அலங்கோலமாகப் பெருக்கெடுக்கையில் வேறு எங்காவது போய்த் தங்குவதும், வெள்ளம் வடிந்ததும் மீண்டும் அந்தக்கரையில் தாம் விட்டுச்சென்ற தட்டுமுட்டுப் பொருட்களை நாடிவருவதுமாக அவர்களது வாழ்க்கை நகர்ந்தது! நாள் முழுவதும் கூலிகளாக உடலை வருத்தி உழைத்துக் களைத்து, கள்ளுக் கடைகளில் குடித்துக்களித்து, அடிதடிகள் சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டுக் கூச்சலிட்டு, இரவில் தத்தமது குடிசைகளில் கட்டைகளைக் கிடத்திக் கொள்வது என்று அந்த வாழ்க்கையும் உயிர்ப் புடன்தான் இருந்தது.

லெச்சுமியின் ஆறடி உயரமான தந்தையும் சிலவேளைகளில் அவளுக்கு உதவியாக வேலை செய்ய வருவார். அவரும் லெச்சுமியும் தமக்குள் தெலுங்கு மொழியில் பேசிக்கொள்வார்கள். லெச்சுமிக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் நாட்களில் மட்டும், கட்டைகுட்டையான இன்னொரு முரடன், ஏனோதானோவென்று அவளுடன் நின்று வேலைசெய்வதை பபி கண்டிருக்கிறாள். 'உந்தப் படுபாவிதான் லெச்சுமியிட புருசன்' என்று அம்மம்மா சொன்னா. அவன் எந்த வகையில் படுபாவிதானான் என்பது பபிக்கு விளங்காவிட்டாலும், அவன் ஒருநாள் காசுக்கேட்டு லெச்சுமியின் தலைமுடியைப் பிடித்து இழுத்து கன்னத்தில் அறைவதையும், லெச்சுமி கீச்சிட்டு அழுவதையும் கண்டபின் பபிக்கு அவன்மீது

தீராத வெறுப்பு ஏற்பட்டது என்னவோ உண்மை! ஆனாலும் இப்போதும் லெச்சுமியையும் புருசனையும் கள்ளுக்கடையில் ஒன்றாகக் காண்பதாக எல்லோரும் சொன்னார்கள். தன்னை அடிக்கிற மனிதனுடன் ஒருவர் நட்பாக இருப்பது எப்படி என்று பபிக்கு விளங்கவே இல்லை.

லெச்சுமியும் அவனும் ஒருவரையொருவர் ஏசிச் சண்டை பிடிக்கையில், அவன் லெச்சுமியை வேறு புதுப்புதுப் பெயர்கள் வைத்து அழைப்பதுண்டு. 'சீச்சீ.. இதென்னப்பா, சுற்றிவர மனிசர் குடியிருக்கிறதில்லையா? பிள்ளைகளும் இதைக்கேட்டுக் கெட்டுப்போயிடுங்கள்..' என்று குடும்பத் தலைவர்கள் சத்தம் போட்டதும் சற்றே அமைதி நிலவும். சேசம்மாப் பாட்டி மட்டும் 'அந்தோனியம்மா மாடா உழைச்சுச் சேக்கிறதை அவன் குடிச்சே தீக்கிறான். அவளுங்கிறபடியா புருசன்னு பொறுத்துக்கிட்டு இருக்கா. வேற ஒருத்தின்னா வெரட்டிவிட்டுடுவா' என்று அவளுக்காகப் பரிந்து பேசுவான். லெச்சுமி வேலையை முடித்துவிட்டு, அம்மம்மாவிடம் வந்து தனிமையில் ஏதேதோ சொல்லி அழுதுவிட்டு, சுடச்சுட ஒருவாய் தேத்தண்ணி குடித்துவிட்டுப் போவான்.

இரண்டு நாட்களாக லெச்சுமி வராததால், எல்லோரும் புறுபுறுக்கத் தொடங்கினார்கள். லெச்சுமியின் தகப்பன், மத்தியானப் பொழுதில் வந்து, அந்தச் செய்தியைச் சொல்லும்வரை அவளைக் கண்டபடி திட்டியும் தீர்த்தனர். லெச்சுமியின் புருசன் இறந்துவிட்டதாக செய்தி வந்து சேர்ந்ததும், ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு விதமான மனநிலை! 'பாவம், பிள்ளையையும் வைச்சுக்கொண்டு தனிய என்ன செய்யப்போகிறான்' என குடும்பத்தலைவிகள் இரங்கினார்கள். 'உவன் இருந்தும் என்ன, அவளுக்கு உபத்திரவம்தானே!' என சிலர் பேசிக் கொண்டனர். 'இனி அவளுக்கு அடி விழாது!' என்ற ஒன்றே பபிக்குச் சந்தோஷத்தைத் தந்தது. தன்னை நாயைவிடக் கேவலமாக நடத்திய புருசன் செத்ததில் லெச்சுமிக்கு பெரிய சோகம் இருக்கமுடியாது என்று பொதுவாக எல்லோருமே முடிவுசெய்தார்கள். எல்லோரும் தத்தமது பங்குக்கு செத்தவீட்டுச் செலவுக்கு பணம் கொடுத்துவிட்டு, 'இனி எப்ப அவள் வேலைக்கு வருவாளோ..' என்று மனதுக்குள் கவலைப்பட்டனர். சாடைமாதையாக தகப்பன்

எழுத்தாளர் அவர்களே, நீங்கள் எந்த உலகத்தில் வாழ்கிறீர்கள்! இந்த ஐம்பது வருட இடைவெளியில் மனிதமனங்கள் எப்படியெல்லாம் மாறிவிட்டன என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா என்ன! அவற்றுக்குள் அன்றல்லாதபடி நவீன வடிவலான வக்கீரங்கள் குடிகொண்டிருப்பதையும் அவை பேயாட்டம் ஆடுவதையும் சமூகம் சீழ்ப்பித்து நாற்றமெடுப்பதையும் நீங்கள் காணவில்லையா? அல்லது காணவிரும்பவில்லையா?

கிழவனிடம் அதைக் கேட்டும் பார்த்தனர். 'அது புருசன் போனதில் இருந்து சாப்பிடாம குடிக்காம அமுதுகிட்டே இருக்கும்மா.' என்று அவன் சொன்னது எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமாகப் பட்டது.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து, அதைவிடப் பெரிய ஆச்சரியம் ஒன்று வந்து சேர்ந்தது. செய்தி கிடைத்ததும், 'சரியாக் கேட்டீங்களா?' என்று ஒருவரை ஒருவர் பதட்டத்துடன் விசாரித்துக் கொண்டனர். பெண்கள் மனதில் ஏதோ தவிப்பு, இனம்புரியாத உணர்வு! ஆண்களால் அந்தச் செய்தியை நம்பவே முடியவில்லை.

பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து வந்த பபிக்கு சாப்பாடு பரிமாறியபடியே அம்மம்மா சொன்னா...

"லெச்சுமி நேற்றிரவு களனி ஆத்தில பாஞ்சு செத்துப் போனாளாம், பாதகத்தி'

வயதானவர்கள் மத்தியில், 'புல்லானாலும் புருசன்' முதலிய சொற்றொடர்கள் மீண்டும் வெகுவாகப் புழங்கின. பீடிக்கூட்டம் குற்ற உணர்ச்சி கொண்டதுபோல சற்றே அடக்க ஒடுக்கமாக நடந்துகொண்டது. அங்கு வாழ்ந்த எழுத்தாளர் ஒருவர், 'பெண்ணின் பெருமை' என்ற தலைப்பில் புத்திரிகைக்குக் கதை எழுதி அனுப்பினார். தாங்கள் எல்லோருமே பெண்ணின் பெருமையைத் தூக்கி நிறுத்தியதுபோல குடும்பப் பெண்கள் தலைநிமிர்ந்தார்கள். வீதிக் கான் களும் அடைத்துக் கொண்டு நாற்றமெடுத்தன.

சிலநாட்கள் சென்றதும், லெச்சுமியின் தகப்பன் வந்து, வீதிக்கானைத் துப்புரவு செய்துகொண்டிருந்தார். பின்னாலே வாளியுடன் லெச்சுமியின் மகள் நின்றாள். புதிய மனிதர்களைக் கண்ட அந்தக் குட்டி லெச்சுமி, குறுகுறு என்ற பார்வையுடன் பாட்டனின் பின்னால் ஒளிந்தது.

'பாவம், தாயைத்தின்னிப் பெட்டை! என்ன கஷ்டப்பட்டப்போகுதோ..' என்று அம்மம்மா கவலைப்பட்டாள்.

லெச்சுமியின் அழகான தோற்றம், பபியின் கண்முன்னால் வந்தது.

'அந்த லெச்சுமி நல்ல வடிவு. என்ன அம்மம்மா?'

'அதுதானே அவளுக்கு எமனாப் போச்சுது..' என்றபடி அம்மம்மா எழுந்துபோனா. அந்த வார்த்தைகளில் பபிக்கு ஏதோ புரிவதுபோல இருந்தது. பபிக்கு அப்போது பன்னிரண்டு வயதாகியிருந்தது.

இந்தக்கதை பிரசுரமான சில நாட்களில், எழுத்தாளர் பபிக்கு தொலைபேசி அழைப்பு ஒன்று வந்தது.

'அம்மா, நீங்கள் ஐம்பது வருஷத்துக்கு முந்தின கதையை எதுக்கு இப்ப எழுதினியள்? உங்கட கதாநாயகி எங்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேணும் எண்டோ? நாங்கள் பட்ட பாட்டுக்கு முன்னால, உந்தப் பழைய பாடாவதிக் கதைகள் புராணங்கள் எந்த மூலைக்கு! எத்தனை அவலங்களை நாங்கள் பாத்திட்டம்! அவ, அதுதான் உங்கட அழகி லெச்சுமி, அவ குதிச்ச ஆத்தில தண்ணிதான் ஓடிச்சுது. நாங்கள் இங்க நெருப்பு ஆத்துக்குள்ள விழுந்து வெந்து கரிக்கட்டைகளா அரை உயிரோட நீக்கிறம். அவட பிள்ளைக்கு பாட்டன் எண்ட ஒரு சீவனாதல் இருந்தார். எங்கட பிள்ளைகளுக்கு? தகப்பன், தாத்தா, அம்மம்மா, மாமா, மாமி எண்டு ஒரு உறவுமே இல்லையே அம்மா! அதுகளை நாங்கள் யாரை நம்பி விட்டுட்டுப் போறது? குழந்தைப் பிள்ளைகளைத் தன்னும் நம்பி யாரிட்டையும் விட்டுட்டுப் போற மாதிரியே இண்டைக்கு உலகம் இருக்குது?'

கேடுகெட்ட மனிசப்பேய்கள் எங்களைத் துரத்தித் துரத்திக் குதறக்குதற, பாலுக்கு அழுகிற கைக்குழந்தைகளோட நாங்கள் ஓடிக்கொண்டே இருக்கேல்லையா? கண்ணுக்கு முன்னால எங்கட புருசன்மார் துடிச்சுச் சாகிறதைப் பாத்தும் குடும்பமே சிதறிச் சின்னாபின்னமாகிறதைக் கண்டும் நாங்கள் இளம்

விதவைகளா கூலிவேலை செய்தெண்டாலும் இண்டைவரை பிள்ளைகளை வளக்கேல்லையா? நீங்கள் எல்லாரும் பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் எண்டு கண்டறியாத ஒரு பேரும் வச்சு எழுது எழுது எண்டு எழுதுவீங்கள்! வேற என்ன செய்தியள்? ஆகக்குறைஞ்சது எங்களை மனிசப்பிறவிகளாய் எண்டாலும் பாக்கிறியளே? எங்கட ஒப்பாரிச்சத்தம் உங்களுக்கு எப்பவெண்டாலும் கேட்டிருக்கோ?

நாங்கள் எல்லாரும் ஊருக்கு ஊர் ஓடுற ஆறுகளில, இல்லாட்டி கடலில குதிச்சுச் சாகவேணும் எண்டா சொல்லுறீங்கள்! சாவியும் பொம்பிளைகளினர் பெருமையை நாங்கள் காப்பாத்தித் தரவேணும்! செத்தாப்போல இந்தச்சமூகம் என்ன எங்களுக்குச் சிலை வைச்சுக் கும்பிடப்போகுதே? இல்லை அம்மா, நாங்கள் சாகமாட்டம். எங்களுக்கும் பிள்ளைகள் இருக்கு, உயிர் வாழ ஆசை இருக்கு, உணர்ச்சிகள் இருக்கு, எங்கட பிள்ளைகளை வளக்கவும் ஆளாக்கவும் விருப்பம் இருக்கு! இனிமேல் உப்பிடிக் கதைகளை எழுதி, எங்கட வயித்தெரிச்சலைக் கொட்டிக்கொள்ளாதேங்கோ'

பேசிய பெண்ணுக்கு வயது முப்பது என்று சொன்னாள்.

மின்னஞ்சல் ஒன்றுகூட வந்திருந்தது.

'எழுத்தாளர் அவர்களே, உங்கள் கதையை வாசித்தேன். அது, லெச்சுமி என்ற பெண்ணின் கதையல்ல. புராணங்களிலிருந்து இன்றைய கதைகள்வரை சொல்லப்படுகிற, தெய்வப்பெண்களும் அசுரப்பெண்களும் அனுபவித்ததாக வர்ணிக்கப்படுகிற, கிழக்கிலிருந்து மேற்குவரை வியாபித்துள்ளதாக அறியப்படுகிற, சாகாவரம் பெற்று பிறவிகள்தோறும் தொடர்ந்து வருமென்ப பயமுறுத்தப்படுகிற, புரையோடிய பண்ணின் கதை. இந்த உலகத்தில் அன்பும் பண்பும் பாசமும் நேசமும் கொண்ட மனிதர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்ற அற்ப நம்பிக்கையில், தனது சின்னஞ்சிறு மகளை லெச்சுமி விட்டுச் சென்றாள். அவளது காலத்துச் சமூகம் வேறு, இன்று நாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த, வாழ்கின்ற சமூகம் வேறு!

ஆனால், முன்னைய சமூகத்து மனிதர்கள் எல்லோரும் உத்தமர்களா என்று நீங்கள் வாதிடக்கூடும்! எழுத்தாளர் அவர்களே, நீங்கள் எந்த உலகத்தில் வாழ்கிறீர்கள்! இந்த ஐம்பது வருட இடைவெளியில் மனிதமனங்கள் எப்படியெல்லாம் மாறிவிட்டன என்று உங்க

ளுக்குத் தெரியாதா என்ன! அவற்றுக்குள் அன்றில் லாதபடி நவீன வடிவிலான வக்கிரங்கள் குடிக்கொண்டிருப்பதையும் அவை பேயாட்டம் ஆடுவதையும் சமூகம் சீழ்ப்பிடித்து நாற்ற மெடுப்பதையும் நீங்கள் காணவில்லையா? அல்லது காணவிரும்பவில்லையா?

லெச்சுமியின் மகள் வளர்கின்ற காலத்தில், குழந்தைகளை குழந்தைகளாகப் பார்த்தார்கள், வளர்த்தார்கள்! தாயில்லாத சிறுமிகளைக் கண்டால், தந்தையாகவும் அண்ணனாகவும் தலைகோதும் மனிதர்கள் சிலராவது வாழ்ந்தார்கள்! பெற்றோரில்லாத பிள்ளைகளின் பசிக்கு ஒருபிடி சோறிட ஒருசில வீடுகளின் கதவுகளாவது திறந்திருந்தன! அன்று, சிறுபிள்ளைகளுக்கு எதிரான குற்றங்கள் பற்றிச் சிந்திக்க விடாதபடி, கொஞ்ச நஞ்ச மனிதமேனும் விழித்திருந்தது. நல்ல தொடுகை, கெட்ட தொடுகை பற்றிக் கற்பிக்கும் அளவுக்கு பாடத்திட்டங்கள் தேவைப்படவில்லை! கள்மற்ற சிறுமிகளைக் கடத்திச்சென்று எதற்கோ எல்லாம் ஏலம்விடும் சமூக வலைப்பின்னல்கள் தோன்றவில்லை! கூட்டு வன்முறைகள் பற்றி ஊடகங்கள் அலறவில்லை!

உங்கள் பபி, பன்னிரண்டு வயதுவரை உலகமறியாத பெண்ணாக வாழ்ந்தாள், அப்படித்தானே! ஆனால் இன்று, குழந்தைகளின் உலகம்? அப்படி ஒன்று இன்னும் இருக்கிறதா எழுத்தாளரே? அது எப்போதோ அவர்களிடமிருந்து பலவந்தமாகப் பிடுங்கப்பட்டு விட்டது! இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு என்ற கொக்கரிப்புடன் காலம் கிழித்துப் போடுகின்ற மனிதவாழ்க்கைக் குப்பைக்குள், அது எங்கோ கசங்கிப்போய்க் கிடக்கிறது! எழுத்தாளரே, நீங்கள் இன்றைய பெண்களைச் சற்றே பாருங்கள். அவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கையை ஊட்டமுடியுமானால், தமது சொந்தக்கால்களில் எழுந்து நிற்கவும் பெண்ணினத்தின் மீதான வக்கிரங்களை எதிர்த்து வாழவும் அவர்களுக்கு ஏதேனும் வழியைக் காட்டமுடியுமானால், தொடர்ந்தும் எழுதுங்கள்! இல்லையேல் அவர்கள் தமது பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்க, வாழ விடுங்கள். இந்தப் பெண், தான் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றின் இரண்டாமாண்டு மாணவி என்று குறிப்பிட்டிருந்தாள்.

பின் நவீனத்துவ நிலைவரமும் கலைகளின் முரண் எழுகையும்

பின் நவீனத்துவ நிலைவரத்தைப் புலப்படுத்தும் நடத்தை வடிவங்களாக ஆழமற்ற வாசிப்பும் (Shallow Reading) அதற்கு ஈடு கொடுக்கும் ஆழம் குறைந்த ஆக்கங்களும் மேற்கிளம்பலுற்று வருகின்றன.

கலைகளை ஆழ்ந்து நோக்காத மேலோட்டமான வெகுசனப் பண்பாட்டின் உருவாக்கம் மேலெழுந்துள்ளது. உடனடி இலாப மீட்டும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் ஆட்சியில் கீழ் உள்ள ஊடகங்கள் வெகு நுட்பமாக அதனை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளன.

தொடர்பாடலை விரைந்த வடிவமாக மாற்றுவதும், அதன்வழியாக மனப்பதகளிப்பை அருட்டி விடுதலும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் அவற்றின் நீட்சியில் இயங்கும் அரசுகளுக்கும் இலாபகரமான செயற்பாடுகளாகவுள்ளன. ஒடுக்கப்படுவோர் தமது இருப்பைச் சிந்திக்க முடியாத அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

அனைத்தையும் ஒன்று திரட்டிப் பார்த்தலையும், சாராம்சப்படுத்தலையும், வரலாற்று வளர்ச்சியைக் காரண காரிய விதிகளுக்கு உட்படுத்தலையும் பின் நவீனத்துவம் நிராகரித்து வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆழமான ஆக்கங்களும் வாசிப்பும் மேற்கிளம்புவதற்கு, நுகர்ச்சி வாழ்வோடு இணைந்த பின் நவீனத்துவ வாழ்க்கைமுறையும் மேலோட்டமான மனக்கட்டுகை (Mindset)யும் நெடுந்தடையிட்டு வருகின்றன.

எழுத்தாக்கங்களின் தரம் விளம்பர ஊதுகை (Boost) யுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுதல் பின் நவீனத்துவ நிலைவரத்தின் பிறிதொரு பரிமாணம். அவசரமும் விளம்பரமும் ஒன்றிணைந்து மேலோட்ட வாசிப்புக்கு விசையூட்டுகின்றன. விரைந்த தாவல் வாசிப்புக்குரிய ஏற்பாடுகளை முதலாளியப் பெரும் ஊடகங்கள் ஏற்படுத்திவருதல் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் விகாரமான செயற்பாடு.

வர்த்தக மயப்பட்ட மேலோட்டமான கலைப்படைப்பை அனுபவிப்பவர்களை செயலாக்க மற்ற (Passive) தூங்கற் சுவைக்குள் அவைதள்ளி விடுகின்றன. துலங்கலற்ற

கற்பனை வாழ்க்கைக்குள் நகர்த்தி விடுகின்றன. தமது வாழ்வின் இருப்பை மாற்றியமைக்க முடியாத கலை மூட்டத்துக்குள் கொண்டு சென்று விடுகின்றன. ஒடுக்குவோருக்கு அவை துணைக் கரங்களாகின்றன.

வாய்பாடானதும், தட்டையானது (Flat) மான சுவைக்கும் படிப்போரைப் பழக்கப்படுத்தி விடுகின்றன. வாசகர் மனத்தில் கருத்தாள முள்ள தொடர்புகளை வளர்க்க முடியாதவை மேலோட்டமான இலக்கியங்களாக அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றன.

தகவல் அடர்த்தி (Density) கருத்துநிலை அடர்த்தி, அழகியல் அடர்த்தி, ஆகிய மூன்றையும் ஒன்றிணைக்க முடியாதவை ஆழம் குன்றிய மேலோட்டமான படைப்புக்களாகின்றன.

சமகாலக் கல்வி வளர்ச்சி ஒவ்வொரு பாடத்துறைகளிலும் ஆழம் நோக்கிய பாய்ச்சலை அருட்டிவிட்டு வருதலைக் கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் கருத்திலே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. “முன்னர் தாம் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தவற்றை இப்போ மானவர்கள் ஏழாம் வகுப்பில் படிக்கிறார்கள்” என்று கூறும் அவதானிப்பை வளர்ந்தோர் மொழிதல் உண்டு.

பெரும் பனுவல்களின் மீள எடுத்தியம்பிய (Retold) வடிவங்களே இடைநிலை வகுப்பு களிலே முன்னர் கற்பிக்கப் பட்டன. மாணவர் எளிதாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அந்த ஏற்பாடு மேற்கொள்ளப் பட்டது. இன்று அந்த ஏற்பாட்டில் மாற்றங்கள் உலகெங்கும் நிகழத் தொடங்கி விட்டன.

நேரடியாகவே பெரும் பனுவல்களை இடைநிலை வகுப்புகளில் கற்பித்தல்

—ஃராசீர்யூர் சபா ஜெயராசா

முன்னெடுக்கப்படுதல் இலக்கியம் கற்பித்தலில் நிகழும் ஆழம் நோக்கிய நகர்வை வெளிப்படுத்து கின்றது.

மேலோட்டமானதும் கிள்கிளப்பான அளிக்கைகளுடனும் தடம்பதித்து நின்று இதழ்கள், கனதியான விடயங்களையும் உள்ளடக்கத் தொடங்கியிருத்தல், இதழியல் துறையில் நிகழும் காலத்தோடு இணைந்த தர நகர்ச்சியைக் காட்டுகிறது

இலக்கிய இதழ்கள் மட்டுமன்றி சமூக நோக்குடைய செய்தி இதழ்களும் மேலோட்டான செய்தி அளிக்கைகளுடன் மட்டும் கட்டுப் பட்டிராது ஆழத்தை நோக்கிப் புலம் பெயரத் தொடங்கியுள்ளன. “புலனாய்வு இதழியல்” (Investigative Journalism) என்ற துறை செய்திப்புலத்தில் வளரத் தொடங்கி யுள்ளமை அந்தப் பெயர்ச்சியை வெளிப் படுத்துகின்றது. செய்தியுடன் நின்று விடாது, கனதியான கட்டுரைகளையும் அவை வெளியிடத் தொடங்கியுள்ளன.

வளர்ச்சியடைந்த வாசகரும் புலனாய்வுச் செய்திகளை விரும்பி வாசிக்கத் தொடங்கி யுள்ளமை வாசிப்பில் நிகழும் ஆழம் நோக்கிய கரிசனையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

படைப்பிலிருந்து மேலும் கருத்துக்களையும் சிந்தனை நீட்சிகளையும் அருட்டிவிடமுடியாது, ஒற்றைப் பரிமாணச் சுவைப்பு நிலைக்குள் மட்டும் படிப்போரைத் தக்கவைத்து விடுபவை மேலோட்டமான ஆக்கமாகக் கருதப்படும். அதற்கு மாறுபாடான கதையாக்கத்தில் ‘நடுநீக்க விசை’ அல்லது ‘மைய நீக்க விசை’ தொழிற்பாடு கொள்ளும்.

படைப்பிலிருந்து தமது வாழ்க்கை நிலைவரத்தை நோக்கி நகர வைத்தலும், தமது இருப்பை நிலை குத்து நிலையில் அசைய வைக்கத் தூண்டுதலும் தமது அனுபவங்களை நேர்நிலையில் மீள வாசிக்க விசைப்படுத்தலும், பிற படைப்புகளான ஒப்பியல் விரிவுக்கு இட்டுச் செல்லவைத்தலும் மைய நீக்க விசைக்குரிய சில எடுத்துக்காட்டு.

மேலோட்டமான ஆக்கத்தையும், ஆழமான படைப்பையும் வேறுபடுத்திக் காண்பதற்கு உளவியல் அளவீடுகளும் திறனாய்வுப் புலத்திலே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மேலையுலகில் ஆழந்த உளவியலோடு (Depth Psychology) இணைந்த கலைப்படைப்பு களைக் கனதியானவை என்றும் ஆழந்த

வாசிப்புக்கு உரியவை என்றும் அடையாளப் படுத்தினர். ‘ஆழந்த உளவியல்’ என்பது நனைவிலி என்ற ஆழந்து புதைந்த மனத்தின் ஆற்றலை வலியுறுத்தும் உளவியல்.

அழுக்கி ஒடுக்கி விறைப்புடன் அழுத்தி வைக்கப்பட்ட உணர்வுகளது களஞ்சியமாக விளங்குவது ‘நனைவிலி’ என்ற ஆழ்மனம். அதன் கோலங்களைக் கலைத்துவமாக்குவதும். வாசிப்பின்போது, அந்த மனத்தை அருட்டி விடுவதுமான படைப்புக்களே கனதியும் செறிவும் கொண்டவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

அந்த ஆழத்துக்குச் செல்ல முடியாத மேற்பரப்பு விபரிப்புகள், மேலோட்டமான கலைப்படையல்களாகின்றன. அதனை மேலும் விளக்குவதற்கு ‘மேற்பரப்பு மனவெழுச்சி’ (Shallow Emotion) என்ற எண்ணக்கரு பயன் படுத்தப்படுகிறது.

ஆழமான உணர்வுகளுக்கு இழுத்துச் செல்ல முடியாத உதிரி உணர்வுத் துண்டங்களைக் கொண்ட சொல்லாடல்கள் மேற்பரப்பு மனவெழுச்சிகளுடன் தரித்து நின்று விடும்

நித்தமும் பழக்கப்பட்ட சொல்லாடல்களும், தேய்வியம்பலும் ஆழம் குன்றிய இலக்கிய விபரிப்பையே உருவாக்கும். சமகாலத்தைய விரைவுக் கவிதைகளில் இப்பண்பைப் பரவலாகக் காணலாம்.

ஆழந்த பொருண்மையுடன் சமூகத்தையும், மனித இயல்புகளையும், இடைவினை ஓட்டங்களையும் எட்டிப்பிடிக்க முடியாத புனைகதைகளும் மேலோட்டமான படைப்புகளாகின்றன. அவை வாசிப்பை வறுமை நிலைக்குத் தள்ளிவிடுகின்றன.

மேலோட்டமான எழுத்தாக்கங்கள் கலைத்து வத்துடன் இணைந்த உற்றறி பகுப்பாய்வை வாசகரிடத்து அருட்டிவிடமுடியாத துணை நூ லியம் (Subtext) அற்ற நிலையில் இருக்கை கொள்ளும். துணை நூலியம் என்பது மறைந்து நின்று பொருளை இருட்டிவிடும் ஆற்றலை பிறப்பிக்கும் வலிமை கொண்ட நிகழ்வடிவமாகும்.

ஆக்கங்களை ஆழத்துக்குக் கொண்டு செல்லத் துணை நிற்பது எழுநடை என்ற இயம்பற்கோலம். எழுநடை (Style) என்பது அனைத்துக் கலை வடிவங்களுக்குமுரிய சிறப்புப் பரிமாணம். ‘எழுநடை எழுநடைக்காக’ என்ற அடைப்பிலிருந்து விடுபட்டு மெய் நடப்புடன் (Genuine) இணைந்து நிற்கும் ஆக்கங்களே மேலோட்டவிசையிலிருந்து விடுபட முடியும்.

எழுநடையை ஒரு தனிப் பொருளாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வுகளே பெருமளவில் வழக்கில் உள்ளன. எழுநடைக்கும் சமூக வர்க்கத்துக்குமிடையே நெருங்கிய இணைப்பு உண்டு. மரபுவழிச் செவ்வியற்கலைகளையும் பணுவல்களையும் ஆராயும்வேளை, எழுநடைக்கோலம் மேட்டுக்குடியினரின் சுவைக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் உருவாக்கம் பெற்ற தொடர்பைக் கண்டறியமுடியும்

செவ்வியல் சிற்பம், ஓவியம், ஆடை அணிகலன், அரங்கு கட்டடக் கலை, ஆடல் முதலியவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள எழுநடை இயல்புகள் மேட்டுக்குடியினரின் சுவைக்கு இசைவு கொடுக்கம் வண்ணமே இடம் பெற்றுள்ளன. செவ்வியல் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள வருணனைகளிலும் அந்தத் தொடர்பைக் கண்டறிய முடியும். விளிம்பு நிலையினரின் அனுபவ வீச்சுக்கு இடங்கொடுக்க முடியாத இறுகிய நிலையில் அவை கட்டமைப்புச் செய்யப்பெற்றுள்ளன.

விளிம்பு நிலையினருக்குரிய எழுநடை அவர்களின் புலக்காட்சியோடும் பேச்சு மொழிச் சொற்களஞ்சியத் தோடும் தொடர்பு பட்டிருக்கும்.

ஆழம் குன்றய கலைப்படைப்புகள் மனித ஆழுமைக்கோலங்களை மேற்போக்காகக் காண்பவையாயிருக்கும். மனித உருச்சித்திரிப்பை சிற்பத்திலும் ஓவியத்திலும் மேற்கொண்ட வேளை மனித ஆளுமைப் பண்பை ஊடுருவி நோக்கலைப் பெருங்கலைஞர்கள் முன்னெடுத்தனர்.

காரைகால் அம்மையார் பேயுரு பெற்ற ஆளுமைக்கோலத்தைச் சித்திரிக்கும் சோழர் கால வெண்கலச் சிற்பம், ஆளுமையை ஆழ்ந்து உருவிய கலைப்படைப்புக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

ஆழ்ந்த கலைச் செயற்பாட்டுக்கு மாறுபாடான முறையில் வாழ்பாடு அடிப்படையில் சிற்பங்களையாக்கும் மரபு மேலோட்டமானதும் பொறி முறைப்பாங்கானதுமான கலைச்செயலுக்கு இட்டுச் சென்றது.

ஆளுமையின் பல்வேறு பரிமாணங்களுடனும் தொடர்புபட்டு நிற்கும் பன்முக மனவெஞ்ச்சிகளினது முகக்கோல வெளிப்பாட்டை ஒரே ஓவியத்தில் வெளிப்படுத்திய மொனலிசா ஓவியம் ஆளுமையை ஆழ்ந்து ஊடுருவி நோக்கிய பிற்தொரு கலைப்படைப்பாயிற்று.

மனித ஆளுமையை மேலோட்டமாக நோக்கும் படைப்புகள் இருமை நிலை (Binary) ஓட்டங்களுடன் பெருமளவில் தொடர்புகொண்டு நிற்பதைக்காணலாம். நல்லவன் - கெட்டவன், வீரன் - கோழை, அறிவாளி - அறிவற்றவன் முதலியவை இருமை நிலை ஓட்டங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டு. அவ்வாறு ஓட்டுமொத்தமாக வகைப்படுத்தும் பொழுது, அப்பாகுபாட்டினுள்ளே சிறுபான்மையாயிருக்கும் ஆளுமைக் கூறுகள் கைவிடப்படுகின்றன.

பெரும்படியாக்க உற்பத்திமுறையோடும், பிரவாகமெடுக்கும் தொடர்புச் சாதனங்களோடும் இணைந்ததாக உடனடிக் கதைபின்னும் மரபு வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கியது. பக்கங்களை நிரப்பும் மேலோட்டப் படைப்புகள் மேற்கிளம்பின.

மேலோட்ட வாசிப்போடு இணைந்த மனக்கட்டுகை கலை இலக்கியம் தொடர்பான தீர்மானம் மேற்கொள்ளலிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2021

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /= இரண்டாம் பரிசு : ரூபா 3000/=

மூன்றாம் பரிசு : ரூபா 2000/= ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள் : சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுவவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக கிணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் கீழ் பக்க மூலையில் "அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி" எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி : 31.08.2021

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. - ஆசிரியர்

பட்டினசபைத் தலைவரை சேர்மன் அல்லது சேர்மன்ஐயா என ஆங்கிலத்தில் அழைப்பதில் எல்லோருக்கும் ஒருபெருமை.

அவ்வாறுதான் நகரசபைக் காலம் கடந்தும்... 42 வருடங்களின் பின்பும் செல்லமுத்து தாத்தாவை மற்றவர்கள் செல்லமுத்துசேர்மன் என அழைப்பதில் அவருக்கு ஒரு பெருமை.

78 வயதாகிய போதிலும்... அவர் தனது 36 வயதில் ஒரே ஒருதடவை எங்கள் பட்டினசபையின் சேர்மனாய் இருந்தாலும்... செல்லமுத்து என்ற பெயருடன் ஒட்டிவிட்ட சேர்மன் என்ற பட்டப் பெயர் இன்றும் அவருடன் ஒட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றது. எங்கள் நகரசபை பின்பு எத்தனையோ சேர்மன்களைக் கண்டுகொண்ட போதிலும் எங்கள் கிராமத்தில் அந்தப் பட்டம் அவருடன் மட்டும் ஒட்டிக் கொண்டுவிட்டது.

எங்கள் பட்டினசபை எல்லைக்குள் அமைந்திருந்த சினிமாக் கொட்டகை ரிக்கற்றுகளின் பின்புறம் அவரின் பெயர் ரப்பர் ஸ்டாம்பினால் குத்தியிருப்பதில் அவருக்கு பெருமையோ பெருமை.

செல்லமுத்து சேர்மனின் சேடம் கடந்த மூன்று நாட்களாக இழுத்துக் கொண்டு இருந்தது.

அராலிச் சாத்திரியர் வந்து கண் இமைகளை திறந்து பார்த்து விட்டும்... மணிக்கட்டை பிடித்து பார்த்துவிட்டு இன்னும் 48 மணித்தியாலத்துக்கு மேலாக தாங்காது என்று சொல்லி... மூன்று தடவை பாலுடன் கலந்து கொடுக்கச் சொல்லிக் கொடுத்த ஆறு மருந்துச் சரகளும் காலியாகி விட்டிருந்தன. ஆனாலும் சீவன் இழுத்துக் கொண்டுதான் இருந்தது.

“என்னத்தை நினைச்சு நினைச்சு இந்த சீவன் இழுத்துக் கொண்டு இருக்கோ”, சுற்றியிருந்தவர்கள் பேசிக்கொள்வது கிணற்றின் அடியில் இருந்து யாரோ சொல்வதுபோல அவருக்குக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது.

பாரதப் போரின் பத்தாவது நாள்!

ஒரு இமயமே சரிந்து வீழ்ந்தது!!

அம்புப் படுக்கையில் மரணத்தை நோக்கியிருந்த பீஷ்மர் தன் உயிரை விட்டுவிட வரவிருக்கின்ற உத்தராயண புண்ணியகாலத்தை நோக்கி காத்திருக்கின்றார்.

காலத்தராசு அவரின் கண்கள் முன்னே.

“என் தந்தையின் காதல் இச்சைக் காக நான் பிரமச்சரிய விரதம் கொண்டிருக்கா விட்டால் இந்த பாரத யுத்தமே வந்திருக்காதல்லவா”, அம்புப் படுக்கையில் தன் மரணப்படுக்கையில் காத்திருந்த பீஷ்மரின் மனம் நினைத்து வேதனை கொண்டது.

வீ. ஜீவகுமாரன்

தம்பி விசித்திர வீரியனுக்காக காசி மன்னனின் மூன்று பெண்களையும் கவர்ந்து கொண்டு வராமல் இருந்திருக்கலாம். அம்பையின் சபதம்தானே என்னை இந்த மரணப்படுக்கையில் வீழ்த்தி இருக்கின்றது?, கலங்கின பீஷ்மரின் கண்கள்.

சாஸ்திர தோஷத்தினை அகற்றுவதற்காக காந்தாரிக்கு ஒரு ஆட்டுக் கிடாயுடன் செய்த முதல் திருமணத்தினையும்.. பின் அந்த ஆட்டுக்கிடாயை கொன்ற விடயத்தையும்.. முதலில் திருணம் செய்ததால் அவள் விதவையாக அஸ்தினாபுரத்தினுள் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கின்றாள் என்பதனை உலகம் அறியாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவளது தந்தை செவலனையும் சகுனி உட்பட்ட அவளது சகோதரர்களையும் சிறையிட்ட தவறுகளை அவரின் மனச்சாட்சி அவருக்கு உணர்த்திக்கொண்டு இருந்தது.

அவரின் பாவக் கணக்கின் உச்சக் கட்டமாக துச்சாதனன் திரௌகுபதை கூந்தலைப் பிடித்திழுத்து வந்து அவளின் சேலை உரியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் சரி... துரியோதன் அவளை வந்து தன் தொடையில் அமரும்படி சொன்னபோதிலும் சரி.. அவரின் கண்கள் இரத்தக் கண்ணீர் வடித்ததேதவிர கைகள் உறைவாளினை வெளியே எடுக்காத என் தவறுதான் இன்று பாரத யுத்தத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்தி இருக்கின்றது என மனம் வெம்பினார்.

அம்பு படுக்கையை அளித்த அர்ச்சுனன் அவருக்கு நிழல் அளிக்க மறந்துவிட்டான்.

உச்சிக்குவந்து சூரியன் அவரை வாட்டிக்கொண்டு இருந்தான்.

தனக்காக ஒரு போதும் வாழத்தொரியாத அந்த ஆன்மா, அஸ்தினாபுர அரியணையைக் காப்பாற்ற தான் புரிந்த அத்தனை தவறுகளையும் எண்ணி வெந்துகொண்டு இருந்தது.

* * *

செல்லமுத்து சேர்மனின் பெருமுயற்சியால் எங்கள் கிராமத்திற்கு மின்சாரம் வந்தபொழுது அனைத்து ஊராரும் சேர்ந்து செல்லமுத்து சேர்மனைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கோயில் வீதியில் பெரிய மேடைபோட்டு, ஆளுயர மாலை அணிவித்து, அவருக்கு அளித்த வாழ்த்துகள் மின்சாரத்தைக் கண்டுபிடித்த

மாமேதைகளுக்கு கூட கிடைத்திருக்குமோ என்னவோ.

“கீழிருந்து மேலாக எரியும் விளக்குகளை மேலிருந்து கீழே எரியவைத்து, எங்கள் கிராமத்தின் அமாவாசையை பெளர்ணமி ஆக்கியவர் எங்கள் சேர்மன்” எனச் சொன்னதும் சபையின் கைத்து வாணத்தைப் பிளந்தது.

மேடையில் அமர்ந்திருந்த பொழுது அவருக்கு வேண்டிய ஒருவர் வந்து காதினுள் கிசுகிசுத்துச் சென்றார்.

அவரது முன்னாள் காதலியான கனகம்மா வீட்டில் தனியே இருக்கின்றாள் என்ற செய்திதான் அது.

புருஷன்காரன் விழாவுக்கு வந்து பின்னால் உள்ள பனங்காணியுள் வடிசாராயம் குடித்துக் கொண்டிருக்கின்றானாம்.

மேடைக்குப் பின்னால் சென்றவர் இருளுடன் இருட்டாகக் கலந்துகொண்டார்.

அவரின் கால்கள் பனங்கூடல்களுக்கூடாகச் சென்று கனகம்மா வீட்டை அடைய, கைகள் கனகம்மாவின் கொட்டில் வீட்டுக் கதவைத் தட்டின.

“நீங்களா?...” என விழித்த அவளால் பின் எதுவும் பேசமுடியவில்லை.

கூட்டம் முடிந்த பொழுது மீண்டும் கசங்கிய பட்டுவேட்டியைச் சரி செய்துகொண்டு மேடைக்கு வந்துசேர்ந்தார் காளையை அடக்கிய வீரன் போல்.

* * *

“இறந்தான் அசுவத்தாமன்” தலைகுனிந்த தருமனின் முதலடியில் துரோணாச்சாரியார் நிலைகுனிந்தார்.

“என்னும் யானை”என்ற இரண்டு சொற்களை அவர் கேட்கமுதலே திருஷ்டத்துய்மனின் வாள் அவரின் தலையைக் கொய்தது.

போர் வித்தையில் தேர்ந்த பரசுராமரிடம் போர்த் தந்திரங்களைக் கற்றபின்... என்னுடைய வித்தைகளை சத்திரியர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளாதே என குரு சொன்னவற்றை காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல், துருபதனுக்கு எதிராக அதனைப் பயன்படுத்த அத்தினாபுரம் சென்று சத்திரிய இளைஞர்களுக்கு அவற்றைக் கற்றுக் கொடுத்து குருவின் மன வேதனக்கு ஆளாகி இருந்தாரா குலகுரு துரோணர். பரசுராமனின் கண்களில் வெளிவந்த வெறுப்பின் வெப்பத்தை அவரின் உடல் உணர்ந்தது.

கர்மயோகி

ஞானம் என்ற விழுப்பொருள் ஏந்திஇஞ்
ஞாலமெங்கும் பரப்பும் பெரும்பணி
காலம் தனக்கிட்டதாமென வாழுமோர்
கர்மயோகி,கணேசையர் என்கிற
ஞானிதன் தவச்சாலை சிறுவனாய்
நாளெல்லாம் விளையாடிவளர்ந்தவன்
வானளந்த பெரும்புகழ் கொண்டவன்
மருத்துவம் விட்டுத் தமிழ்ப்பணி ஏற்றவன்

மலையகத் தொழிலாளரை நேசிக்கும்
மானுடம் 'குருதிமலை'யினைத் தந்தது
உலக இலக்கியக் கடலுள் சிறந்தவை
ஓர்ந்து தமிழர்க் களிக்க உழைப்பவன்
புலமை என்ற பொறியினைக் கண்ணுறும்
போதெல்லாம் அதைக் கனன்றெழுச் செய்பவன்
விலைமதிப்பற்ற நிதியம் நம் 'ஞானம்' செய்
மேன்மைக் கெண்பது ஆன்டென்று வாழ்த்துவோம்

போர்க்காலத்துக் கவிதை,சிறுகதை
போற்றிப் பேணித் தொகுத்துப் புவியெலாம்
பார்க்க வைத்த பணியைக் கொண்டாடுவோம்
பயண இலக்கியப் படைப்பைப் பாராட்டுவோம்
ஆர்க்கும் 'நின்று பிடித்தற்' கரியதாம்
ஆசிரியப் பணி ஏற்று ஞானத்துக் கெமைக்
காத்திருக்க வைக்காதவன் இலக்கியக்
கர்மயோகி, காட்சிக் கெளியவன்!

நண்பர் ஞானத்தாருக்கு விழாவெனில்
நந்தமிழ்க்கு விழாவெனலாகுமாம்
பண்பினுக்கு விழாவெனலாம்; இன்சொல்
பாலிக்கும் ஒருவற்கு விழா; எவர்
நெஞ்சம்புண்படும்படி பேசல் இலார், நெஞ்சைப்
போலிப் புன்னகையால் மறைக்காதவர்
எண்பதின் பின்னும் வாழ்க நெடிது நாள்!
இந்த மாநிலம் பயனுறும், நிச்சயம்!

ஆக்கம் : சோ.ப

ஊழித் தீயினைப் போலவும்... ருத்திர
தாண்டவம் போலவும் அவரின் அம்புகள்
பாய்ந்துகொண்டு இருந்தாலும் மரணத்தின்
நிழல் தன்மீது விழுந்ததை உணர்ந்த
துரோணாச் சாரியாரின் கண்கள் முன்னே
கட்டைவிரல் இழந்த நிலையில் கைகளில்
இருந்து இரத்தம் சொட்ட முழங்காலிட்டு
வீழ்ந்த ஏகலைவனின் கண்கள் சொல்லிக்
கொண்டிருந்த செய்தியை அறிய முயன்று
தோற்றுக் கொண்டிருந்தார்.

ஒரு வெற்றி தோல்வியாகி தனது
கரங்களால் சரித்திரத்தை எழுதிக்
கொண்டிருந்தது.

தன் மகன் அசுவத்தாமனைவிட
திறமை யாளனாக... தன்னை முதலையிடம்
இருந்து காப்பாற்றிய சிறந்த வீரனாகவும்
முதன்மைச் சீடனாகவும் அவரே
ஏற்றுக் கொண்ட அர்ச்சுனனின் மகன்
அபிமன்யுவைத் தானே அமைத்த சக்கர
வியூகத்தின் நடுவே நிராயுதபாணியாக
நிற்கவைத்து அவனைக் கொன்ற
பாவம் அவரை கண்முன்னே வந்து
மிரட்டிக்கொண்டிருந்தது.

சூழ்நிலைக் கைதியாகி செய்த
பாவங்கள் அவரை வாட்டிவதைத்தன-
மரணப்படுக்கையில். பதினைந்தாவது
நாள் யுத்தம் முடிவுக்குவந்தது.

செல்லமுத்து சேர்மனின் புகழ்
பெரிதாகப் பேசப்பட்டது சாதிக்கலவரம்
வெடித்த பொழுதுதான்.

ஆங்காங்கே தேர்கள் எரிக்கப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தன.

அப்பொழுதும் அவர் சேர்மன்
பதவியிலேயே இருந்தார்.

எனவே இருபகுதிக்கும் நல்லவராய்
தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளவேண்டும்.

ஆனாலும் தனது பகுதி ஆட்களுக்கு
ஆதரவாகவும் இருக்கவேண்டும்.

பொலிஸ்மா அதிபரை கடமையின்
நிமித்தம் சந்திப்பதுபோல சென்று
சந்தித்தார்.

கூடவே போத்தல்கள்... பணம்...
அன்றிரவு சந்திக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கும்
சில பெண்களைப் பற்றிய விபரங்கள்.

தனது பகுதி ஆட்களை சந்தையடிப் பக்கம் மாலை 5 மணிக்குமேல் வரவேண்டாம் என்று இரசியமாக அறிவித்தாயிற்று.

சாதிக்கலவரத்தை காரணம் காட்டி ஆறு மணிக்கு ஊர் அடங்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

உத்தரவை திட்டமிட்டு ஊர் முழுக்க அறிவிக்காமல் விட்டார்கள்.

ஆனால் அறிவித்ததாக பொலிஸ் தனது பதிவேட்டில் பதிவு செய்திருந்தார்கள்.

அறிவித்தது வயல் வெளிகளிலும் பனங்கூடல்களிலும் தான்.

அதனை இரண்டொருவருக்கு கேட்கவும் வழி செய்திருந்தார்கள்.

சந்தைப் பகுதி அமைதியாக இருந்ததைக் கண்டு, “பயந்திட்டாங்களடா!” என எதிர்ப்பகுதி ஆர்ப்பரித்த பொழுது ஆறு மணிக்கு சந்தையடிக்கு வந்த பொலிஸ் ஜீப்பில் இருந்து குண்டுகள் பாய்ந்தன.

கிட்டத்தட்ட அனைத்து பெரிய தலைகள் எல்லாம் சாய்ந்தன.

அடுத்தநாள் மரணவீட்டை தானே முன்றின்று தன் செலவில் நடாத்தி முடித்தார் செல்லமுத்துச் சேர்மன்.

கூடவே கொழும்பில் இருந்து அப்புக்காத்து அரசரட்ணத்தை வரவழைத்து பொலிஸ்மா அதிபருக்கு எதிராக சட்டநடவடிக்கை எடுக்க வழி செய்தார்.

எல்லோரும் அவரை வாழ்த்தினார்கள்.

மறுநாள் மாலை உத்தரவே புகையிரத்தின் கண்ணில் அப்புக்காத்து அரசரட்ணமும் பொலிஸ்மா அதிபரும் ஒன்றாக அமர்ந்து மதுவை அருந்திக் கொண்டு இருந்தார்கள் - பக்கத்தில் தொட்டுக்கொள்ள இறால் வறுவலும் மாட்டிறைச்சிப் பிரட்டலும்.

தேர்சில்லுகள் சேற்றில் புதைந்துவிட தேரோட்டியாக வகிபாகம் செய்த சல்லியனோ கர்ணனை அநாதரவாக விட்டுவிட்டுச் செல்ல கர்ணன் தனித்து விடப்படுகின்றான்.

“எடு அம்பை விடு பாணத்தை” என்ற கண்ணனின் கட்டளைக்குப் பணிந்து அர்ச்சனனின் அம்பு கர்ணன் மேல் பாய்கின்றது.

அள்ளி முடிக்கப்படாத கூந்தலுடன் பாஞ்சாலி கர்ணன் முன்னே தெரிகின்றான்.

“செய் புண்ணியம் அனைத்தும் தா” என்று கிருஷ்ணர் அந்தண வடிவில் வந்து யாசகம் கேட்டபொழுது தன் இரத்தத்தினால் தன் புண்ணியங்கள் அனைத்தையும் தாரைவார்த்து கொடுக்கும் பொழுது திரௌபதையே அவன் கண்கள் முன் தோன்றுகின்றான்.

“எனைக்காக்க இச்சபையில் ஆண்மகன் யாரும் இல்லையா” எனப் பாஞ்சாலி கதறிய பொழுது செஞ்சோற்றுக் கடனுக்காக தன்வாயை தானே அடைத்து மௌனம் காத்ததை நினைத்து வருந்தினான்.

“ஐவருக்கும் பத்தினியான இவள் தாசியே” என தானே உரைத்தவையே அர்ச்சனனின் அம்பாய் தன் மீது பாய்ந்தது என எண்ணி வேதனைப்பட்டான்.

குந்தி கதறினாள்.

குந்தியின் குரல் கேட்டு பாண்டவர்கள் திகைத்து நின்றுனர்.

தாமதேவதை தன் மகனைச் சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றாள்.

“செஞ்சோற்றுக் கடனுக்காய் உயிர் நீத்த என் செல்லமே” என்ற குந்தியின் கதறல் வாணைப் பிளந்தது.

செல்லமுத்து சேர்மன் தனது பதவிக் காலம் முடிந்த பின்பும் ஊரார் எது கேட்டாலும் உதவும் பெருமகனாகவே விளங்கினார்.

கோட்டுக்கு போகாமலே பல பஞ்சாயத்துக்களை முடித்து வைத்தார்.

வழக்கு கணக்குகள் என மற்றவர்களுக்கு வந்தபோதும் அது அதுகளுக்கேற்ற வக்கீல்களை கண்டுபிடித்து கிராமக்களுக்கு உதவினார்.

பெதுவாக பல காணிவழக்குகள் செல்ல முத்து சேர்மனின் கைங்கரியத்தால்தான் நிறைவேறியது.

படிப்பு அறிவில்லாத அப்பாவி வெள்ளாந்தி மனிதர்கள்.

கை நாட்டு வைக்கச் சொன்ன இடத்து வைத்தார்கள்.

பணம் நீட்டி யாரிடமும் தன் உதவிக்கு கை நீட்டமாட்டார்.

ஆனால் காலைக் கள்ளும் மதியத்தில் ஆட்டுப் பங்கு ஒன்றும் மாலையில் கல்லோயா சாராயமும் அவர் வீடுதேடி வந்துவிடும்.

அவசர அந்தரத்துக்கு காணியை ஈடு வைத்து பணம் பிரட்ட பலர் முயன்ற பொழுதுதான்

தங்களின் காணிகளின் அளவுகள் குறைந்தும்
செல்லமுத்தரின் காணிகளின் அளவுகள்
அதிகரித்து இருந்ததையும் ஊர் கண்டுகொண்டது.

ஆனாலும் ஊர் மௌனம் காத்தது.
பயம்!

எதிர்த்துக் கதைக்க முடியாத அதிகாரப்
பயம்!!

கூடவே உயிர்ப்பயம்!!

சேடம் இழுத்துக் கொண்டு இருந்தது.

செய்த நன்மைதீமைகள் தராசின் இரு
தட்டுகளிலும் ஏறியும் இறங்கியும் கொண்டு
இருந்தன... அவரின் நெஞ்சாங்குழிபோல.

அராலிச் சாத்திரியர் கை பிடித்து பார்த்து
சொன்னது பிசகவில்லை.

48 மணித்தியாலக் கணக்கு 46 மணியா
லத்தில் நடந்தேறியது.

“எங்கடை சேர்மன் செல்லமுத்துஜயா
காலம் சென்று போட்டார்” என இழவுகேட்டு
கிராமம் முழித்துக் கொண்டது.

தெரிந்த பக்கங்களுடனும் தெரியாத
பக்கங்களுடன் வாழ்ந்துபோன அவரை மரணப்
படுக்கையில் இருந்து தூக்கி முற்றத்தில்
போடப்பட்ட வாங்கில் கிடத்தினார்கள்.

தலைமாட்டில் ஒரு குத்துவிளக்கை ஏற்றி
வைத்தார்கள்.

தென்னோலைப் பந்தல் போட்டு முடிய
பறைமேளாரரும் ஒப்பாரிவைக்கும் பெண்களும்
ஒன்றாக வந்தார்கள்.

நாளைக்காலை பாட்டுக்காரரும் கிரியை
செய்யும் சைவமும் வரும்வரை அவரின்
புகழ்தான் இங்கு.

எனது மரணம் எனக்கு என்ன சொல்லி
என்னைப் பயமுறுத்தப் போகின்றது.

சொல்லிவிட்டு வரவுள்ள மரணமோ...
சொல்லாமல் வரவுள்ள மரணமோ அக்கணத்தில்
என்னத்தை எனக்கு சொல்ல இருக்கின்றது?

அண்மையில் சந்தித்த பல மரணங்கள்
ஒவ்வொருவருக்கும் என்னத்தை சொல்லி
ஆதரவாய் அவர்களின் தலையை தடவிவிட்டுப்
போயிருக்கும் அல்லது மிரட்டிவிட்டுப்
போயிருக்கும்?- ஸ்ரீபெரும்புத்தூர் தொடக்கம்
முள்ளிவாய்க்கால் வரை.

○ ○ ○

கண்ணுக்குள் குடியேறி
இதயத்தில் சிம்மாசனமிட்ட
கனவுகளைத் தொலைக்க
எப்போதும் உடன்பாடில்லை எனக்கு...

யாசிக்காமலே அச்சய பாத்திரத்தில்
நிறைக்கிறாய் நித்தம்
-என் அறிவுப் பசிக்காய்...

மென்பனியின் வருடல்களின்
மேனிசிலிர்ப்பினை
உதடுகளில் உச்சரிக்க...
உதிரும் மகரந்த
உளிகளா செதுக்கின..?

தீயாய் திராவகமாய்
உன்னில் விழுந்தவை
என் இமைகளையுமல்லவா
உரசிப் பொசுக்குகின்றன...

மொழியினை மொண்டு
பதங்களைப் பதம்பார்த்து
கவிதை சமைக்கையில்
கம்பனின் எச்சம் நீ..!

வடுக்களுக்கு வார்த்தைகளால்
வலிதீர்க்கும் வைத்தியனால்
உதாசீன அவமதிப்புகளை
சலைவைசெய்ய எப்படி முடிகிறது..?

நீள் பார்வைகளினால்
நீ ஸ்பரிசித்தவையெல்லாம்
காதினூள் புகுந்து
காதலைச் சிருஷ்டிக்கின்றனவே...

கடிவாளமிடாத தென்றலுடன்
புரவியில்வரும் கவிராஜன்
கவிகளில் கோலோச்சட்டும்
நேரில் தரிசித்தால் -
நிலைமாறிப்போவேன் நான்...

நுகர்கின்ற நூல்களில்
நூதனமாய் தூண்டிலிடுகின்றவனால்
அடுக்கிவைத்து அமுகுபார்த்து
அடக்கிவைத்த ஆவலுடன்
புதையலைக் காக்கும்
பூதமாய் இவள்...!

நூல்த் தூண்டில் - அம்பலவன்புவனந்தீரன்

மீண்டும் முகிழ்த்தெழும் தொன்மங்களின் தேடல்

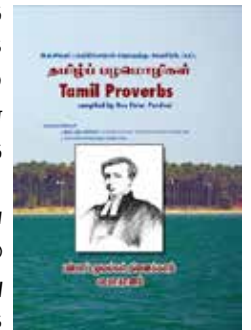
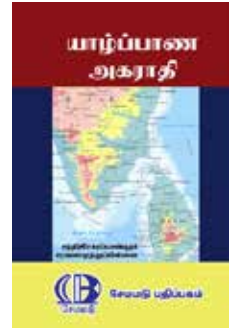
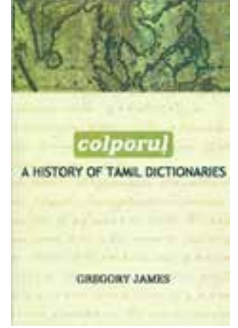
பேராசிரியர் கிரகரி ஜேம்ஸ் எழுதி, 2000ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்திலிருந்து கிரியாவினால் வெளியிடப்பட்டிருந்த 'சொல்பொருள்- தமிழ் அகராதிகளின் வரலாறு' (Coborul- A history of Tamil Dictionaries) என்ற ஆங்கில நூலைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். இந்நூலாசிரியர் பேராசிரியர் கிரகரி ஜேம்ஸ், ஹொங்கொங்கிலுள்ள விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகத்தின், மொழியியல் நிறுவனத்தின் இயக்குநராகப் பணியாற்றியவர்.

தமிழ் அகராதிகளினதும் தமிழ் மொழியியல் நூல்களினதும் தனித்துவமான வரலாற்றை ஆராயும் 'சொல்பொருள்' என்ற இந்த நூல் தமிழின் மொழியியல் ஆய்வு நூல்களின் ஆரம்பகாலப் பிரசுரங்களான 1724 இல் பிரான்சில் வெளியான தமிழ் பிரெஞ்சு முன்னோடி அகராதி (Pilot dictionary of Tamil and French) என்ற நூல் முதலாக, கவிஞர் காசி ஆனந்தன் 1995இல் எழுதி வெளியிட்ட 'தமிழ்நா தமிழ்க்கிலனா' என்ற தமிழ் நூல்வரை நாம் அறிந்ததும் அறியாததுமான தமிழ் மொழியியல் பற்றிப் பேசுகின்ற ஏராளமான நூல்கள், சஞ்சிகைகள் என்று நாடுகளின் எல்லை கடந்து, மொழிகளின் எல்லை கடந்து இந்த நூலில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழியில் இதுவரை காலமும் வெளிவந்த அகராதிகள், சொற்களஞ்சியங்கள், மொழியியல் ஆய்வுகள் போன்றவற்றை ஆண்டுவாரியாக இந்நூலில் ஒழுங்குபடுத்தி, அந்த ஒழுங்கில் தமிழ் பேசும் பூமியெங்கும் நிகழ்ந்த சமூக, அரசியல், நிர்வாக, வரலாற்றுரீதியான மாற்றங்களினூடாக எம்மினிய தமிழ் மொழி எத்தகைய வளர்ச்சிப் போக்கைக்காண நேர்ந்தது என்று இங்கே ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

உதாரணமாக, மிசனரிக் காலம் என்கின்ற தென்னிந்திய திருச்சபையின் ஆதிக்கத்துக்கு எமது மண்ணும் மொழியும் உட்பட்டிருந்த காலகட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதைத் தனித்துவமானதொரு மொழிவளர்ச்சிக் கட்டமாகப் பார்க்காமல் அதை அக்காலத்தில் சுதேசிய மண்ணில் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து மதப்பரம்பலின் தேவையுடன் பொருத்தி, அவற்றின் வளர்ச்சிப்போக்குடன் இயைந்த ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார்.

அவ்வாறே பிரித்தானிய ஆட்சியான காலனித்துவ நிர்வாகக் காலகட்டத்தை ஆராயும்போது அந்நாளில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு எவ்வாறு கிளைத்து எழுந்து உந்துவிசையுடன் நவீன மொழியாக வளர்ந்தது என்பதையும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

வெளிநாட்டவர் எமது மொழியின் மீதும் சைவ சமயத்தின்மீதும் கொண்ட கவர்ச்சியின் பெறுபேறாக உருவாக்கப்பட்ட படைப்பிலக்கியங்கள் இருவகைப்பட்டன. ஒன்று ஆக்கிரமிப்பாளர்களது

**என்.செல்வராஜா
நூலகவியலாளர்**

தேவைக்காக உருவாக்கப்பட்ட படைப்புக்கள். மற்றும், தமிழின் செழுமையினாலும், சைவத் தத்துவ ஆழத்தினாலும் கவர்ந்திழுக்கப்பெற்று இயல்பாகவே அதற்கு அடிமையான பன்னாட்டு அறிஞர்களால் உருவாக்கப்பட்ட படைப்புக்கள்.

அன்றைய காலனித்துவ ஆதிக்கத்தின் பார்வையில் தமிழும் சைவமும் கவனத்துக் குள்ளாக்கப்பட்டிருந்த வேளையில் சுதேசிகளுடன் மேற்கொள்ள வேண்டிய சுமுகமான நிர்வாகத் தொடர்பாடலுக்கு ஆட்சியாளர்களிடம் சுதேசிய மொழிப் புலமை தேவைப்பட்டது. கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்திற்காக தமிழர்களின் உள்ளத்தை ஈடாட்டும் காண வைப்பதற்காக தமிழர்களின் கிராமியப் பண்பாடு, கிராமிய இலக்கிய வளம் சொல்லாடல்கள் என்பன பற்றிய அறிவு அவர்களுக்கு அவசியமாகத் தேவைப்பட்டது. அப்பாவித் தமிழ்க் கிராமவாசிகளின் மனதைக் கொள்ளைகொள்ள அவர்களுக்கு இத்தகைய யுத்திகள் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டியனவாக இருந்தன.

இதற்கு உதாரணமாக, A collection of proverbs in Tamil with their translation in English என்ற தலைப்பில் வடமராட்சி, ஹாட்லி கல்லூரியின் நிறுவனர்களில் ஒருவராகிய வண. பீற்றர் பேர்சிவல் என்ற அமெரிக்க மிஷனரி பாதிரியாரால் 1843ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருந்த 'திருட்டாந்த சங்கிரகம்' என்றநூலை குறிப்பிடலாம். இந்நூல் 2018இல் 'பேர்சிவல் பாதிரியாரால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட தமிழ்ப் பழமொழிகள்' என்ற தலைப்பில் விருபா குமரேசன், அ.சிவஞானசீலன் ஆகியோரால் பதிப்பிக்கப்பெற்று வட மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தமையும் குறிப்பிடத் தக்கது.

1843இல் வெளியான 'திருட்டாந்த சங்கிரகம்' நூலினையும், பின்னர் 1874இல் சென்னையில் அவரால் வெளியிடப்பட்ட Tamil Proverbs with their English Translation என்ற சென்னைப் பதிப்பையும் ஒருங்கிணைத்துச் செவ்விதாக்கம் செய்யப்பட்ட புதிய பதிப்பாகவே வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின்வெளியீடு அமைந்துள்ளது. ஒப்பீட்டுரீதியில் வெளிவந்துள்ள இந்நூலின்வழியாக ஈழமும் தமிழகமும் கடலாற் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் இரு தமிழர் நிலங்களான போதிலும், இவ்விரண்டு இடங்களிலும் வெவ்வேறு வழக்காறுகளும், உச்சரிப்புகளும் காணப்பட்டுள்ளன என்பதை உணர முடிகின்றது.

மேலும், இந்நூலில் உள்ள பேர்சிவல் பாதிரியாரின் முன்னுரையை முழுமையாக வாசிக்கும் எவருக்கும், பாதிரியார் இந்தப் பழமொழிகளைத் தொகுத்துவைத்ததன் உள்நோக்கம் துலக்கமாகப் புரிந்துவிடும். அதை சக அமெரிக்க மிசனரிமாருக்காக- அவர்கள் தமிழ்ச் சனங்களுடன் மேற்கொள்ளும் உரையாடல்களிடையே வேதப் பிரசங்கங்களில் புகுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும்வகையில் இத்தொகுப்பை உருவாக்கியிருந்தார் என அறியமுடிகின்றது. இன்று எமக்கு ஒரு அரிய ஆவணமாக இந்தத் திருட்டாந்த சங்கிரகம் காணப்படுகின்ற போதிலும், அதன் மூலநோக்கம் காலனித்துவவாதிகளின் சுயநலத்தின்பாற்பட்டதென்ற உண்மை எம்மைச் சற்று உறுத்தவே செய்யும்.

எமது மண்ணில் தமிழ்மொழியின் இருப்பையும் பயன்பாட்டையும் பேணும்நோக்கில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் அகராதித் துறைக்கான ஈழத்தறிஞர்களின் பங்களிப்புகளும் கணிப்புப் பெற்றே வந்துள்ளன.

சைமன் காசிச்செட்டியவர்கள் 1807 மார்ச் 21ஆம் திகதி புத்தளத்திற்கு அண்மையில் உள்ள கற்பிட்டியில் கப்ரியேல் செட்டியின் மகனாகப் பிறந்தார். மாவட்ட நீதிபதியாக நியமனம்பெற்ற முதல் இலங்கையர் இவர். இலங்கையில் “சிலோன் கஸ்ட்டியர்” என்ற நூலை 1834இல் எழுதியதன் மூலம் இலங்கையில் ஆங்கில நூலொன்றை முதலில் எழுதிய இலங்கையர் என்றும் மதிக்கப்படுகின்றார். 1867ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 5ஆம் திகதி அமரத்துவமடைந்த சைமன் காசிச்செட்டியின் பிரமிக்கவைக்கும் பங்களிப்புகள் பல உரிய அங்கீகாரம் பெறாது மறக்கப்பட்டும் மறைக்கப்பட்டும் கிடக்கின்றன என்பதை ஞானம் சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியர் ஞானம் பாலச்சந்திரன் எழுதி 2015இல் வெளிவந்த ‘சைமன் காசிச்செட்டியின் அகராதி முயற்சிகள்’ என்ற நூல் கோட்டுக்காட்டுகின்றது. தமிழ் அகராதித்துறையில் வைத்திய அகராதி, புலவர் அகராதி, தமிழ்நூல் விபர அகராதி, கலைச்சொல்லகராதி, இருமொழி அகராதி, திசைச்சொல் அகராதி, எனப் பல பிரிவுகளில் காசிச்செட்டி இயங்கியுள்ளார் என்னும் தகவல் களை இயன்றவரை ஆதாரங்களுடன் பாலச்சந்திரன் முன்வைத்திருக்கிறார்.

அகராதி என்பது நவீன யுகத்திலேயே மேலைத்தேய வழிவந்து தமிழுக்கு அறிமுகமானது. 1732இல் இத்தாலியரான Constantine Joseph Beschi (வீரமாமுனிவர்) ‘சதுரகராதி’யை எழுதி ‘நிகண்டு’களுக்கு மாற்றீடாக அறிமுகப் படுத்தினார். இது 1894இல் முதலில் நூலுருவானது.

அதற்கு முன்பு அகராதியின் பணியை செய்யுள் உருவிலமைந்த நிகண்டுகளே நிறைவேற்றிவந்தன. தமிழ் அகராதித் துறையில் முன்னோடியானவையும் காத்திரமானவையுமான பல முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களாக ஈழத்தவர்களே இருந்துள்ளனர் என்பதற்கு ச.வயித்தியலிங்கம் அவர்கள் 1876இல் எழுதி வழங்கிய ‘சிந்தாமணி நிகண்டு’ ஒரு ஆதாரமாகின்றது. உலகளாவியரீதியில் தமிழ் மொழியில் இதுவரை 35 நிகண்டுகள் வரை கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றாக சிந்தாமணி நிகண்டும் அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர் பா.மீனாட்சிசுந்தரம், வல்வெட்டித்துறை அரும்பொருள் காப்பகத்தின் காப்பாளராவார்.

1842இல் சந்திரசேகரப் பண்டிதர்,

சரவணமுத்துப் பிள்ளை ஆகியோர் யாழ்ப்பாண அகராதியை தொகுத்திருந்தார்கள். இது 58500 சொற்களுடன் கூடியது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்தவ மதப்பாரம்பரியத்தின் விரிவாக்கத்தின் அவசியம் கருதி ஆங்கிலத்துக்கு தமிழ்ப்பத விளக்கங்கள் தேடப்பெறப்பட்டதன் விளைவே இவ்வகராதியின் உருவாக்கமாகும். தமிழ் மொழியின் சொல்வளத்தை அகரவரிசையில் முழுமையாகத் தரும் முதல் முயற்சியாக இது கருதப்படுகின்றது. பின்னாளில் 2005இல் இது சென்னை தமிழ் மண் பதிப்பகத்தாலும், கொழும்பு சேமமடு பதிப்பகத்தாலும் ‘யாழ்ப்பாண அகராதி’ மீள்பிரசுரம் கண்டிருந்தது.

சைமன் காசிச்செட்டியும் ச.வயித்திலிங்கமும் சந்திரசேகரப் பண்டிதர், சரவணமுத்துப் பிள்ளை போன்றோரும் வாழ்ந்ததும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் என்பதை நாம் கவனத்திற்கொள்ளவேண்டும்.

18ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பன்னாட்டு ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் தங்கள் தேவைக்காக எவ்வாறு பிரெஞ்சு, டச்சு, ஆங்கில மொழிமூலமான தமிழ் அகராதிகளை உருவாக்கினார்கள் என்பதை ‘சொல்பொருளில்’ கிரகரி ஜேம்ஸ், வழங்கியுள்ள 180 பக்கங்களையும் தாண்டிய பின்னிணைப்பு எமக்குத் தெரிவிக்கின்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு, பன்மொழி அகராதிகளை எம்மவர்களே உருவாக்கிக் கொள்ளவும் வாய்ப்பளித்துள்ளது.

ஆனால் பின்னாளில் 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் தொன்மமும் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியும் கொண்ட தமிழ் மக்கள், தமது கூட்டு வாழ்வைக் காத்துக்கொள்ள தமக்கெனவொரு ‘அரசு’ என்னும் அலகில்லாததால் அலைக்கழிக்கப்பட்டுவருகின்ற அவல நிலைமையினால் 18ஆம், 19ஆம் நூற்றாண்டுச் சூழலை வேறு வடிவில் நாம் இன்று எதிர்கொண்டு வருகின்றோம். அன்றைய அந்நிய ஆதிக்கத்தின் போது எழுதி மொழியையும் சமயத்தையும் நம்பிக்கைகளையும், எம்மினத்தின் எதிர்கால இருப்பிற்காக பாதுகாக்க நிகண்டுகளையும் தமிழ் மொழி அகராதிகளையும் தொகுப்பதிலும், எழுது கந்தபுராண கலாச்சாரத்தை அந்நியராதிக்க சக்திகளின் எதிர்ப்புக்களின் மத்தியிலும் இரகசியமாகப் பேண நிர்வகிக்கப்பட்டிருந்தோம். அன்று நாம் சாப்பிட்ட விரதச் சாப்பாட்டின் எச்சிலையைக்கூட

வெளியே சுதந்திரமாக எறிய முடியாமல் வீட்டுக் கூரைக்குள் செருகிவைத்து மறைத்து வாழ்ந்த பல கதைகள் எம்மிடையே பழங்கதைகளாக நிலைத்திருக்கின்றன.

அன்று எமது மரபுரிமைகளைப் பேணி அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கடத்திவிடத் துடித்த எம்முதாதையர் காட்டிய அக்கறையை இப்பொழுது மீண்டும் நாம் காட்டவெண்டிய நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். எமது பிரதேச மொழிவழக்குகளையும் நாட்டார் வழக்குகளையும், மரபுரிமை எச்சங்களையும் தேடிப்பதியும் நிலைக்கு நாம் வந்துள்ளோம். நாவற்குழியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிவபூமி திருவாசக அரண்மனையும், அருங்காட்சியகமும் எமக்கு இதைத்தான் கூறமுனைந்துள்ளன.

மேலும் தொன்ம யாத்திரைக் குழுமம், விதை குழுமம், அக்கினிச் சிறகுகள் போன்ற மரபுரிமை அமைப்புகளின் எழுச்சியும் இதையே எமக்குக் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றன. 'தொன்ம யாத்திரை' என்ற பெயரில் மரபுரிமைகளை அறிவதற்கும் கொண்டாடுவதற்குமாக இவ்வமைப்பினரால் வெளியிடப்பட்டு வருகின்ற அவர்களின் அண்மைக்கால இதழின் தொடர் வருகையும், மரபுரிமைத் தேடலுக்காக அவர்கள் தன்னார்வத் தொண்டர்களாகி ஒழங்கு செய்துவருகின்ற உள்ளூர் பயணங்களும் எமக்கு நம்பிக்கையூட்டுவதாக அமைகின்றன. அவர்கள் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள அங்கணாமக்கடவை, ஊர்காவற்றுறை பற்றிய வரலாற்றுத் தேடல் தொடர்பான பிரசுரங்களும் எமக்கு நம்பிக்கையூற்றுக்களாக அமைவதுடன் அரச, நிறுவன ஆதரவுகள் ஏதுமின்றி தனித்துப் பயணிக்கவேண்டிய எமது இன்றைய கையறு நிலையையும் கோடிட்டுக்காட்டுகின்றது.

எமது பிராந்திய மொழியின் வளத்தினை எமக்கு மீண்டும் இடித்துரைக்கும் முயற்சியின் விளைவாக அண்மைக் காலத்தில் வெளி வந்துள்ள சில அகராதித் தொகுப்புகளும் பிராந்தியந் சொற்களின் தேடலும் எமது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன.

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அ.சிவஞானசீலன் வன்னி மண்ணில் கல்வி பயின்றவர். யாழ்ப்பாணம் முதல் பல பிரதேசங்களில் வாழ்ந்தும் பணியாற்றியும் தான் சேகரித்த பிரதேச வழக்குச் சொற்களை ஒரு அகராதியாக 'வழக்குச்சொல் அகராதி' என்ற பெயரில் வடமராட்சி தெற்கு மேற்கு

பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவையின் வெளியீடாக 2015இல் வழங்கியிருக்கிறார். தமது தொழில்சார் பணியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த, விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில தமிழ் கலாச்சார உத்தியோகத்தர்களுள் சிவஞானசீலனும் ஒருவர் என்பதை இந்நூலின் வருகையே எமக்குக் காட்டிநிற்கின்றது.

பண்டிதர் வீ.பரந்தாமன் அவர்கள் கிளிநொச்சி-கனகபுரத்திலிருந்து 2015இல் எமக்கு வழங்கியுள்ள 'தமிழர் உறவுமுறைச் சொல் வழக்கு அகராதி' செழுமைமிகு ஈழத் தமிழரின் குடும்ப உறவுமுறைச் சொற்கள் அனைத்தையும் ஒரு தனிநூலில் தந்து எம்மை வியக்கவைக்கின்றது. தமிழர் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கையுடையராய் இருந்தமையால் அவரிடையே உறவுமுறைச் சொற்கள் மிகப் பலவாகப் பெருகியுள்ளன. ஏழு தலைமுறைக்குத் தொடர்ந்த உறவுமுறைச் சொற்கள் உள்ளன. அவ்வுறவுமுறைச் சொற்களைத் தொகுத்து பண்டிதர் அவர்கள் இவ்வகராதியை உருவாக்கியுள்ளார். ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் வழிவந்த ஈழத்தமிழ் அறிஞர் பண்டிதர் வீ. பரந்தாமன் 2004இல் 'பண்டிதர் வேர்ச்சொல் அகராதி' என்று அறியப்பெறும் 'வேர்-அடி வழித் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியற் சிற்றகரமுதலி' என்ற நூலையும் எமக்கு முன்னதாக 2004இல் வழங்கியிருந்தார். இந்நூலில் கேளிக்கை, பத்தியம், பிரியம், மயானம், முகாந்தரம், முசப்பாத்தி ஆகிய பிராந்தியச் சொற்கள் பற்றிய பல சுவையான தகவல்களை இந்நூல் வழியாக அறியமுடிகின்றது.

'ஈழத்துத் தமிழ் சிறப்புச் சொற்கள்' என்ற நூலை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மொழியியல் ஆங்கிலத்துறையைச் சார்ந்த சுபதினி ரமேஷ் 2005இல் வெளியிட்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு ஆகிய பிரதேசங்களில் திரட்டப்பெற்ற ஈழத்துத் தமிழில் வழங்கப்பெறும் சிறப்புச் சொற்கள் தொகுக்கப்பெற்று இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

கலைவளன் சிசு நாகேந்திரன் அவர்கள் இலங்கையில் திரைப்படங்கள் மூலமும், நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகள் மூலமும் அறியப்பட்ட பத்துறைக் கலைஞர், எழுத்தாளர், ஆய்வாளர். இலங்கையில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து, இலண்டனிலும், பின்னர் அவுஸ்திரேலியாவிலும் வாழ்ந்தவர். பெப்ரவரி 2020இல் அவுஸ்திரேலியாவில் (சிட்னி)

அமரத்துவம் அடைந்த இவர், அந்தக்காலத்து யாழ்ப்பாணம் (2004), பிறந்த மண்ணும் புகலிடமும் (2008) ஆகிய நூல்களின் வாயிலாக, தான் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியலை சுவரால்யம் மிக்க சிறு கட்டுரைகளாக வழங்கி புலம்பெயர் தமிழரிடையே தமது தாயக வாழ்வியலை உயிர்ப்புடன் நினைவில் பேணுவைக்க முயன்றவர்.

‘பழகும் தமிழ்ச் சொற்களின் மொழிமாற்று அகராதி: தமிழ்-ஆங்கிலம்’ என்ற இவரது அகராதி 2014இல் வெளிவந்திருந்தது. தமிழ் மொழியின், குறிப்பாக வடக்கு-கிழக்கில் வாழ்ந்து தமிழ்மொழிமூலம் கற்று வளர்ந்த எம்மவரின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புத் தேவைக்குப் பயன்படும் வகையில் இந்த மொழிமாற்று அகராதியை நான்காண்டுகளாகத் தேடிச் சேகரித்து வைத்திருந்த 18000 தமிழ்ச் சொற்களுக்கான ஆங்கிலப் பதங்களுடன் தொகுத்திருக்கிறார். அகதி அந்தஸ்து, அகதிகள் ஆணையகம், அகதிகள் ஆதரவு வலயம், பதுங்குகுழி, கிரந்திப் புண், பம்மாத்து, நினைவஞ்சலி என்று நாம் அன்றாடம் பாவிக்கும் இன்னோரன்ன பல சொற்களை இவ்வகராதியில் காண முடிகின்றது.

‘யாழ்ப்பாண வழக்குச் சொல் அகராதி’ என்ற தலைப்பில் 2019இல் நடராசா சிறிரஞ்சன் அவர்கள் ஒரு அகராதியை வெளியிட்டுள்ளார். இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் வணிகமானிப் பட்டத்தினையும், ஸ்ரீ ஜெய வர்த்தனபுரப் பல்கலைக்கழகத்தில் வணிக நிர்வாகத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்தினையும் பெற்றவர். தற்போது இலங்கைச் சுங்கத் திணைக்களத்தில் உதவி சுங்க அத்தியட்சகராகப் பணியாற்றுகின்றார். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சொற்களுக்கென 2019இல் வெளிவந்துள்ள யாழ்ப்பாண வழக்குச் சொல் அகராதி ‘அ’ முதல் ‘ச’ வரையிலான 3676 வழக்குச் சொற்களுக்கு போதிய விளக்கத்தினை வழங்குகின்றது. இவ்வகராதிப் பணியில் ஆசிரியரை அமரர் பேராசிரியர் சு.சுந்திரராஜா நெறிப்படுத்தி வழிகாட்டியிருந்தார்.

சிறிரஞ்சனின் மற்றொரு சமகால முயற்சியாக 2019இல் ‘யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அகராதி’ வெளிவந்துள்ளது. இவ்வகராதி 6259 சொற்களையும் அவற்றிற்கான பொருள் விளக்கங்களையும் உதாரணங்களையும்

கொண்டமைந்தது. இவற்றில் 95 சொற்களுக்கு விளக்கப் படங்களையும் கொண்டுள்ளது.

இன்றைய எமது மொழிப் பாவனையில் தமிழ் தொலைக்காட்சி-வானொலி, தென்னிந்திய திரைப்படத்துறை ஆகியவற்றின் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்டுவரும் மொழிக் கலப்பினை தவிர்க்கவிரும்பும் மொழியுணர்வுள்ள ஊடகர்களுக்கு இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள நூல்கள் பயனுள்ளதாக அமையும். வாசிப்பார்களா?

**தண்ணீர் வீடோ வளர்த்தோம் சர்வேசா இப்பயிரை
கண்ணீரால் காத்தோம் கருகத் தருவாளமோ?
எண்ணமெல்லாம் நெய்யாக எம்முயர்நூள் வளர்ந்த
வண்ண விளக்கது மடியத் தருவாளமோ?**

○ ○ ○

நத்யும் கடலும்

—ருஸ்னா நவாஸ்

(மாவனல்லை)

மேடும்பள்ளமும் கடந்து
கல்லும் முள்ளும் தாண்டி
பெரும் பிரயத்தனத்தோடு
ஓடிவருகின்றனர்
நதியெனும் தொழிலாளர்கள்

அவர்கள் கடந்துவந்த
பாதைகள் எங்கும்
தம் உழைப்பால்
பசுமைவிதைத்தனர்
தம் சமுதாயத்தின்
வறண்டதொண்டைகளை
நனைத்துவயிற்றையும்
நிரப்பினர்

இன்னும் இன்னும்
பயன் விளைவிக்க
துணிகையில்
மொத்தமாய் அவர் உழைப்பை
சுருட்டிஏப்பமிட்டான்
கடல் எனும்
முதலாளி

The Call of Lanka

இலங்கைமாதாவின அழைப்பு

இலங்கை மாதாவின
செங்குத்துப் பாறைகள் மீதேறிநான்
அதன் பொற்கடலை இமையாமல் நோக்குகிறேன்.
அவளின் பழையமையிடு எந்தலாங்களிலிருந்து
என்னை நோக்கிவந்த அவள் ஆன்மா கூவிற்று,
“எனக்காய்ப் பாட ஒருபாடகன் தா..
வரவிருக்கும் எல்லாமும்
பாட்டில் வைக்கமுடிகின்ற
வல்லமைபுகும் ஒருபாடகன் தா..”

“சிதைவில் என் நகரங்கள்
சின்னாபின்னப்பட்டுக் கிடக்கின்றன.
அவற்றின் முற்றவெளி எங்கும்
காடுமண்புக் கிடக்கின்றது..
செங்கோல் தொலைவுபட்டுக் கிடக்கிறது.
என்றுமேநான் கண்டிராத பிரபுக்கள்
செங்கோலுக்கு பதிலாய் என்னைஆள்கிறார்கள்.
நான் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறேன்
ஒன்றும் செத்துப்போகவில்லை.
எனக்காய்ப் பாட ஒருபாடகன் தா..
இலங்கைமாதா கூவினாள்.

“என் உயர்ந்த மலைநிலத்தில் நின்று
அதன் மகிமையைப் பாடும்,
கீழ்மட்ட நிலவெளியில் நின்று
அதன் ஏழ்மையைப் பாடும்,
மானுடர் ரத்தக்குழாய்களுக்குள்
கூடு பாய்ச்சும் கடந்தகாலத்தின்
புகழ் பாடல் தர ஒருபாடகன் தா..
என் சந்தோசங்களுக்காய், போலவே,
துயரங்களுக்காய்ப் பாட ஒருபாடகன் தா..”

அந்நியத் தீவிருந்துவந்த குழந்தைநான்
ஓ, இலங்கைமாதாவே
இதோ வழங்குகிறேன்
உனக்கென்று பாட ஒருகுரல்.
உன் குரல் கேட்டு துடித்தெழுந்தது நெஞ்சம்
உனைப்பார்த்து புன்னகை சிந்தின கண்கள்.
என் செவிலித்தாயே உனக்காக ஒருகுரல்..
பயன்படுத்திக் கொள் நீசற்றைக்கு.

நிலாசிந்தும் காட்டை,
வெயிலெறிக்கும் வானத்தை
பாட்டில் வைக்க ஒருகவிஞன்
அன்னை மார்பின் கதகதப்பிலிருந்து
அவளின் ஒளியுயிரும் கண்களில் இருந்து
எழுந்துவருவான் அவன் நிச்சயமாக..

ஏகாங்கியாய் உயர்ந்துநிற்கும்
சிவனொளிபாத மலையை,
புகைமூட்டமென வீழும் துன்ஹிந்தவை
அவன் பாட்டில் வைப்பான்.
இலங்காபுரி மாதாவே,
உன் புகழ் அவன் அறிவான்.
அவனும் அதைநேசம் வைப்பான்.

கோட்டையாம் சிகிரியவை,
பசுக்கூட்டம் அலையும் மின்னேரியாவை,
உன் ஏரிகளை, தாமரைகளை,
என்னதான் பழையதெனினும்
உன் கற்கோயில் சிற்பங்களை, சிலைகளை
பாடுதற்காய் அவன் புறப்பட்டுவருவான்.

போராட்டத்தின் குரல்கள்
மங்கிச் சோர்ந்து ஊமையாகிவிட,
ஒருதனிமுரசின் பேரிகைக்கு இசைந்து
இனங்கள் ஒன்றுபடும் உற்சாகத்தில்
ஊதுகுழல்களும் துள்ள,
உதயமாகும் புதியநாட்களை அவன் பாடுவான்.

வல்லமைபுகு காரணியின் பொருட்டு
ஒருகரையிலிருந்து மறுகரைக்கு
ஒரேதிசையில் மனிதம் ஒன்றுபட,
புதியவனே சகோதரனாய்க் கைகோர்க்க,
மேலிருக்கும் குருவின் கடமைமுடிவுற்று
அழிவுற்ற நகரங்கள் மீண்டும் ஒளிசிந்தும்.

பசுமைபுகு மலைகளின் மீது
ஒலிக்கும் குரலை
எதிர்காலத்தின் விதியை நிர்ணயிக்கப்போகும்
பாடகனே கேள்.
பொற்சாகரத்தின் அருகாமையில்
ஒலிக்கும் குரலை,
பிரகாசம் மிக்கபாடகனே நீகேள்..
எழுந்திரு
இலங்கைமாதாவின குழந்தாய்,
பதில் சொல் என் கண்ணே
உன் அன்னையவள் உன்னை அழைக்கிறாள்....

ஆங்கிலத்தல்:

புன்ததந்தை W. S. Senior

தமிழில்: கெக்கநாமை ஸுலைஹா

உங்களுக்கு இலங்கையிலிருந்த ஆபிராகாம் கோவூரைத் தெரியுமா...? 70 -80 காலப்பகுதியில் பகுத்தறிவாளராகவும் அதிரடியாக கருத்துச் சொல்பவராகவும் விளங்கியவர்.

அவரை கொழும்பில் பாமன்கடை வீதியில் வசித்த ஒரு இலக்கிய நண்பரைப் பார்க்கச் செல்லும் வேளைகளில் கண்டிருக்கின்றேன். அவரது வீட்டு முற்றத்தில் வளர்க்கப்பட்ட பூமரங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொண்டிருப்பார். ஆனால், ஒருநாளும் பேசியதில்லை. ஆனால், அவரது மேடைப் பேச்சைக் கேட்டு ரசித்திருக்கின்றேன்.

கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக்கழக வளாகத்தின் தமிழ் மாணவர் மன்றம் ஒருதடவை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நடத்திய தமிழ் கலைவிழாவில், அவரும் வந்து உரையாற்றியிருக்கிறார்.

“மழைவேண்டி யாகும் வளர்க்கிறார்கள். அவ்வாறான யாகங்களுக்காகவே ஒரு அமைச்சகத்தை உருவாக்குவார்களா..?” என்று கேலியாக அவர் அன்று சொன்னபோது சபை சிரித்தது.

அவரது மனைவி இறந்ததும், சடலத்தை மருத்துவக் கல்லூரிக்கு வழங்கப்போகும் செய்தியையே மரண அறிவித்தலாக இலங்கை வானொலிக்கு அவர் வழங்கியபோது ஸ்ரீமா அம்மையாரின் அன்றைய அரசு அதற்கு தடைவிதித்தது.

பின்னாளில் ஆபிராகாம் கோவூரின் உடலும் மருத்துவக் கல்லூரிக்குத்தான் வழங்கப்பட்டது. அவருடைய எலும்புக்கூட்டையும் படம் எடுத்து ஒரு ஊடகம் வெளியிட்டதும் நினைவிருக்கிறது.

ஆபிராகாம் கோவூரின் அனுபவங்களை வீரகேசரி பத்திரிகையாளர் தனரத்தினம் தொடர்ந்து எழுதினார். அது புத்தகமாகவும் வந்ததும் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா..?

சரி, போகட்டும் அவரது நம்பிக்கை என்ற அனுபவப் பதிவைத் தழுவி கொழும்பில் எங்கள் தமிழ்க் கலைஞர்கள் ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றினார்களே..! அதில் ஆபிராகாம் கோவூராக இலங்கை வானொலி கலைஞர் ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் நடித்தாரே..? இதுவெல்லம் உங்களில் எத்தனை பேருக்கு நினைவில் தங்கியிருக்கிறது..!

வருடங்கள் தசாப்தங்களாக ஓடிவிட்டன. மறந்திருப்பீர்கள். நான் அன்று கண்ட ஆபிராகாம் கோவூரின் தோற்றத்திலேயே ஒருவரை நான் தற்போது வாழும்

ஊரில் பார்த்திருக்கின்றேன். பேசியிருக்கின்றேன்.

உலகத்தில் ஒருவரைப்போல் உருவத்தில் ஏழுபேர் இருப்பார்களாமே...!? அது உண்மையா..!? கோவூருக்கு மறுபிறவியில் எல்லாம் நம்பிக்கை இல்லை. எனக்கும் தான்! அதனால், இலங்கையில் நான் பார்த்த கோவூர் இறந்து, தற்போது நான் வாழும் நாட்டில் நான் வசிக்கும் ஊரில் வந்து பிறந்திருக்கமாட்டார். மாலையேளையில் அருகிலிருக்கும் பூங்காவைச்

முருகநாத்

சுற்றி நான் நடைப்பயிற்சி செய்யும்போது, அவரும் தனது செல்ல நாயை அழைத்துக் கொண்டு வருவார். அவரது ஒருகை நாயின் கழுத்தில் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் நீண்ட பட்டியின் ஒரு முனையிலிருந்தால், மறுகை அவரது வெண்மையும் கருமையும் கலந்த தாடியை நீவியவாறு வருடிக் கொண்டிருக்கும்.

முதல்நாள் சந்திப்பில், எங்கள் தேசத்தில் நான் பார்த்த கோவூர்பற்றி அவரிடம் சொல்லி, “தோற்றத்தில் உங்களுக்கும் அவருக்கும் ஒற்றுமை இருக்கிறது” என்றேன்.

நடையை சற்று நிறுத்தி, தாடியை வருடிக் கொண்டு, தோளை குலுக்கிச் சிரித்துவிட்டு, “அவர் இன்னும் இருக்கிறாரா..?” எனக்கேட்டார்.

“இல்லை. இறந்துவிட்டார். தான் இறந்த பின்னரும் தனது உடல் மற்றவர்களுக்கு குறிப்பாக மருத்துவம் பயிலும் மாணவர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கொடுத்து விட்டார். அங்கே இப்போது அவரது எலும்புக் கூடுதான் எஞ்சியிருக்கிறது” என்றேன்.

அவரது கைப்பிடியிலிருந்த நாய் திமிறிக் கொண்டு ஓடமுயன்றது. அவரது வாயிலிருந்து F என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் இங்கு பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட ஒரு சொல் உதிர்ந்தது. அதன் அர்த்தம் எனக்கும் அவரது நாய்க்கும், ஏன் உங்களுக்கும் புரிந்திருக்கும். அவர் அந்தச் சொல்லை தனது செல்லப் பிராணியிடம் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கலாம்.

“உமது நாட்டிலிருந்த உமது நண்பர், நல்லதோர் சேவையை செய்துள்ளார். எனக்கும் அவ்வாறுதான் செய்ய விருப்பம். நான் முதலில் இறந்துவிட்டால், இந்த எக்ஸெல் என்ன செய்யும்..? என்பதுதான் யோசனை, கவலை” என்றார்.

அப்போதுதான் அவரது நாயின் பெயர் எக்ஸெல் என்பதை தெரிந்துகொண்டேன்.

“அந்தக் கோவூர் எனது நண்பர் இல்லை. சிறந்த பகுத்தறிவாளர். மூட நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரானவர். சர்ச்சைக்குரிய பேச்சுக்களும் பேசுவார்.” என்றேன்.

தொடர்ந்து நடந்தோம். சில அடிதூரத்தில், அருகிலிருந்த சிறிய ஏரியிலிருந்து நீந்திக்கொண்டிருந்த வெள்ளை - கறுப்பு - பழுப்பு நிற வாத்துக்கள் சில கரைக்கு வந்து மேய்ந்துகொண்டிருந்தன.

எக்ஸெல் குரைத்ததும் அவை அனைத்தும் விருட்டென பாய்ந்து பறந்து ஏரிக்குள் குதித்து மீண்டும் நீந்தத் தொடங்கிவிட்டன.

அவரிடமிருந்து திமிறிக் கொண்டு வாத்துக்களை எட்டிப்பிடிக்க முயன்ற எக்ஸெல்லை மீண்டும் ஒரு F சொல்லி கடிந்து அடக்கினார்.

பரஸ்பரம் எங்கள் பெயர்களைச் சொல்லி அறிமுகப் படுத்திக் கொண்டோம். அவருடைய பெயர் டேனியல். எனது பெயரைச் சொன்னதும் உச்சரிக்க சிரமப்பட்டார். எளிதாக அவர் உச்சரிக்கும் வகையில் எனது பெயரின் இறுதி ஐந்து ஆங்கில எழுத்துக்களைச் சொன்னேன்.

இவ்வாறுதான் எங்கள் முதல் அறிமுகம், எங்கள் வீட்டுக்கு அருகாமையில் ஏரியின் பக்கத்தில் வாத்துக்கள் புடைசூழ, அவரது எக்ஸெல்லின் சிறுசிறு குரைப்புச் சத்தங்களினாலும், கொக்கட்டோ பறவையினங்களின் தொடர்ச்சியான ஓலம் போன்றதொரு ஒலி அலைகளுடனும் தொடங்கியது.

தன்னை டேனியல் என்று அழைப்பதில் சிரமம் இருப்பின் டெனி என்று கூப்பிடச் சொன்னார். இந்த Pathyயும் டெனியும் அவ்வாறுதான் பேசிப் பழகத் தொடங்கினோம்.

குளிர் காலத்தில் நான் வெளியே நடைப் பயிற்சியை தவிர்த்துவிடுவேன். மனைவி நல்லதோர் ஆலோசனை சொன்னாள். அருகிலிருக்கும் பெரிய ஷொப்பிங் சென்டரில் தொடர்ச்சியாக சூடாக இருக்கும். அங்கே நடந்து திரியலாம் என்ற அவளது ஆலோசனையை பின்பற்றினால், வீட்டுக்கு வாங்கவேண்டிய பொருட்களின் பட்டியலையும் எந்தலையில் சுமத்திவிடுவாளோ என்ற பயமும் வந்தது.

ஒருநாள் அந்தச் சுமையுடன் வெளியே வரும்போது, டெனி, அதுதான் எங்கள்ஊர் கோவூர் எதிர்ப்பட்டார். தனது எக்ஸெல்லுக்கு தினமும் போடும் Black Hawk உணவுப் பொதியுடன் வந்தார். வீட்டுப் பொருட்கள் வாங்கிவருமாறு பட்டியல் எழுதிக்கொடுக்க அவருக்கு மனைவி இல்லை என்பது அன்றுதான் தெரியவந்தது.

“அது பெரிய கதை. ஒரு நாளைக்கு சொல்வேன்” என்றவர், “இந்த நாய் உணவு Black Hawk விலை அதிகம்தான். அவள் ஜெனிக்கு கொடுக்கும் தாபரிப்பு பணத்தோடு ஒப்பிடும்போது இதுவிலை குறைவுதான்” என்றும் சொன்னார்.

எங்கள் ஊர், கிராமமும் அற்ற மாநகரமும் அற்ற சின்னஞ்சிறிய அழகிய நகரம். அதனால், ரயில் நிலைய, தபால்நிலைய, வங்கி ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் எனது முகம் ரூபகத்திலிருக்கும்.

டெனியை இங்கெல்லாம் சந்திப்பதுண்டு. எப்பொழுதும் அவரது எக்ஸெல் நாய் அவருடன்தான் அடையும்தான். தொடக்கத்தில் என்னைக் கண்டபோது குரைத்த அந்தப் பிராணி, பின்னர் சிறிய முனகலோடு சிநேகமாகிவிட்டது.

அதன் மேனியை தடவியதும், வாலை ஆட்டி நன்றி தெரிவிக்கும்.

ஒருநாள் டெனி எனது வீடுவரையில் நடந்துவந்து தனது வீடு இருக்கும் நாற்சந்தியின் வலதுபுறம் திரும்பினார். என்னைக் கடக்குமுன்னர், எனது வீட்டு முற்றத்தில் மலர்ந்திருந்த மஞ்சள்நிற ரோஜா மலர்செடியில் தனக்கும் ஒருதடி வெட்டித்தரவேண்டும் எனக்கேட்டார்.

மாலைவேளையில் வருவதாகச் சொல்லி, சொன்னவாறு அன்று மாலையே வந்தார். வந்தவரை மனைவிக்கும் அறிமுகப்படுத்தினேன். அவர் வசம் நின்று எக்ஸெல்லைக் கண்டுவிட்டு மனைவி தயங்கி நின்றபோது, அவர் தாடியை வருடிக் கொண்டு சிரித்தார்.

“இவர்தான் நான் உமக்குச் சொன்ன கோவூர்” என்றேன். மனைவி, இலங்கை கோவூரை மனதிற்குள் அழைத்திருக்கவேண்டும். மனைவியே அவருக்கு மஞ்சள்நிற ரோஜா செடியிலிருந்து ஒருதடியை வெட்டிக்கொடுத்தாள்.

வீட்டுக்குவந்து தேநீர் அருந்துமாறு அழைத்தேன். வேண்டாம் இப்போதுதான் பியர் குடித்துவிட்டு வருகிறேன் என்று மறுத்தார். அவருடன் நடைப்பயிற்சியில் ஈடுபடும் போது எப்போதும் ஒருவகை பியர்வாடை வீசிக்கொண்டிருக்கும்.

ஒருநாள் தனது வீட்டுக்கு என்னை அழைத்தார். பழையவீடு. சிறிது சிறிதாக சிதிலமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வீட்டின் பின்புற காணியில் நீண்ட நாட்களாக புல்வளர்ந்து வெட்டப்படாமல் காட்சியளித்தது. வெய்யில் காலம் வருமுன்னர் வெட்டிவிடுங்கள் என்றேன்.

தாடியை வருடிக் கொண்டே, “எனது தாடியும் இந்தப் புல்லும் ஒன்றுதான். அடிக்கடி வளரும். அதனால் வெட்டாமல் விட்டுவிட்டேன்” என்றார்.

“புல்வளர்ந்து புதர்மண்டினால் பாம்பு - பூச்சிகள் வரும். கோடைகாலத்தில் எதிர்பாராமல் காட்டுத்தீ பரவினால் உங்கள் வீட்டுக்கும் சேதம் அல்லவா..?” என்றேன்.

“நீங்கள் சொல்வது எதுவும் வராது. எக்ஸெல் இருக்கிறது. அது ஊர்வன பறப்பன வற்றை பார்த்துக் கொள்ளும். தீ வந்தால் அதனை அணைக்க நான் இருக்கிறேன்.” என்று சொன்னவர் எனக்கும் ஒருசிறிய பியர்போத்தலை நீட்டினார்.

பியர் வகைகள் பற்றிய கலைக் களஞ்சியமே அவரது போதையில் இரண்டறக் கலந்திருப்பதையும் அன்றுதான் தெரிந்து கொண்டேன். வீட்டின் பின்வளவில் ஏராளமான பியர் போத்தல்கள் தூசிபடிந்தும், அழுக்கேறியும் காணப்பட்டன.

“ஏன், இவற்றை அப்புறப்படுத்தாமல் இருக்கிறீர்கள்..?” எனக் கேட்டேன்.

“இந்த வீடும் காணியும் இப்படி இருந்தால்தான், அவள் அந்த பிட்சு இந்தப் பக்கம் வரமாட்டாள்.” என்றார்.

மனைவியை அவ்வாறு வசைபாடும் அளவுக்கு அவள்மீது சொல்லித் தீர்முடியாத கோபமும் வெறுப்பும் இருந்தது. தனது மகனையும் குடும்பநல நீதிமன்றில் ஏதேதோ காரணங்கள் சொல்லி பிரித்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் விட்ட ஆத்திரமும் அவருக்குள் கனன்றுகொண்டிருந்தது.

அந்த வீட்டின் சுவரில் மாட்டியிருந்த குடும்பப்படம் ஒரு கிறிஸ்மஸ் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். டெனியும் ஜெனி.பர் என்ற அவரது மனைவியும் தங்கள் ஆண் குழந்தையை கிறிஸ்மஸ் தாத்தாவின் மடியில் அமரவைத்து எடுக்கப்பட்ட படம். டெனி மெலிந்து உயர்ந்திருந்தார். ஜெனி.பர் பருத்த உடலுடன் காட்சியளித்தாள். குழந்தைக்கு மூன்று வயதிருக்கும்போது எடுத்த படம் என்றார்.

“தனக்கு எக்ஸெல்லும் வேண்டும் என்றாள். ஒரு நாயோடு படுத்து பெற்றுக்கொள் எனச் சொல்லி விரட்டிவிட்டேன்” என அவர் சொன்னபோது சற்று திகைத்துவிட்டேன்.

மகனுக்கு பதினெட்டு வயது வரும்வரையில் மாதம் ஒருதடவை எங்காவது சந்திப்பதாகவும், அவன் தாயிடம் வளருவதுதான் சரியானது என்று தீர்மானித்ததாகவும் சொன்னார். தற்போது

அவனும் ஒரு காதலியைத் தேடிக்கொண்டு எங்கோ போய் விட்டதாகவும், ஜெனி தொடர்ந்தும் ஒருவனுடன் Living together ஆக வாழ்வதாகவும் சொன்னார்.

அவரது சோகமான கதையை ஒருநாள் எனது மனைவியுடன் பகிர்ந்து கொண்டபோது, “அந்த மனுஷனின் சகவாசம் இனி உங்களுக்கு வேண்டாம்” என்றாள்.

அதன்பிறகு டெனியை நான் எங்கு சந்தித்து பேசினாலும் வீடுதிரும்பினால், அவர் பற்றிய பேச்சே எடுப்பதில்லை. அவரை பஸ்தரிப்பிடத்தில், வங்கியில், ரயில் நிலையத்தில் ஷொப்பிங் சென்டரில், நடைபயிற்சியில் ஈடுபடும் பூங்காவில் எல்லாம் அடிக்கடி சந்திப்பேன்.

தனது வீட்டுக்கு வருமாறும், பியர் அருந்துவதற்கு தனக்கு கம்பனி கொடுக்குமாறும் அழைப்பார்.

“எனக்கு நீரிழிவு உபாதை வந்துவிட்டது. குடிப்பதில்லை” என்றேன்.

அவர் தாடியை வருடியவாறு “F” சொல்லை உதிர்த்துவிட்டு, “அது உடலில் தங்காது, சிறு நீராகவே ஓடிவிடும்” எனச் சொன்னபோது வாய்விட்டுச் சிரித்தேன்.

இந்த நகைச்சுவையையும் எனது மனைவி யிடம் பகிர்ந்து அவளையும் சிரிக்க வைக்கலாம் என்ற யோசனையையும் ஏனோ தவிர்ந்து விட்டேன்.

நாட்கள் சக்கரம் பூட்டிக்கொண்டு விரைந்து ஓடிவிட்டன. ஒருநாள் காலை பொழுது புலரும் வேளையில் எனது வீட்டின் முன்னால் திடீரெனத் தோன்றினார்.

குளியலறையிலிருந்தேன். யாரோ கதவு தட்டுவதாக பதட்டத்துடன் வந்த மனைவி குளியலறைக் கதவைத் தட்டினாள்.

சிரம பரிகாரத்தை முடித்துக் கொண்டுவந்து, கதவைத் திறந்து பார்த்தால், டெனி கலவர முகத்துடன் நிற்கிறார்.

காலை வணக்கம் சொன்னதற்கும் பதில் வணக்கம் சொல்லாமல், “எக்ஸெல்லைக் காணவில்லை. கண்டிரகளா...?” எனக் கேட்டார். முகம் வாடியிருந்தது. கண்களும் கலங்கி சிவந்திருந்தது.

“வழக்கமாக காலையில் எனது படுக்கைக்கு வந்து காலை நக்கிச் சுறண்டி எழுப்பும். இன்று என்னருகில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. நானும்

நன்றாக தூங்கிவிட்டேன். இரவு கொஞ்சம் அதிகமாகத்தான் நான் குடித்திருக்க வேண்டும். எங்கே போனதோ..?”

எனது மனைவியும் வாசலுக்கு வந்து, அவரது இழப்பின் சோகத்தைக் கேட்டு முகம் வாடினாள். நானும் டெனியும் அயலில் இருக்கும் வீடுகளுக்குச் சென்று அழைப்பு மணியை அழுத்தியும் கதவுத்தட்டியும் விசாரித்தோம்.

அவர்கள் எல்லோருக்கும் என்னை நன்கு தெரியுமென்பதால் முகம் சுழிக்காமல் பதில் தந்தார்கள்.

டெனி, அன்று மாலையே எக்ஸெல்லின் படம் அச்சிடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரங்களுடன் வந்தார். இருவரும் நான்கு வீதிகளுக்கும் சென்று மின்கம்பங்களில் ஓட்டினோம்.

தினமும் காலையும் மாலையும் எனது வீட்டுவாசல் வரையும் வந்து இன்னமும் எக்ஸெல் கிடைக்கவில்லை என்ற தீராத சோகத்தை பகிர்ந்து கொண்டார். சிலநாட்கள் எனது மனைவிக்குத் தெரியாமல், நடைப் பயிற்சிக்கு செல்வதாக பொய் சொல்லிவிட்டு, டெனியின் வீட்டுக்குச் சென்று அவருக்கு ஆறுதல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன்.

அந்தத் தேவையும் சிலநாட்களில் இல்லாமல் போய்விட்டது. அவரது வீடுபூட்டியே இருந்தது. எக்ஸெல்லைத் தேடி எங்காவது போயிருக்கலாம் என நம்பிக் கொண்டிருந்தேன். ஒருநாள் நான் வசிக்கும் வீதியில் அடுத்தடுத்து இரண்டு அம்பூலன்ஸ்களும் இரண்டு பொலிஸ்காரர்களும் விரைந்தன.

அருகில் ஏதும் வாகனவிபத்து நடந்திருக்கலாம் என எண்ணிக்கொண்டு வெளியே வந்து பார்த்தேன். நாற்சந்தியில் சிலர் நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். என்ன நடந்திருக்கும்...?

அவ்விடத்திற்குச் சென்றேன். சந்தியிலிருந்து பார்த்தபோது டெனியின் வீட்டுவாசலில் அம்பூலன்ஸ்களும் பொலிஸ்காரர்களும் தரித்துநின்றன.

பொலிஸ்காரர்களின் மேலே மின்விளக்கு ஒளிர்ந்த வண்ணமிருந்தது. அதிலிருந்து இறங்கியவர்கள் முகத்திற்கு வெள்ளைநிற மாஸ்க் அணிந்திருந்தனர்.

“அந்த வீட்டிலிருந்த முதியவர் சில நாட்களுக்கு முன்னர் இறந்திருக்கவேண்டும். பிணவாடை வந்திருக்கிறது. யாரோ சொல்லி பொலிஸ், அம்பூலன்ஸ் வந்திருக்கிறது” என்று ஒருகிழவி சொன்னாள்.

நான் திடுக்கிட்டு டெனியின் வீட்டுப்பக்கம் விரைந்தேன். தெருவிலேயே நின்றேன். சுமார் ஒரு மணித்தியாலத்தின் பின்னர் கருநீலநிற நீண்ட உறையில் டெனியின் உடல் மூடப்பட்டு வெளியே வந்தது. தூக்கி வந்தவர்களின் முகங்களில் வெள்ளைநிற கவசம்.

நானும் கைக்குட்டையால் மூக்கைப் பொத்திக்கொண்டு திக்பிரமையோடு நிற்கிறேன்.

“எக் ஸெல் காணாமல் போன கடும் சோகத்துடனேயே டெனி போய்ச்சேர்ந்துவிட்டார்.” என்று வீடுதிரும்பியதும் மனைவியிடம் சொல்லிவிட்டு, குளியலறை சென்றேன். தலையில் கொட்டிய தண்ணீரோடு கண்களிலிருந்தும் கொட்டிய கண்ணீரும் கலந்து ஓடியது.

“டெனி விரும்பியவாறு அவரது உடல் மருத்துவ பீடத்திற்கு போயிருக்குமா..?” என்று ஒருநாள் மனைவியிடம் கேட்டதற்கு,

“யாருக்குத் தெரியும். அவரது மனைவி ஜெனியும் மகனும் அவரது செல்லப்பிராணி எக்ஸெல்லும் என்னவாகி யிருப்பார்கள்..?” என்ற கேள்விதான் பதிலாக அவளிடமிருந்து வந்தது.

போய்ச்சேர்ந்தவர்கள் பற்றி அதிகம் பேசவிரும்பாதவள் எனது மனைவி. நான் போனவர்களைப் பற்றியே யோசித்துக் கொண்டிருப்பவன்.

மற்றும் ஒருநாள் மனைவியின் கேள்விக்கும் பதில் கிடைத்தது. அந்தப் பதிலும் டெனியின் வீட்டுவாசலிலிருந்தே கிடைத்ததுதான் பேராச்சரியம்.

தினமும் மாலையில், டெனியின் நினைவுகள் மனதில் சஞ்சரிக்க, அவர் வாழ்ந்த வீதியில் அந்த வீட்டைக் கடந்து நடப்பேன். அவரும் அவரது எக்ஸெல்லும் என்னுடன் கூடவருவது போன்ற குருட்டுணர்வோடு நடப்பேன்.

அன்றும் ஒரு நாள் மாலை டெனியின் வீட்டை கடந்தபோது இரண்டு காரர்கள் நின்றன. ஒரு காரிலிருந்து இறங்கிய இரண்டு ஆண்கள் - கோர்ட்கூட் அணிந்தவர்கள் 'For Sale' என எழுதப்பட்ட பெரிய பலகையை அந்தவீட்டின் முன்னால் தரையில் பதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வீட்டின் முன்வாசல் கதவு திறந்திருக்கிறது. ஒரு குண்டான பெண் வாசலில் நின்றாள். அது ஜெனி... ஜெனி. பர்தான். அருகில் நிற்பவன்

அவளது போய். பிரண்டாக இருக்கவேண்டும் என்பது எனது ஊகம். அந்தக் காட்சிகள் எனக்கு வியப்புடடவில்லை.

ஒரு காரின் உள்ளே இருந்துவந்த குரைப்புச் சத்தம்தான் என்னை கூர்ந்து பார்க்கவைத்தது. டெனியின் செல்லநாய் எக்ஸெல் உள்ளே இருந்து, காரின் கண்ணாடியை கால்களினால் சுறண்டியவாறு குரைத்துக் கொண்டிருந்தது.

பெருமூச்சுவிட்டவாறு தொடர்ந்து நடந்தேன். ஏதோ கண்ணில் தட்டுப்பட்டது போன்ற உணர்வோடு திரும்பிப் பார்த்தேன். அந்தவீட்டின் முற்றத்தில் எங்கள் வீட்டிலிருந்து டெனியால் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட மஞ்சள் ரோஜாத்தடி, செடியாக வளர்ந்து மலர்களுடன் காட்சியளிக்கிறது.

- கீத்தா யுமான்ந்தன்

நா காக்க!

உரங்கொண்ட சொல்லின் உறுதியும் நீயாய் உவப்பாய் சுவைக்கும் உயிர்ப்பும் உனக்குள் நரம்பில்லா உறுப்பாய் வரம்பற்ற மீறல் தரமல்ல உனக்கு தணிந்துமே நில்லு!

அடங்காச் சுவையின் அகங்காரம் கொண்டு விடமாய்க் கொட்டிடும் விபரீத இன்பம் தடம்புரண்டு நின்ற தன்மானம் தாக்கி முடங்காத் துடிப்பில் முடக்கிடுவாய் வாழ்வை

அரையடி நாவே அறாதே அத்துமீறி கறைபடும் ஆயுள் கணமதில் உன்னால் வரைமுறை கொண்டிரு வரலாற்றில் நிறைவாய் நிறைமதி ஆகிட நா காக்க வேண்டும்!

சந்திரம் சுவையோம்

[09]

- B. சந்திரன் ஐயர்

ஒருவர் தன்னை எவ்வாறு அறிமுகம் செய்யவேண்டும்? என்கின்ற பண்பை எமது பண்டைய சமூகம் எமக்கு அழகாகச் சுட்டிக் காட்டி வந்துள்ளது. **தன்னை முன்நிலைப்படுத்தாது உரிய தேவைக்கேற்ப அறிமுகம் செய்கின்ற முறையை** அது.

வால்டீர் இராமாயணத்திலே காணப்பெறும் சில சந்தர்ப்பங்களைக் கொண்டு இதை விளங்கிக்கொள்ள முயற்சிப்போம்.

கிஷ்கிந்தா காண்டத்திலே இராம-லக்ஷ்மணரைக் காணவந்த ஹனுமான், தன்னை பின்வருமாறு அறிமுகம் செய்கின்றான்.

வானரத் தலைவர்களுக்கு மன்னனான சுகீர்வனால் அனுப்பப்பட்ட ஹனுமான் என்கிற வானரன், இங்கு வந்துள்ளேன்

இங்கு ஹனுமான் தன்னை முன்னிலைப்படுத்தவில்லை. மேலும் தான், சுகீர்வனின் அமைச்சன் என்கிற விபரத்தை இந்த இடத்திலே ஹனுமான் கூறவில்லை. ஏனென்றால் அது இராமனுக்குத் தேவையில்லை. தான், **வானரன்** என்கிற விபரத்தை மாத்திரமே ஹனுமான் கூறுகின்றான். இதில் நுட்பம் என்னவென்றால், மானிட உருவத்திலே இராமனுக்கு முன்னால் வந்த ஹனுமான், தான் வானரன் என்று அறிமுகம் செய்கின்றான். ஹனுமானின் அறிவையும் ஞானத்தையும் இராமன் உடனடியாகக் கண்டுகொள்கின்றான்.

சந்தர காண்டத்திலே அசோகவனத்திலுள்ள சீதையை ஹனுமான் காணும்போது தன்னை அறிமுகம் செய்வது மிக நுட்பமானது. இந்த அறிமுகம் சில சுவைகளுக்கு நீண்டு செல்லும்...

தேவீ! ஸீராமரது நியமனத்தால் இங்கு வந்துள்ள நான், உமக்கு செய்தி சொல்லவந்த தூதன்.

தேவீ! ஸீராமருக்கு தோழரும், வானர உத்தமர்களுக்கு அரசருமான அந்த சுகீர்வர் என்ற வானரரும் உமக்கு நல்ல செய்தியை அறிவிக்கச் சொன்னார். சுகீர்வர் சகிதரும் லக்ஷ்மண சகிதருமான ஸீராமர் எந்த வேளையும் உம்மை நினைத்தவண்ணமாய் இருக்கிறார். ஸீராமரையும் மகாபலவானான ஸீலக்ஷ்மணரையும் அளவில்லாத சூற்றலுடைய சுகீர்வரையும் கோடிகோடியான வானரங்களின் நடுவில் இதோ காணப்போகிறீர்.

ஹனுமான் என்ற வானரனான நான் சுகீர்வனது அமைச்சன்.

நீ யார்? என்று சீதை கேட்டதும், அவள் இராமனின் நாமத்தை கேட்க விரும்புவாள் என்பதை உணர்ந்திருந்த ஹனுமான், தான் இராமனிடமிருந்து செய்தி கொண்டு வந்துள்ள தூதன் என்றும், தான் இராமனின் தோழனான சுகீர்வனின் அமைச்சன் என்றும் அறிமுகம் செய்கின்றான். இராமன்... இராமன்... எனும் இராம நாமத்தை அடிக்கடி கூறி இறுதியிலே தன்னையும் அறிமுகம் செய்வதைக் காணலாம்.

சீதையிடம் அறிமுகம் செய்யும்போது தான் இராமனின் **தூதன்** என்றும் சுகீர்வனின் **அமைச்சன்** என்றும் ஹனுமான் அறிமுகம் செய்கின்றான். கிஷ்கிந்தா காண்டத்திலே இராமனைக் காணும்போது தான் அமைச்சன் என்பதைக் கூறாத ஹனுமன், சீதையிடம் தான் அமைச்சன் என்று கூறுகின்றான். ஏனென்றால் சீதைக்கு உறுதியும் நம்பிக்கையும் வரவேண்டும் என்பதற்கு. சாதாரண ஒரு குரங்கோ அல்லது படைவீரனோ தூதுக்கு வரவில்லை. ஒரு அமைச்சனே தூதுக்கு வந்துள்ளான் என்ற செய்தியானது சோர்ந்துள்ள சீதைக்கு நம்பிக்கையை அளிக்கும்.

இந்த இரண்டு அறிமுகங்களின்போது தான் வாயுவின் மகன் என்ற விபரத்தை ஹனுமான் கூறவில்லை. ஏன் கூறவில்லை? தான் யார்? தன்னுடைய பலம் என்ன? தான் எப்படிப்பட்டவன்? போன்ற தற்புகழ்ச்சி விட யங்கள் எதுவும் இராமனுக்கோ சீதைக்கோ தேவை இல்லை.

ஆனால், சந்தர காண்டத்திலே இராமணனை அவனுடைய இராசதானியிலே, அரசுக்கர்கள் சூழ்ந்துள்ளபோது, இராமணனின் மகனான அக்ஷயகுமாரனைக் கொன்றுவிட்டு, தன் உடலானது கட்டுண்ட நிலையிலே உள்ளபோது ஹனுமான் காண்கின்றான். அப்போது கீழ்க்கண்டவாறு தன்னை அறிமுகம் செய்கின்றான்.

வாயுவின் புத்திரனான நான், ஹனுமான் எனும் பெயருடைய வானரன். நான் இராமனின் தூதனும், சுகீர்வனின் மந்திரியும் ஆவேன்.

தான் **வாயுபுத்திரன்** என்றும் தன்னுடைய பெயர் ஹனுமான் என்பதை **முதலாவதாக** ஹனுமான் கூறுகின்றான். அதன்பின்னர்தான், தான் இராமனின் **தூதன்**, சுகீர்வனின் **அமைச்சன்** ஆகிய விபரங்களையும் கூறுகின்றான். தன்முனைப்பு அகங்காரம் பெற்ற இராவணனிடம் எவ்வாறு அறிமுகம் செய்யவேண்டுமோ அதற்கு ஏற்றவாறு தன்னை அறிமுகம் செய்து கொள்கின்றான் ஹனுமான்.

ஆக,

இராமனிடம் வானரன்,

சீதையிடம் தூதன், அமைச்சன்

இராவணனிடம் வாயுபுத்திரன், தூதன், அமைச்சன்

என்று ஹனுமான் முன்வைக்கின்ற விபரங்களின் வாயிலாக ஒருவன் தன்னை யார்யாருக்கு முன்னால் எந்தெந்த விபரங்களை எப்படியெப்படியான ஒழுங்கிலே அறிமுகம் செய்யவேண்டும் என்பதை நுட்பமாக வால்மீகி பதிவுசெய்கின்றார்.

ஹனுமானின் இந்தப் புத்திசாலித்தனமானது சீதையின் வாயிலாக யுத்த காண்டத்திலே பதிவு செய்யப்பெற்றுள்ளது. ஹனுமாளைப் பார்த்து சீதை பின்வருமாறு கூறுகின்றாள்.

புத்தியின் எட்டு அங்கங்களுடன் பேச நீரே வல்லவர்

சிறந்த அறிவார்ந்த பொருத்தமான பேச்சுக்குத் தேவையான எட்டு அங்கங்களாக பின்வரும் ஆற்றல்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

1. கேட்கின்ற ஆற்றல்
2. கேட்டதை தன்னுள் நிறுத்தும் ஆற்றல்
3. தன்னுள் நிறுத்தியதை தேவையேற்படும் போது நினைவு கூரும் ஆற்றல்
4. நினைவு கூர்ந்ததை எடுத்து விளக்கும் ஆற்றல்.
5. ஒன்றைக்கொண்டு மற்றொன்றை ஊகிக்கும் ஆற்றல்

6. வேண்டாத இடத்திலே வேண்டாத விடயங்களை மறைக்கும் ஆற்றல்
7. ஒன்றைப் பற்றி முழுமையாக அறியும் ஆற்றல்.
8. மெய்யறிவு பெறும் ஆற்றல்

இந்த பண்பு தற்காலத்திலே குறைந்து வந்து இல்லாததாகிவிட்டதை நாம் காண முடிகின்றது. தற்காலத்திலே 'நான் - எனது' என்கிற தன்முனைப்பு நிலையிலே நாங்கள் வாங்கிக்கொண்ட பட்டங்களையும் பரிசுகளையும் முன்நிறுத்தி அறிமுகம் செய்து வருகின்றோம். ஒருவர் கட்டடக் கலையிலே முனைவர் பட்டத்தைப் பெற்றுள்ளார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதைக் கொண்டு வந்து இலக்கிய அறிஞர் கூட்டத்திலே அறிமுகம் செய்வதில் யாது பயன்?!

இன்னுமொரு சுந்தரமான விடயமொன்றை சுந்தர காண்டத்திலே வால்மீகி செதுக்கியுள்ளார். அதுதான் சீதை, தன்னை ஹனுமானுக்கு அறிமுகம் செய்வது.

புவியில் சிறந்த அரசர்களுக்குள் தலைவராயும் பகைவர் படைகளை பொடியாக்க வல்லவராயும் பெயர் பெற்றவருமான தசரதருடைய மருமகன் யான். நான் மஹாத்மாவான விதேக மன்னரான ஜனகரின் புதல்வி. சீதை என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படும் நான் புத்திசாலியான நீராமனுடைய மனைவி.

ஒரு திருமணமான பெண் எவ்வாறு அறிமுகம் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு **வரை வலக்கணம்** போன்று இந்த அறிமுகம் அமைந்துள்ளது.

முதலாவதாக தசரதனின் **மருமகன்**, அடுத்து ஜனகரின் **மகன்** என்று கூறிய சீதை, நிறைவாக இராமனின் **மனைவி** என்று அறிமுகப்படுத்திய **ஒழுங்கானது** எங்களின் பண்பாட்டை எமக்குப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது..

ஒழுங்கு மட்டுமல்ல இதில் இன்னொரு நுட்பமும் உள்ளது. மாமனாரைக் கூறும்போது **முன்று** அடைமொழிகளையும், தந்தையைக் கூறும்போது **இரண்டு** அடைமொழிகளையும் கணவரைக் கூறும்போது **ஒரொரு** அடைமொழியை மாத்திரம் சீதை முன்வைக்கின்றாள்.

நினைக்க நினைக்க வியக்க வைக்கும் நுட்பம்! எங்கே தேய்ந்து போய்நிற்கின்றது எங்கள் பண்பாடு? சுவைத்து சுவைத்து மீட்டுக்க முயல்வோம்....

(சுவைப்போம்...)

தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் - மேலும் சில குறிப்புகள்

ஞானம் 252ஆவது இதழில் முனைவர் கு. சிதம்பரம் அவர்களின் 'தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும்' என்ற சிறப்பான கட்டுரையின் மறுபக்கத்தை, 2014ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் நான்கு நாட்கள் அமெரிக்கா சிகாகோ நகரில் சிறப்பாக நடைபெற்ற பத்தாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவன் என்ற வகையில் அறியத் தருவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

முனைவர் கு. சிதம்பரம் அவர்கள் தமது கட்டுரையில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் அறக்கட்டளையால் நடைபெற்ற (1992முதல் 2021வரை) பதின்மூன்று சொற்பொழிவு களைப்பற்றி அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடிகளாரும் தமது அறுபத்தேழு ஆண்டு வாழ்நாளில் எத்தனையோ சொற்பொழிவு களை ஆற்றியிருந்தாலும் (1913- 1980) மூன்று நினைவுச் சொற்பொழிவுகள், குறிப்பிடத்தக்கவை. முதலாவதாக 1967ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் திருமதி சொர்ணம்மாள் நினைவுச் சொற்பொழிவாக 'திருக்குறள்' பற்றி உரையாற்றினார்.

அடுத்து யாழ். வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பங்கர் நினைவுச் சொற்பொழிவாக 'தமிழர்தம் மனித இன நலக் கோட்பாடுகள்' என்ற தலைப்பிலே ஆற்றிய உரை.

கீழ்வையூர் கலாபுஷணம்
ஆ. கிருகுபத் பாலமூர்தன்

மூன்றாவது நினைவுப்பேருரை தமிழர் தலைவர் செல்வநாயகம் நினைவுச் சின்ன அர்ப்பணிப்பு விழாவில், யாழ்ப்பாணம் முற்ற வெளியில் 'தமிழர் பண்பாடும் அதன்

சிறப்பியல்புகளும்' என்ற தலைப்பிலே ஆற்றிய உரை.

இந்த மூன்று உரைகளுமே முத்தான உரைகளென அனைத்துத் தரப்படலும் போற்றிப் புகழப்பட்டன.

மேலும் தாய்லாந்து நாட்டின் முடிசூட்டு விழாவிலும் ஊஞ்சல் விழாக்களிலும் எமது திருவம்பாவை, திருப்பாவை பாடல்களையே திரித்துப் படிக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் 1955ஆம் ஆண்டில் 'தமிழ்ப் பண்பாடு' என்ற காலாண்டு ஏட்டில் எழுதி வெளியிட்டார். இந்த ஏட்டை ஆரம்பித்து அவர், ஏற்படுத்திய சாதனை தமிழியல் ஆய்வு வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்.

1966ஆம் ஆண்டு அடிகளாரின் சாதனை ஆண்டு எனக் கூறினால் அது மிகையாகாது. அந்த ஆண்டு சித்திரை மாதம் மலேசியாவில் முதலாவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு மிகச்சிறப்பாக நடந்தேறியது. அப்போதைய மலேசியப் பிரதமர் துங்கு அப்துல் ரஹ்மானின் உதவியுடன் அடிகளார் அந்த மாநாட்டை சிறப்பாக நடத்தினார். இந்த மாநாட்டில் சிங்கள அறிஞர்களும் கலந்து கொண்டமை மாநாட்டின் தனிச் சிறப்பு! மேலும் 22 நாடுகளைச் சேர்ந்த 132 பிரதிநிதிகளும் 40 பார்வையாளர்களும் கலந்து கொண்டனர். தவிர 150 ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு ஆராயப்பட்டன.

இந்த மாநாட்டினைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு 1968ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரிலும் மூன்றாவது மாநாடு 1970ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸ் தேசத்திலும் வெற்றிகரமாக நடந்தேறின. அனைத்து மாநாடுகளிலும் தமிழ்த்துது தனிநாயகம் அடிகளாரின் பாரிய பங்களிப்பு போற்றத்தக்கதாகும், பாராட்டுக்குரியது!

1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த நான்காவது மாநாட்டிற்கு ஏற்பட்ட சோதனைகளும் வேதனைகளும் நாமனைவரும் அறிந்ததே! அது ஒரு கண்ணீர்க் காவியம்,

ஒன்பது அப்பாவி உயிர்கள் அநியாயமாகப் பறிக்கப்பட்டன.

இந்நிகழ்ச்சிகளால் பெருந்துன்பத்திற்கு ஆளானார் அடிகளார். பொது நிகழ்ச்சிகளில் சற்று ஒதுங்கியிருந்து ஓய்வு பெற்றவர், மீண்டும் 1980ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் தந்தை செல்வநாயகம் நினைவுச் சொற்பொழிவை மூன்று நாட்களும் நிகழ்த்தினார். கண்பார்வை சற்றுக் குன்றியிருந்தபோதும் தமிழ் மறைக்காவலர் பண்டிதர் கா. பொ.இரத்தினம் அவர்கள் வேண்டுகோளை ஏற்று அதே ஆண்டு மே மாதம் வேலணையில் 'தமிழ்மறை விருந்து' என்ற நூலை வெளியிட்டு சிறப்புரை ஆற்றினார். இதுவே அன்னார் தமது வாழ்நாளில் ஆற்றிய இறுதி உரையாகும்.

அடிகளார் 01-09-1980 அன்று தமது பூத உடலை நீத்து தமிழ்த்தாயைச் சென்றடைந்து அமரரானார்.

அமரர் தமது தாய் மொழியாம் தமிழை ஏனைய மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆற்றிய

உரையிலிருந்து ஒரு பகுதியை இங்கு குறிப்பிடுவது சாலப் பொருத்தமாக அமையும்.

“ஸ்பானிஷ் மொழி இனிமைக்கென்றால், இலத்தீன் பாஷை அறிவுக்கென்றால், இத்தாலிய மொழி காதலுக்குரிய மொழி என்றால், ஆங்கிலம் வர்த்தகத்துக்குரிய மொழி என்றால், எமது தமிழ் மொழி பக்திக்குரிய மொழி!” என்று உறுதிபடக் கூறினார்.

பலமொழி தெரிந்த விற்பன்னர் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் மொழி பொய்யா மொழியேயாகும்!

இன்னோரன்ன புகழுக்குரிய அடிகளாரின் நினைவுகள் இறுதியாக 2019ஆம் ஆண்டில் சிகாகோ நகரில் நடைபெற்ற பத்தாவது தமிழாராய்சி மாநாட்டில் போற்றிப் புகழப்பட்ட தென்றால் 'தமிழ்த்தொண்டு செய்தோன் சாவதில்லை!' என்ற புரட்சிக்கவி பாரதி தாசனின் கவிதை வரிகள் நிதர்சனமானவையே!

வாழ்க தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளாரின் புகழ்!

எனது ஆறாம் விரலை
சிறைப் படுத்திக் கொள்ள
எவருக்கும் இடம்கொடேன்
அரசியல் (தலைகள்)வாதிகள்

சொல்வதையெல்லாம் எழுதுவதற்கு
நானென்ன மாணவனா?
அவர்கள் கொட்டும்
குப்பைகளை
எழுதிக் கொட்டுவதற்கு
நான் எவரதும் கூஜா தூக்கியல்ல!

தூய்மையான எனது எழுதுகோலில்
அவர்களது வன்மங்களை
நுழைய விடமாட்டேன்
நான் நானாகவே இருக்கக் கடவேன்
நான் நீயாகவோ
நீ நானாகவோ மாறுவதை
ஒரு போதும் அனுமதியேன்.
நான் எப்போதும்
நேர் கொண்ட பார்வை
உடையவனாகவே இருப்பேன் !

நல்லதை சொல்லவும்
குறைகளை சுட்டவும்
தயங்க மாட்டேன்
யாரை நோக்கியும்
சுட்டுவிரல் நீட்டவும் மாட்டேன்
கல்லியோ போன்று

இணங்கிப்போக என்னால் முடியாது
பிழையை சரியென அங்கீகரிக்க
எனது மனச்சாட்சி ஒரு போதும்
இடம் கொடாது!

எனது எழுது கோல்
பொய்களை ஏற்காது
அதற்குள் இருக்கும் 'மை'
தூய் - மை ஆகும்
அதனை களங்கப் படுத்தி
நான் பாவியாக முடியாது
என் எழுது கோலையும்
இதயத்தையும் மாசற்றதாகவே
வைத்திருப்பேன் அதன்
கூர்மை யை மழுங்கடிக்கமாட்டேன்!

நான் ஒன்றும்
சாகா வரம்பெற்று வந்தவனல்ல
எந்தப் பொழுதிலும் எனைநாடி
'இஸ்ராயீல்' வந்துமே நிற்பார்
நானும் போகத்தயார் நிலையில்தான்
பாவங்களால் எனது பட்டோலை
நிறைந்து விடக்கூடாது ஆகவே
சத்தியத்தை மட்டுமே சொல்வேன்
மூச்சடங்கும் வரையில்
அதுவே என் 'தாரக மந்திரம்'!

* இஸ்ராயீல் - உயிரை எடுப்பவர்
* பட்டோலை -நன்மை தீமை பதியப்படும் ஏடு

சத்தியமே தாரக மந்திரம்!

— ஈழத்து நான் எம்.ஏ.எம். நலாம்

சமூகத்தில் பெண்ணும் பெண்சார்ந்த கருத்துருவாக்கங்களும்

இன்றைய சமூகத்தில் பெண்ணும் பெண் சார்ந்த கருத்தாடல்களும் பேசப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். மனிதப் பிறப்பின் அடிப்படை ஆண்பெண் எனும் இரு பால் பகுப்பினை பொது விதியாகக் கொண்டுள்ளது. பெண்ணைப் பற்றிப் பேச முனையும் தருணத்தில் ஆண் சார்ந்தும் பேச வேண்டிய தேவை உள்ளது. இரண்டும் ஒன்றையொன்று நேரெதிர் தன்மைகளால் தொடர்பு கொண்டவையாகும். பொருளாதாரம், அரசியல், சட்டம் சமயம், சமூகம் எனப் பல துறைகளிலும் ஆண்களே ஆதிக்கம் செலுத்தியதால் மொழியும் ஆண் வயப்பட்டதாக மாறியது. பெண்ணின் அடையாளங்கள், மதிப்பீடுகள், பங்குநிலைகள் என அனைத்தும் ஆண் மொழியாலே வகுக்கப்பட்டன. பெருமையும் உரனும் ஆணுக்குரியன. அச்சம், மடம், நாணம் என்பன பெண்ணுக்குரியன எனும் இரட்டை நிலைப் போக்கு துளிர்க்க ஆரம்பித்தது. இவர்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எழுதப்படாத சட்ட விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப தள்ளப்பட்டவர்களாக பெண்களின் வாழ்க்கை முறைகள் ஆரம்பித்தன. ஆயினும் காலப்போக்கில் பெண்கள் கல்வி உலகுக்குள் மெல்ல நுழைந்ததும் அவர்களின் சிந்தனை, செயல் என்பவற்றில் பெரும் மாற்றம் கண்டனர். கணவனே கதியெனக் கிடைக்கும் காலமும் சலவை செய்வதும் சமைத்துப் போடுவதும் பெண்தொழில் என மனப்பாடக் காலத்தையும் கடந்தவர்களாய் கல்விச் சாலைகளிலும் அலுவலகங்களிலும் பெண்களைப் பார்க்க முடிவது பெரும் மாற்றமாகும். அரசியலில் பெண்ணின் இருப்பைப் பற்றியும் பெண் உடல் பற்றியும் மொழி மற்றும் சமூக குடும்ப வெளிகளில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள அவளுக்கு எதிரான கருத்துக்களையும் மதிப்பீடுகளையும்

சீந்துஜா தவராசா

சிதைப்பதும் அவற்றின் வன்முறைக்கு எதிரான குரல் எழுப்புவதிலும் பெண்களின் மாற்றம் வெளித்தெரிகிறது.

அன்றாட வாழ்வில் குடும்பம் எனும் கட்டமைப்புக்குள் பெரும்பங்காளராகின்றாள். சமயலறையிலிருந்து அவளின் பணி ஆரம்பமாகின்றது. நித்திரை விட்டெழுந்த பொழுதிலிருந்து மீண்டும் நித்திரைக்குச் செல்லும் பொழுதுக்குள் தாயாய், மனைவியாய், வைத்தியராய், ஆலோசகராய், ஆசானாய், அலுவலகராய் பல வகிபாவங்களை ஏற்றுச் செயல்படுகிறாள். ஆனால் குடும்ப நிறுவனத்தில் அவளுக்கான அங்கீகாரம், மதிப்பு என்பவற்றை, மனதார உணர்ந்து அதனைச் செயற்படுத்த, பல குடும்பங்களில் அவளின் தேவையை உணராமையும் அவர்களின் இடத்திலிருந்து சிந்திக்காமையும் என ஊக்கிக் முடிகிறது. மகளே ஆனாலும் அவளுடைய உடை விடயத்தில் முடிவெடுப்பது அப்பாவே. அப்பாவுக்குப் பிடிக்கவில்லை என குட்டைஸ்கட்டை அம்மா மறுப்பது அப்பாவின் அதிகாரத்தைக் காட்டுகின்றது. இவள் இன்னாரின் மனைவி, இன்னாரின் மகள், இன்னாரின் சகோதரி என அடையாளம் காணும் நடைமுறையிலும் பெண்களுக்கான அடையாளம் காணாமல் போவதை உணரமுடிகிறது.

"அது அப்பாவுக்கு இது அண்ணாவுக்கு" என அம்மா தனியாக எடுத்து வைக்கும் சாப்பாட்டில் தெரிகிறது. பெண்களின் வளர்ச்சியில் முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள்தான்.

"அப்பாக்கு முன்னால நிமிர்ந்து கதைக்காத, அண்ணாவோட குரலெழுப்பிக் கதைக்காத, அண்ணாக்கு முன்னால கதிரையில் இருக்காத, நாங்கள் கடைசியா சாப்பிடுவம்" என்று அம்மா சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தைகளிலும் தெரியப்படுத்துவது "அவயள் ஆம்பிளயள்" என்பதுதான். சிங்குக்குள் வீசப்பட்ட கோப்பையில் இருந்து கழட்டி விடப்பட்ட

ஆடைகள்வரை சொல்வதெல்லாம் “ஆம்பிள அப்படித்தான் இருப்பான்”.

ஒரு குடும்பத்தில் ஆண்களுக்கு நிகராக வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களை அன்றாடம் தாம் செய்யவேண்டிய பணிகள் அத்தனையும் முடித்தபின் அலுவலகம் செய்யும் இரட்டை சுமையாளியாகப் பார்க்க முடிகின்றது. வேலைத் தளங்களிலும் அவர்கள் சரிசமமாக நடத்தப் படுவதில்லை. கூலிக்கு மாறடிக்கும் பெண்க ளுக்கு இன்றுவரை சம்பளம் என்பது சம உரிமை கிடைக்காத ஒரு விடயமாகவே காணப் படுகின்றது. இங்கு அதிகம் பாதிக்கப்படுவது மலையக மக்கள். தேயிலைத் தோட்டப் பெண்களின் சம்பள உயர்வு இன்றுவரை பேசுபொருளாகவே நகர்ந்து செல்கின்றது.

தாலி அணிந்து கொள்ளாதவர்களும் தாலியை இழந்து நிற்பவர்களும் அமங்கல மாகவே பார்க்கப்படுகிறார்கள். குழந்தையில்லாத பெண்களையும் இல்லற வாழ்வில் செழிப்பாக வாழ முடியாத பெண்களையும் விதவைகளையும் மங்கள காரியங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என அவர்களைப் புறந்தள்ளி வைக்கிறனர்.

விதவைப் பெண்களை மாற்றுத் திருமணம் செய்ய மறுக்கும் சமுதாயம் அவர்களை சிறப்பற்றவர்களாகவும் அதிர்ஷ்டம் இல்லாதவர்களாகவும் பார்க்கின்றது. திருமணச் சந்தையில் சீதனம் என்னும் பெயரில் பெண்களிடம் விலைபேசும் நடைமுறை இன்றுவரை பேணப்படுகின்றது. தனது சொந்த வீட்டில் தன் உணர்வுகள், ஆசைகள், நினைவுகள், எல்லாவற்றையும் தொலைத்துவிட்டு மாற்று மனிதர்களோடு, கடமையாற்றத் தயாராகும் பெண்களிடம் வரத்தச்சனை பேச்சரிமை மாறும் நிலை வர வேண்டும் .

பெண்ணுக்கான களத்தில் அவளின் உடல் ரீதியான வலிகளும் பேசப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். பூமியின் மேற்பரப்பில் புதியதொரு உயிரியை தோற்றுவிக்கும் உற்பத்தியாக்கியாக பெண்ணைக் காணலாம். பிரசவ வலியைவிட பெரும் வலி என்று சொல்வதற்கு எதுவுமில்லை. நின்றால் உட்கார வேண்டும் போலும் உட்கார்ந்தால் வயிறு மடிந்து சாய வேண்டும் போலும் சாய்ந்து கொள்ள நினைக்கும்போது தோள் கிடைக்காது

நடக்க எத்தனிக்கின்றாள் கற்பிணிப்பெண். கருச் சுமந்திருக்கும் பெண்களைச் சுமக்க எந்த ஆணுக்கு உள்ளது கருப்பை?

பகல் முழுவதும் பம்பரமாய் சுழன்று வேலை பார்த்து இரவு படுக்கைக்குச் செல்லும் வேளை “ஆராவது ஒரு கப் ரீ போட்டு தந்தா நல்லா இருக்கும்” என உணர்வதில் ஆரம்பித்து ஒரு நாளேனும் ஓய்வு கிடைக்காதா என்னும் பெருமூச்சோடு முடிந்து போகிறது அவளின் மன ஏக்கம்.

விரிந்த தளத்தில் போர்க்களத்தில் உடல் ரீதியாகவும் மன ரீதியாகவும் பெரும் சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர் பெண்கள். 1997 மே 17 கோணேஸ்வரி என்ற பெண் இராணுவ வீரர்களால் மிகக் கொடுமான முறையில் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்ட அவல நிலையும், மன்னம்பேரி என்ற புரட்சிப் பெண்மணி 1971ஆம் ஆண்டு பெண்கள் அணிக்கு எதிராக தலைமை ஏற்று அதே ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 11ஆம் நாள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்ட அகோர நிலையும் நோக்க முடிகிறது. கடந்த 2008ஆம் ஆண்டு நடந்த யுத்தத்தின் காரணமாக உடமைகளையும் உறவுகளையும் இழந்த பல குடும்பங்கள் இன்றுவரை பெண் தலைமைத்துவதுடனே இயங்கி வருகின்றன.. தேவைகள் ஓரளவு பூர்த்தி செய்யப்பட்டு உதவிகள் கிடைக்கப் பெற்றாலும் அவை எந்தளவு தூரம் எல்லோரையும் சென்றடைந்தது என்பது கேள்விக்குரிய விடயமே.

ஊடகம், இலக்கியம், சமூகம், அரசியல், விளையாட்டு, விஞ்ஞானம், என பல துறைகள் சார்ந்து பெண்கள் தம்மை அடையாளப்படுத்தி வருகின்றனர். ஆனால் அவர்களின் துணிவும் முயற்சியும் வளர்ச்சியும் கண்டு தட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய சமூகம் பல இடங்களில் முன்னோர்களின் கட்டுப்பாடான வாழ்க்கை முறையைச் சொல்லி கட்டுப்படுத்த நினைக்கின்றார்கள். அவர்கள் பாட நினைத்தால் முட்கம்பிகளால் வேலி போடவும் ஆட நினைத்தால் கால் கட்டு போடவும் பழக்கப்பட்டு விட்ட சமுதாயம் நாட்டின் வெற்றியை தெரியாமல் இழந்து கொண்டிருக்கின்றது.

“பொம்பிளப் பிள்ளாதானே படிச்சது காணும், கல்யாண வயசு வந்துட்டுது” என்று சொல்லி அவளின் விருப்பம் கேட்காமல் அவளின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்காமல்

திருமணம் எனும் பெயரில் முடக்க நினைக்கிறனர். தனது அழகில் அக்கறை படுதல், தனக்கான துணையை தேர்ந்தெடுத்தல், தனது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தல், தனது சுய விருப்பு வெறுப்புகளை வெளிக்கொணர்தல், என்பவற்றில் அவளின் உரிமையும் சுதந்திரமும் முழுமையாகக் கிடைப்பதில்லை.

இன்றைய இளம் தலைமுறையினர் சினிமா துறையின் மேல் அதிக மோகம் கொள்வதனால் சினிமாவில் காட்டப்படும் விடயங்களை நிஜவாழ்வில் பொருத்திப் பார்க்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. சினிமா போன்ற வேறு சில நிறுவனங்களும் பெண்களை தமக்கான விளம்பரப் பொருளாக பயன்படுத்தி அதிக லாபம் ஈட்டும் உத்தி முறையைக் கையாளுகின்றனர். பெண்ணையும் பெண் உடலையும் தமது வியாபாரத்திற்கான அரசியல் உத்தியாக தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர்

“எழு மணிக்கு மேலே நீயும் இன்பலட்சுமி” பெண்களை கவர்ச்சியாக காட்டும் தன்மையிலே அதிக பாடல்கள் எழுகின்றன. பெண்களை உணர்வுள்ள சராசரி மனிதராக இல்லாமல் கவர்ச்சியாகவும் நுகர்பொருளாகவும் மக்கள் மனதில் படிமமாக்கியுள்ளனர்.

சமுதாயத்தில் பெண்ணும் பெண் சார்ந்த கருத்தாடல்களும் பல கோணங்களில் பார்க்கப்பட்டாலும் பெரும் சுமைதாங்கியாகவும் நிர்வாகியாகவும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். உடல், உணர்வு சோர்வடைந்தாலும் அதனை வெளிக்காட்டாது தனக்கான கடமைகளை முகமலர்வோடு நிறைவேற்றும் அவளை கொண்டாட வேண்டாம், அவர்களிற்கான அங்கீகாரத்தைக் கொடுத்து மரியாதை செய்வது சிறந்ததாகும்.

இன்று சமுதாயத்தில் பல துறைகளில் வளர்ச்சி அடைவது மட்டுமல்லாது குடும்பங்களிலும் பெண்கள் மதிக்கப்படுகிறார்கள். வெளி உலகில் திறந்து விடப்படுகிறார்கள். ஆண்கள், அவர்களின் தேவைகளையும் மதிப்புகளையும் உணர்ந்து அவர்களை மதிக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. இருப்பினும் இம் மாற்றம் எல்லோர் மனதிலும் உண்டாக வேண்டும். ஒவ்வொரு பெண்களையும் சராசரி மனுசியாக ஏற்று அவர்களுக்கான அங்கீகாரம் வழங்குவதே பெரும் மாற்றம் ஆகும்.

“எழுந்த கோபுரத்தில் மறைந்த வரலாறுகள் ஏராளம்”

நேற்றைய பொழுது !

நேற்றைய பொழுதொன்று தந்தையர் தினமானது.

எத்தனை மகிழ்ச்சி அத்தனையும் அன்பின் நெகிழ்ச்சி.

தந்தையரோடு கட்டிப் புரண்டு

உருண்டு விளையாடிய

உன்னத நினைவுகள்!

இன்னும் பல நினைவுகளாய்

உதித்து உலாவ

தந்தை சோல்கேட்டு

மந்திரமென -

சிந்தையில் ஏற்ற நாட்கள்!

பிறந்தும் தந்தையை

இன்னுமே காணாப் பிள்ளைகளும்

சிறிய வயதிலே தந்தையை

இழந்தோரும்

நொந்து வெந்து

என்று கழியும்

இந்நாளென நினைத்த

நாளும் இதுவே!

தந்தையை நினைத்து

தம் பிள்ளைகளை

தூக்கியே

மகிழ்வு கொண்டோர்.

தந்தையின் முகம் தெரியாது

தந்தையை மனதுள் வஞ்சிக்கும்

பிள்ளைகள்.

வளர்ந்தும் தந்தையை இன்னும்

தாயிடம் கேட்கும் பிள்ளைகள்.

நேற்றைய பொழுதில்

தந்தை என்பவன்

எல்லோர்க்கும் இறைவன்!

தந்தையை இன்னும் காணா

பிள்ளைகளைத் தவிர!

வதர்.ச.ரவீந்தரன்

1. தோற்றம்

ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில், சஞ்சிகையின் ஆசிரியரே அதன் வரலாற்றை எழுதும் நிகழ்வுகள் ஏற்கனவே இடம்பெற்றுள்ளன. டொமினிக் ஜீவா, மல்லிகை சஞ்சிகையின் வரலாற்றை 'அச்சுத்தாளின் ஊடாக ஓர் அனுபவப் பயணம்' என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ளார். மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்த மலர் சஞ்சிகையின் வரலாற்றை 'மலர் நினைவுகள்' என்ற தலைப்பில் அதன் ஆசிரியர் அன்புமணி எழுதியுள்ளார். 'கலைச்செல்விக் காலம்' அதன் ஆசிரியர் சிற்பியால் எழுதப்பட்டது.

இத்தகைய வரலாறுகள் எழுதப்படுவதால் ஏற்படும் பயன் யாது?

அதற்கான பயன்பாட்டை டொமினிக் ஜீவா பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார். "சிறுசஞ்சிகையின் வரலாற்றில் அவை பல நெருக்கடிகளையும் சிரமங்களையும் பொருளாதாரக் கஷ்டங்களையும் கண்டு வந்துள்ளன. அதனை வெளியிட்டு வைக்க முனைந்து பாடுபட்ட பலர் ஈழத்திலும், காலத்துக்குக் காலம் இத்தகைய பாரிய சிரமங்களைச் சுமந்து சுமந்தே அதன் வெளியிட்டாளர் அந்தச் சிற்றேட்டை வெளிக்கொணரச் சிரமப்பட்டு உழைத்திருப்பார்கள். இதனைப் பின்னால் தொடர்ந்து வரும் இளந் தலைமுறையினர் முற்றாக உணர்ந்து கொண்டிருப்பார்களா என்பது கூடச் சந்தேகம் தான். அப்படியான முன்னோடிச் சிரமங்களையும் போராட்டங்களையும் அர்ப்பணிப்பு உழைப்பையும் பின்னால் வரக்கூடிய தலைமுறையினர் தெளிவாகவும்

அறிவு பூர்வமாகவும் தெளிந்து அறிந்து கொள்வதற்காகவும் நான் கடந்து வந்த பாதையின் அவலப் பிரயாணங்களை, ஆரோக்கியமான வழிகாட்டல்களை எழுத்தில் பதியவைத்துள்ளேன்".

மலர் சஞ்சிகை ஆசிரியர் அன்புமணி, "வாசகர்களுக்கும் புதிய சஞ்சிகைகளை ஆரம்பிப்பவர்களுக்கும் இதனால் நிறையப் பயனுண்டு. குறிப்பாக ஏனோதானோ மனப்பான்மையுடன் இயங்கும் மக்களுக்கு அவர்களது மனச்சாட்சியை உலுப்பிவிடும் மகத்தான பயன் இதனால் ஏற்படும்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்

மேற்குறிப்பிட்ட இருவரது குறிப்புகளும் ஒரு சஞ்சிகையாளன் தனது சஞ்சிகை வரலாற்றை எழுதுவதற்கான தேவையை தெளிவாகவே உணர்த்தியுள்ளன.

ஞானம் சஞ்சிகை 21 வருடங்களாக மாதந்தவறாது வெளிவந்து 252 இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்த நிலையில், அதன் நிர்வாக ஆசிரியரான ஞானம் பாலச்சந்திரன் ஞானம் சஞ்சிகையின் வரலாறு எழுதுவதற்கான காலம் கனிந்துள்ளதை எடுத்துக்கூறி இந்தப் பதிவை உடனே ஆரம்பிக்கும்படி என்னிடம் வற்புறுத்திவந்தார்.

ஞானம் சஞ்சிகையை நான் வெளியிட முனைந்ததற்கான காரணத்தை அதற்கான அகத்தூண்டலைப் பதிவுசெய்தல் இங்கு முக்கியமெனக் கருதுகிறேன்.

ஈழத்தின் முதற் சஞ்சிகையான 'பாரதி' 1946 ஜனவரியில் வெளிவந்தது. அதுவே ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு வித்திட்ட சஞ்சிகையாகக் கருதப்படுகிறது.

1946ஆன் வரதர் வெளிக்கொணர்ந்த மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையை ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தின் அரும்புகாலம் என்பர்.

அதன் பின் 1958 முதல் 1966 வரை வெளிவந்த சிற்பி அவர்களின் கலைச்செல்வி ஈழத்து இலக்கியம் என்ற கருத்தியலை ஆழப்படுத்தி நுண்மைப்படுத்திய காலம் எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

கலைச்செல்வி வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் நான் உயர்வகுப்பு மாணவனாக இருந்தேன். என்னுள் இயல்பாக இருந்த இலக்கிய ஆர்வம் காரணமாக கலைச்செல்வி இதழ்களைத் தொடர்ந்து வாசித்துவந்தேன். கலைச்செல்வி வெளிவந்த காலகட்டம் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியியில் மிகமுக்கியமான காலகட்டமாகும்.

மரபு, பண்டிதப் போக்கு, இழிசினர் இலக்கியம், யதார்த்தம் மண் வாசனை, முதலியவை பற்றி இலக்கிய உலகில் பகிரங்கமாக விவாதிக்கப்பட்ட காலகட்டம் இதுவாகும். இவை சம்பந்தமாகத் தத்தம் சிந்தனையின் அடிப்படையில் எழுத்தாளர் பலர் வெவ்வேறு அணிகளாகப் பிரிந்து செயற்பட்ட காலம் அது. அணிசேரா எழுத்தாளர்களாகவும் சிலர் இயங்கிய காலம்.

எழுத்தாளர்களின் கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து எழுத்தாளர்கள் தத்தம் கருத்துநிலை நின்று படைப்புகளை எழுதுவதற்கு கலைச்செல்வி இடமளித்தது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் மரபு ஒன்று இருப்பதை ஏற்றுக் கொண்டு அந்த மரபை மீறும் உரிமை எழுத்தாளர்களுக்கு உண்டு என்பது கலைச்செல்வியின் நிலைப்பாடாக இருந்தது.

தரம் வாய்ந்த பிரபல்யம் மிக்க ஆக்கங்களால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறையைச் செழுமைப்படுத்திய ஓர் எழுத்தாளர் பட்டாளத்தை வளர்த்தெடுத்த பெருமை கலைச்செல்விக்குரியது. இப்பெருமை கலைச்செல்வியின் தனித்துவங்களில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

ஈழத்து இலக்கியத்தின் தனித்துவத்தைக் கட்டிக்காப்பதிலும் புதிய அம்சங்களைப் புகுத்துவதிலும் கலைச்செல்வி ஆசிரியர் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டவராக இருந்தார்.

கலைச் செல்வியின் 1964 மாசி இதழில் எனது முதற் சிறுகதை 'பிழைப்பு' வெளிவந்தது. அடுத்த வருடத்தில் எனது 'கடமை' என்ற கதை வெளிவந்தது. நான் முழுமுச்சுடன் சிறுகதைகள் எழுதத் தொடங்கிய காலத்தில் கலைச்செல்வி நின்றுபோனது.

ஆனாலும் கலைச்செல்வியின் நோக்கும் போக்கும் என்னுள் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பிற்காலத்தில் கலைச் செல்வியைப் போன்ற ஒரு சஞ்சிகையை நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை என்னுள் விதைத்து விட்டே அது மறைந்தது.

அதற்கான செயல் வடிவம் கொடுப்பதற்கு நான் ஏறத்தாழ நாற்பது வருடகாலம் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த நாற்பது வருடகாலத்தில் எனக்கிருந்த குடும்பக் கடமைகளின் பெரும்பகுதியை நான் நிறைவேற்றியிருந்தேன். அதேசமயம் இலக்கியத்திலும் ஆழமாகத் தடம்பதித்திருந்தேன். நான்கு நாவல்கள், இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டதோடு பல கட்டுரைகளையும் பத்திரிகைகளில் எழுதியிருந்தேன். எனது அவுஸ்திரேலியப் பயணக்கதை என்ற பயணஇலக்கிய நூல் மற்றும் புரிதலும் பகிர்தலும் என்ற நேர்காணல் தொகுதி ஆகியவை இக்காலத்தில் நூல் உருவம் பெற்றிருந்தன. ஞானம் பதிப்பகம் என்ற நூல் வெளியீட்டகத்தின் மூலம் பிறரது நூல்களை வெளியிடும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருந்தேன்.

மலையகத்திலுள்ள புசல்லாவையில் நியூபீக்கொக் என்ற பெருந்தோட்டத்தில் வைத்தியராகக் கடமையில் இருந்த நான் 2000ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றேன். அதன்பின்னரே ஞானம் சஞ்சிகையை வெளியிடும் முயற்சியை ஆரம்பித்தேன். நாற்பது வருடகால இலக்கிய அனுபவத்தின் பின்னரே நான் சஞ்சிகை வெளியிடத் தொடங்கினேன்.

சஞ்சிகைக்கு என்னபெயர் வைப்பது?

முன்னர் வெளிவந்த சஞ்சிகைகள் சிலவற்றின் பெயர்கள் எவ்வாறு சூட்டப்பட்டன என்பது பற்றிய நினைவுகள் என்னுள் தோன்றின. தமிழகத்தில் புகழ்பெற்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்ட விஜயபாஸ்கரன் தனது மனைவியின் பெயரான சரஸ்வதியை தான் வெளியிட்ட சஞ்சிகைக்கும் வைத்துள்ளார்.

டொமினிக் ஜீவா, “என் அடி நெஞ்சிலிருந்து ஒரு வாசம் கமகமத்துக் கொண்டிருந்தது. நான் ஒரு பெண்ணை இதயபூர்வமாக காதலித்தேன். இரவுநேரத்தில் ஒரு மல்லிகைப்பந்தலின் கீழேதான் நாங்கள் அடிக்கடி சந்திப்பது வழக்கம். பிரிவுகூட அந்த பந்தலின் கீழேதான் இறுதியில் நிகழ்ந்தது. அந்த அடி மனத்திடையே கமழ்ந்த தூய வாசம்தான் மல்லிகை” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கல்கி ஆசிரியர் கிருஷ்ணமூர்த்தி தனது மனைவியின் பெயரான கல்யாணியின் முதல் இரண்டு எழுத்துக்களுடன் தனது பெயரின் முதலெழுத்தையும் சேர்த்து ‘கல்கி’ எனப் பெயரிட்டார் எனக்கூறுவர். வேறுசிலர் முதல் இரண்டு எழுத்துக்களும் அவரது ஆசிரியரான கல்யாணசுந்தரமுதலியாரைக் குறிக்குமென்பர்.

எது எப்படியோ சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள் சிலர் தமக்கு மிக நெருக்கமானவர்களின் பெயர்களை தமது சஞ்சிகைக்குச் சூட்டும் மரபு ஒன்றும் இருக்கிறது.

எனது மனைவி பெயர் ‘ஞானம்’. அந்தப் பெயரையே சஞ்சிகைக்குச் சூட்டினேன். எத்தகைய பெயர்ப் பொருத்தம்! என்பதை சஞ்சிகை வெளிவந்த காலத்தில் பலரும் பாராட்டினார்கள்.

சஞ்சிகை வெளியிடுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னரே அதற்கான ஆயத் தங்களை மேற்கொண்டேன். கண்டியில் எனது நெருக்கமான நண்பர்களாக இருந்த எழுத்தாளர் ந. பார்த்திபன், அந்தனிஜீவா, கவிஞர் குறிஞ்சிநாடன், இரா. இராமன், கவிஞர் இக்பால் அலி, ஓவியர் நா. ஆனந்தன் கலாநிதிகளான துரை மனோகரன், வ. மகேஸ்வரன், ஆகியோரிடம் சஞ்சிகை வெளியிடும் எனது எண்ணத்தை வெளியிட்டபோது எல்லோருமே எனது முயற்சியை வரவேற்று ஒத்துழைப்புத்தர முன் வந்தார்கள்.

அந்த உரையாடலின் போது “சிற்றிதழ்கள் தொடங்கிச் சிறிது காலத்திலே நின்று போகும் அவலம் ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் இடம்பெற்றிருக்கின்றது. அவ்வாறான ஒரு நிலை ஏற்படாமல் கவனித்துக் கொள்வது முக்கியம்” என்று எனது நீண்டகால நண்பர் கலாநிதி துரைமனோகரன் கூறியபோது, “நீங்கள் கூறுவது சரியானது. அதனை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஞானம் தொடர்ந்து

வெளிவரும் என்பதில் நான் திடமாக உள்ளேன்” எனக்கூறியது இன்றும் எனது ஞாபகத்திலுள்ளது.

எனது மகன் பாலச்சந்திரனுக்கு அப்போது 19வயது. உயர் வகுப்பு மாணவராக இருந்தார். அவரது இலக்கிய ஆர்வத்தை நான் அறிவேன். கல்லூரி மட்டத்தில் அவரது இலக்கியச் செயற்பாடுகளையும் நான் நன்கு அறிந்திருந்தேன். ஞானம் சஞ்சிகையின் இணையாசிரியர்களாக ஞா. பாலச்சந்திரனையும் எழுத்தாளர் ந. பார்த்திபனையும் இணைத்துக் கொண்டேன்.

இதழுக்கான ஆக்கங்களைப் பெற்றுத் தருவதில் ந. பார்த்திபன் பெரும் ஊக்கத்துடன் செயற்பட்டார். ஜெ. ருபராஜ் தேவதாசன், வி.என். சந்திரகாந்தி ஆகியோரின் சிறுகதைகள், குறிஞ்சிநாடன், யோ. அன்ரனி, செல்வி.வே. ஜெயவதனி, சு.பிரபாகரன் இக்பால் அலி ஆகியோரின் கவிதைகள், ஆகியவை முதலாவது இதழில் இடம் பெற்றன. அத்தோடு கலாநிதி துரை மனோகரனின் ‘நான் பேச நினைப்பதெல்லாம்’ என்ற தொடர் பத்தி, ந. பார்த்திபனின் ‘இலக்கியப்பணியில் இவர்’ என்ற கட்டுரைத் தொடர், அந்தனி ஜீவாவின் ‘புதியநூலகம்’ என்ற நூல் அறிமுகத் தொடர் ஆகியனவும் முதலாவது இதழில் இடம் பெற்றன. அடுத்து வரும் இதழில் டொமினிக் ஜீவாவின் நேர்காணல் வெளிவரும் என்ற முன் அறிவித்தலையும் அந்த இதழ் தாங்கிவந்தது.

முதலாவது இதழின் ஆசிரியத் தலையங்கம் பின்வருமாறு அமைந்தது : “தரமான இலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்றினைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவது என்பது மிகவும் சிரமமான பணி. இதனை நன்கு தெரிந்த பின்னரே இந்த ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையை வெளிக் கொணர்கிறோம்.

நிதிப் பற்றாக்குறை, எழுத்தாளர்களிடமிருந்து ஆக்கங்களைப் பெறுவதில் உள்ள சிரமம், ஜனரஞ்ச சஞ்சிகைகளின் ஆக்கிரமிப்பு, மக்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் அருகி வருதல் ஆகிய காரணிகள் ஒரு தரமான இலக்கியச் சஞ்சிகையின் இருப்பினைப் பெரிதும் பாதிக்கும் காரணிகளாக அமைகின்றன.

இருப்பினும் காலத்துக் காலம் தரமான சஞ்சிகைகள் தோன்றிய வண்ணமே இருக்கின்றன. இலக்கியத் தாகமும் ஈடுபாடும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வும் கொண்டவர்களால் இத்தகைய

சஞ்சிகைகள் வெளிக் கொணரப்படுகின்றன. தரமான வாசகர்கள் இத்தகைய சஞ்சிகைகளைத் தேடி வாசிக்கின்றனர்.

இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள், இலக்கிய உலகில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், வளர்ச்சிப் போக்குகள், கருத்தோட்டங்கள், போன்றவற்றின் காலக்கண்ணாடியாக இச்சஞ்சிகைகள் மிளிர்கின்றன. தரமான எழுத்தாளர்கள் இச்சஞ்சிகைகள் மூலமாகவே இனங்காட்டப்படுகின்றனர்.

ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு எம்மாலான பணியைத் தொடர விழைகிறோம். இச்சீரிய பணிக்கு தமிழ் அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் தமது பேராசிரியனை நல்க வேண்டுமென அன்புடன் வேண்டுகிறோம்”

இந்த இதழுக்கான அட்டைப்படத்தை வரைந்தவர் ஓவியர் நா. ஆனந்தன்.

“வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல கலைப் பெருக்கும் கவிப் பெருக்கும் மேவுமாயின் பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம் விழி பெற்றுப் பதவி கொள்வர்” என்ற பாரதியின் கவி வரிகளை மகுட வாசகமாகவும், ‘பகிர் தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்’ என்ற வரியை நோக்கு வாசகமாகவும் கொண்டு புத்தாயிரமாம் ஆண்டில் (Millaniam) ஞானம் வெளிவரத் தொடங்கியது.

ஞானம் வெளிவரத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் அச்சுத் தொழிலிலும் ஒரு மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. Letter Press எனப்படும் அச்சுக்கோக்கும் முறை மாறி, இலத்திரனியல் தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தும் முறை ஆரம்பமாகியிருந்தது. கணினியில் ‘டைப் செய்யும்’ முறை, இதழ் வடிவமைக்கும் முறை (Graphic Desining) போன்றன அறிமுகமாகியிருந்தன. இலத்திரனியல் தொழில் நுட்பம் மூலம் ஞானம் இதழை வீட்டிலேயே தயாரித்து அச்சுக்கூடத்துக்கு அனுப்பும் வசதி எமக்கு இருந்தது. இதன் காரணமாக கடைசி நிமிடம் வரை இதழின் உள்ளடக்கத்திலும் வடிவத்திலும் கூடிய கவனம் செலுத்த வசதியாக அமைந்தது. அச்சுக் கூடத்தில் நேரத்தைச் செலவழிக்காது - வெளியாரிடம் தங்கியிராது, நாங்களே வீட்டில் இதழைத் தயாரிக்கும் வசதி ஞானம் இதழுக்குக்குப் பெரும் அனுசூலமாக அமைந்தது.

முதலாவது இதழுக்கான படைப்புகளைக் கணினிப் பதிவு செய்ததோடு இதழை வடிவமைத்தவர் இணை ஆசிரியர் ஞா. பாலச் சந்திரன்.

06-06-2000 அன்று (எங்களது இருபத் தொன்பதாவது திருமணநாள்) மலையகத்தின் தலைநகராம் கண்டியிலிருந்து ஞானம் பவனி வரத் தொடங்கியது. 19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி என்பது அதன் முகவரி.

ஞானம் வெளிவரத் தொடங்கிய காலம் ஈழப்போர் உச்சக்கட்டத்திலிருந்த காலகட்டம். அக்காலகட்டத்தில் போர்பற்றிப் பேசுவதும் எழுதுவதும் ஆபத்தான காலகட்டமாக இருந்தது. அக்காலத்திலேதான் ஈழநாடு பத்திரிகைக் காரியாலயம் எரிக்கப்பட்டது. ஈழமுரசு காரியாலயம் எரிக்கப்பட்டது. இந்தப் பத்திரிகைகளை விற்பனை செய்யும் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை எரிக்கப்பட்டது. ஊடக வியலாளர்கள் சிவராம், நிமலராஜன், நெல்லை நடேஸ் போன்றவர்கள், கொல்லப்பட்டார்கள். வெள்ளை வான் கடத்தல்கள், கைதுகள் கொலைகள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த காலகட்டம். அக்காலத்தில் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் தணிக்கைக்கு உட்பட்டே வெளிவந்தன. எழுத்துச் சதந்திரம் இருக்கவில்லை. பலர் புலம் பெயர்ந்தார்கள். இத்தகைய சூழலிலேதான் ஞானம் வெளிவரத் தொடங்கியது. இருந்த போதிலும், ஈழத்தமிழரின் உரிமைக்கான போர் இடம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது இதழியல் துறையின் தார்மிகப் பங்களிப்பை உணர்ந்து பலதரப்பட்ட அச்சுறுத்தல்கள், ஆபத்துக்கள் மத்தியில் ஞானம் சஞ்சிகையைத் தொடங்கி நடத்தினோம்.

முதலாவது இதழ் 1/8 சைலில், 32 பக்கங்களில் வெளிவந்தது. இந்த இதழுக்கு வெளியீட்டுவிழா எதுவும் நிகழ்த்தப்படவில்லை. ஆனாலும் பரந்துபட்ட ரீதியில் இலக்கிய ஆர்வலர்களைச் சென்றடையும் வண்ணம் இதழ்களை தபாலில் அனுப்பியதோடு, நேரிலும் விநியோகித்தோம். இதழ் வெளிவந்த சிலநாட்களில் இதழின் வரவினைப் பாராட்டி வந்த பத்திரிகைச் செய்திகளும் வாசகர் கடிதங்களும் எமக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுத்தன.

(தொடரும்)

தகவல்களை நாடும் எனக்கு சித்திஅமரசிங்கம், எஸ். பொன்னுத்துரை போன்றோர் பற்றிய விபரங்கள், கலாநிதி துரை மனோகரனின் பத்தி, அந்தனி ஜீவாவின் நூலறிமுகம், இக்பால் அலியின் கவிதை புதிய தகவல்களைத் தந்தன.

– **கே. எஸ். சீவகுமாரன், கொழும்பு.**

●●●

தங்கள் சஞ்சிகையின் முதல்இதழ் கிடைக்கப் பெற்றேன். நல்லமுயற்சி, திறமையான ஆக்கங்கள், நன்றே இலக்கியப்பணி தொடரட்டும்.

– **அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். அல்வர் (பாரளுமன்ற உறுப்பினர்)**

●●●

முத்த எழுத்தாளர்களை, முன்னோடிகளை முதன்மைப்படுத்தும் வகையில், எஸ்.பொ. வின் நேர்காணலுடன் டொமினிக் ஜீவாவின் நேர்காணலும் இடம் பெறுவது பொருத்தமானதே. வித்தியாசமான அணுகுமுறையில் ஆக்கங்களைச் சேர்த்துள்ளீர்கள்,

– **அன்புமணி, மட்டக்களப்பு**

●●●

சஞ்சிகையின் தரம் நன்றாக இருப்பதால் தயவுசெய்து பாராட்டுக்களை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். பணிசிறக்க வாழ்த்துக்கள்.

எஸ். தல்லை நடராசா (மேலதிகச் செயலாளர், கல்வி, உயர்கல்வி அமைச்சு)

●●●

ஞானம் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். பல தீவிர வாதங்களுக்கு மத்தியிலும் ஒரு மத்திய இதழாகக் கூடிய சாத்தியக் கூறுடன் ஞானம் வெளிவந்திருப்பதனையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

– **லெனின் மதவானம், வீரவுரையாளர், கொட்டகலை**

●●●

ஞானம் கிடைத்தது இலக்கிய தரம் தெரிகிறது. இனிவரும் இதழ்களில் அதைத் தக்க வைப்பது உங்கள் முயற்சியிலேயே தங்கியுள்ளது

– **தருமலை சுந்தா**

●●●

சஞ்சிகை ஒன்றைச் சிறப்பாக உருவாக்குவதற்குரிய மூலபலம் தங்களுக்கு உண்டு. ஆகவே ஞானம் இலக்கியச் செழுமை கொண்டதாக அமையும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. அதன் உருவாக்கத்தைப்போலவே விநியோகமும் விற்பனையும் முக்கியமான அம்சங்கள். நீங்கள் இவற்றையும் திறம்பட நிர்வகித்தல் முக்கியமாகும்.

– **வ. இராசையா, கொழும்பு -06**

●●●

ஞானம் முதல் இதழ் நம்பிக்கையூட்டுவதாக, இனிவரும் இதழ்கள் தரமானதாக அமையும் என்பதற்குக் கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

– **புலோய்யூர் க. சதாசுவம்.**

●●●

கடுகு சிறிதென்றாலும் காரம் பெரிதென்பது போல, ஞானம் இதழ் உருவத்திற் சிறிதெனினும் உள்ளடக்கத்தில் கனமானது என்பதை எவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.

– **கவ்ளூர் யூசீபாலன், தருகோணமலை.**

●●●

தாசிகள் - வியத்தகு பெண்கள்

நாட்டியகலாநிதி
கார்த்திகா கணேசர்

தாசிகள் இந்திய சமுதாயத்தின் தவிர்க்கமுடியாத அங்கமாக விளங்கியவர்கள். இவர்கள் இறைவனுக்கும், மனிதருக்கும் மாணிக்கமாகத் திகழ்ந்த அரசருக்கும் தாசியாக விளங்கியவர்கள். இவர்கள் பெருமைக்குரிய பெண்களாகவே கருதப்பட்டனர். இறைவனோ கோவிலில் தெய்வமாக வழங்கப்படுபவர். அந்த ஆண்டவனின் பிரதிநிதியாக நாட்டை ஆள்பவன் அரசன். தேவதாசி கோயிலில் இறைவனை மணந்தவளாகவும் அரச சபையில் தன் தனித்திறமையால் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றவளாகவும் திகழ்கிறாள். இவள் கீதம், வாத்தியம், நிருத்தியம் பயின்றவள். ஆழமான இலக்கிய ஆளுமையுள்ளவள். இவை தவிர சிற்றின்பத்திலும் வல்லவள். இத்தனையும் தாய்வழிச் சமுதாயத்தின் வாயிலாகப் பெற்றவள். அன்றைய சமுதாயத்திலே பெண்கள் கல்வி அறிவுபெறாதபோது இவளோ கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவளாக விளங்கினாள். அவளது அழகும் கவர்ச்சியும் சேர்ந்து அவளை உயர்ந்தவளாகக் கருதவைத்தது.

அவளது நீண்ட வரலாறோ சமயம், புராணம், அரசியல், அத்தனையும் கலந்தது. காலத்துக்குக் காலம் உருமாறி அவற்றிலும் மிளிர்ந்துநின்று வியக்கவைப்பது. சமுதாய மாற்றங்களின்போது அவள் மாற்றங்களுடன் மாறி மிளிர்ந்தாள். ஆனால் புதிய மேற்கத்திய சிந்தனைகள் நாட்டை ஆட்கொண்டபோது, அச்சிந்தனைகள் அவளைச் சாதாரண பெண்களிலும் கேவலமாகப் பார்க்கவைத்தன.

தென் இந்திய வரலாற்றை எழுதிய சிறந்த வரலாற்று ஆசிரியர் நீலகண்ட சாஸ்திரி அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறுவது யாதெனில், “தேவதாசிகள் எப்பொழுதுமே உயர் ஸ்தானத்தில்

வைத்து மதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். பண்டைய இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், சாசனங்கள் மூலமாகப் பார்க்கும்போது இவர்கள் வகித்த நிலைமை வியக்க வைக்கிறது. இன்றைய சமூக மறுமலர்ச்சியாளர் எனத் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் சிலர், இவர்களை மிக மிக மோசமாகப் பாதிக்கும் நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளனர்”. இவ்வாறான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட ஆடல் மகளிரின் வாழ்வைப் பின்னோக்கிப் பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழர் வரலாற்றை அறிவதற்கு உதவும் சங்க இலக்கியங்களில் பல்வகைப் பரத்தையரைக் காண்கிறோம். பரத்தமை, பண்டைய தமிழர் வாழ்வின் ஓர் அங்கமாகவே அமைந்துள்ளது. அடுத்து கி. பி. 4ஆம் நூற்றாண்டிலே வணிகபலம் மிக்க நாடாக பூம்புகார் விளங்கியது. அதனாலே நாட்டில் செல்வம் கொளிக்கும் பொழுது பலம்பெற்ற அரசின் ஆதரவுபெற்று வாழும் வாழ்வாக இவர்கள் வாழ்வு மாறுகிறது. இவளை அடைய விரும்புவன் ஆயிரத்து எண் கழஞ்சு பொன் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது என்பதை சிலப்பதிகாரம் மூலம் அறிய முடிகிறது.

ஆடுமகளிர் என்ற நிலையிலிருந்து இவர்கள், 7ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பக்தி இயக்க காலத்திலே பெரும் மாற்றத்தைப் பெற்றனர். தெய்வாம்சமாகப் பார்க்கும் நிலைக்கு இவர்கள் உயர்ந்தனர். இறைவனை மணந்து என்றும் இறவா இறைவனின் மனைவியாகி நித்திய சுமங்கலியுமாகினர்.

சமண மதத்தை எதிர்த்து சைவ பக்தி இயக்கம் போர்தொடுத்தபோது சமணர்களால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட லலித கலைகளையே சைவர்கள் ஆயுதமாகக் கொண்டனர். பக்தி

இயக்கத்தை முன்னெடுத்த பல்லவ மன்னர்களே கோயில்களை கல்லால் கட்டியவர்கள். இசை, ஆடல், சிற்பம், சித்திரம் ஆகிய கலைகள் யாவும் கோயிலை மையமாகக் கொண்டே வளர்ந்தன. கோயில் சேவையில் ஆடல் நங்கையரை அமர்த்தினர். இவர்கள் தேவ அடியார்கள் எனப்பட்டனர். இவர்கள் கோயில் கிரிகைகளில் பங்கு கொண்டு இசையாலும் ஆடலாலும் இறையை ஆராதித்தனர். மன்னர் ராஜசிம்மன் மனைவி ஒரு ஆடற்கலைஞர் எனக் கல்வெட்டு மூலம் அறியமுடிகிறது.

கோயில்கள் கட்டப்பட்ட காலத்திலேயே ஆகமங்கள் ஆக்கப்பட்டன. ஆகமங்கள் கோயில்கள் எவ்வாறு கட்டப்பட வேண்டும் எனவும் அங்கு நடைபெற வேண்டிய கிரியைகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் எனவும் விளக்கின. ஆகமங்கள் கோயில் கிரிகைகளில் ஆடலுக்கும் பாடலுக்கும் நிறைந்த இடத்தைக் கொடுத்தன. ஆகமம், ஆடல் நங்கையின் குணம்சம், அவள் எவ்வாறு வளர்க்கப்பட வேண்டும், அவளது அழகு மெருகு கவர்ச்சி என தெய்வத்தையே மணாளனாகக் கொள்ளப் போபவள் குணங்களை வர்ணித்துள்ளது. ருத்திர கணிகை மிக இளமையானவளாக இருத்தல் வேண்டும். அவளது பயிற்சிக் காலத்தில் அவளுக்கு காமக் கலைகள் முறையாகப் பயிற்றப்பட வேண்டும். இந்திரலோக கன்னி ரம்பை போன்று கவர்ச்சியை வெளிப்படுத்தத் தெரிந்தவளாக இருத்தல் வேண்டும். சகல லட்சணங்களும் பொருந்தியவளாக, சுகந்த மணம் உள்ள சவாசம், மயில் போன்ற பேச்சு, அழகிய உடல்வாகு, இசை ஆடல்கலைகளில் உணர்வுபூர்வமாக ஈடுபடும் தன்மை, சிறந்த புத்தி கூர்மை அமையப்பெற்றவளே ருத்திர கணிகையாகும் தகைமை பெற்றவள் ஆவாள். 'சக்தி'க்கு இணையாகப் பூலோகத்தில் வாழ்பவள் அல்லவா. இத்தகைய ருத்திர கணிகை இறைவனுக்கு உரியவளாக இறைவனுக்கும் அவளுக்கும் திருமணம் நடைபெறும். அந்தத் திருமணச் சடங்கின்போது அவள் அணிய வேண்டிய உடைகள், நகைகள், யாவும் எவையென விரிவாக ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமய குரவர்களில் ஒருவரான சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பரவை என்னும் கோயில் ருத்திரகணிகையின் மேல் காதல் கொண்டார். இவர்கள் காதலுக்கு

இறைவனே உதவியமையால் சுந்தரர் தம்பிரான் தோழனுமாகினார். கோயிலிலே இறைவன் மனைவியாக இறைவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டவன் நிஜவாழ்விலே பிறிதொருவருக்கு ஆசைநாயகியாவதையே இது காட்டுகிறது. இன்றும் திருவாரூர் தியாகேசர் கோயிலிலே அழகிய பரவையார் நாச்சியார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடன் கற்சிலையாகவும் வெண்கல வார்ப்பாகவும் காட்சி கொடுக்கிறார்கள்.

சோழப்பேரரசின் காலத்திலே தஞ்சைப் பெரியகோவிலிலே 400 தேவதாசிகள் கோயில் சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். தவிர, ராஜதாசிகள் அரச சபையிலே உயர் அந்தஸ்த்துடன் செயற்பட்டனர். பல ராஜதாசிகள் சிறந்த அறிவாளிகளாகவும் திகழ்ந்தனர். ராஜராஜ சோழனின் மகன் ராஜேந்திரனின் அன்புக்குரியவளாக விளங்கியவள் அனுக்கியார். இவளும் மன்னன் ராஜேந்திரனும் தேர்ஏறி அருகருகாக அமர்ந்து பவனிவந்து திருவையாறு தியாகேசர் கோயில் தரிசனத்திற்குச் சென்றார்களாம். அதைச் சிறப்பிக்கும் முகமாக அவர்கள் நின்று வழிபாடு நடத்திய இடத்தில் குத்து விளக்கு வைக்கப்பட்டது. ராஜேந்திரன் வழித்தோன்றல்கள் அதற்கு மேலும் சென்று திருவையாறு தியாகேசர் கோயிலிலே அவர்களது உருவச்சிலைகளை வைத்து வழிபாடு நடத்துகிறார்கள் என கோயில் சாசனத்தின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பல்லவ, பாண்டிய, சோழ அரசர்கள் மொகலாய படையெடுப்பால் பல பின்னடைவுகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. இந்தச் சமயத்திலே தேவதாசிகள் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்தார்கள். திப்புசுல்தான் படை எடுப்பின்போது சிதம்பர நடராஜர் கோயில் கொள்ளையடிக்கப்படும் என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டது. கோயில் தாசியான வைப்பி என்பவள் தங்கத்திலாலான நடராஜர் விக்கிரகத்தை தன்வீட்டில் கொண்டு சென்று ஒளித்து வைத்திருந்தாள். அதற்கும் மேலாக ஸ்ரீரங்கத்தை மல்லிகபூர் படையெடுத்து வந்தபோது, கம்சலோகா தன் சாதூரியத்தால் போர்நடவாது நிறுத்தினாள். இதன்மூலம் தேவதாசிகளின் அபாரத்திறமை, சமூக உணர்வு, செயற்திறமை போன்றவற்றை அறிய முடிகிறது. ராஜதாசிகள் வெறுமனே அலங்கார நாயகிகளாக மட்டும் இருக்க வில்லை.

சிறந்த அறிவாளிகளாகவும், அரசியல் வல்லுனர்களாகவும், கவிஞர்களாகவும் மட்டுமல்லாது சாதாரிய பேச்சுவன்மை படைத்தவர்களாகவும் இருந்தனர். இவ்வாறான திறமைகளால், அரசனின் ஆலோசகர்களாகவும் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாகவும் விளங்கினர். அரச மட்டத்திலே அரசனது மந்திரிகளுக்கு அடுத்த உயர் அந்தஸ்த்தை வகித்தனர். தஞ்சை நாயக்கர்களின் பின், மராட்டிய சபையை அலங்கரித்தவர்கள் றம்பா, மதுரவாணி என இருவர். றம்பா அரசியலில் மட்டுமல்லாது, நாட்டைக் காக்கும் படையினரை எவ்வாறு கையாள்வது என்பது பற்றி நூல் எழுதியுள்ளார். மதுரவாணி அட்டாவதான வன்மை படைத்தவர். ஒன்பது மொழிகளில் கவிதை வடித்து அரசர் மூலம் கனகாபிஷேகம் செய்து கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

பல்லவ, பாண்டிய, சோழ அரசுகளின் வீழ்ச்சியின்பின் 1509இல் கிருஷ்ண தேவநாய அரசு மீண்டும் உன்னத நிலையை அடைந்தது. கலைகள் துளிர்ந்தோங்கி வளர்ந்தன. மேற்கு நாடுகளுடன் வியாபாரத் தொடர்பால் பல மேற்கத்திய வரலாற்றாளர்கள் தமது பிரயாணக் குறிப்புகளாக எழுதியவை எமது வரலாற்றை அறிய உதவுகிறது. போர்த்துக்கேயப் பயணி FERNO NUNIZ (1936-37) இவர் தாசியர்பற்றி எழுதியது:

“இந்தப் பெண்கள் ஒழுக்கம் அற்றவர்கள். மந்திரி பிரதானிகள் போன்றோரின் ஆசை நாயகிகள். மதிப்புக்குரிய ஆண்கள் இவர்கள் வீடுக்குச் சென்று வருவார்கள். அதனால் அவர்கள் மதிப்புக் குறைவதில்லை. இத்தகைய பெண்கள் அரசரின் முன்பே அரசர்களின் மனைவியருடன் சரிசமமாக அமர்ந்து வெற்றிலை மெல்வார்கள். இத்தகைய செயலை அவர்முன் வேறு எவரும் செய்யவும் துணியார்கள். இவர்கள் அணியும் தங்க நகைகளில் வைரம் மாணிக்கம் முத்து இழைக்கப்பட்டிருக்கும். இவர்கட்கு நிலபுலன்களும் சொந்தமாக உண்டு. இவர்கள் பல பெண்களை வேலைக்கு அமர்த்தியிருப்பார்கள்.”

(1730-1790) பிரதாபசிம்மர் அரச சபையில் மதுரபாஷினி என்ற ராஜதாசி அரச சபையை அலங்கரித்தார். இவர் சிறந்த நர்த்தகியாகவும் அழகிய கவிதைகளை வடிப்பவராகவும் திகழ்ந்தார். அவர் மற்றவர்களில் இருந்து மாறுபட்ட துணிகரமானவராகத் திகழ்ந்தார். அவர் புகழ், பல இடங்களிலும் பரவியது.

அவரது கவிதை நூல் 'ராதிகா' பலரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியது. காரணம் இது ஒரு சிருங்கார ரசமிக்க ஒன்பது அத்தியாயங்களைக் கொண்ட நூல். ராதிகா, வளர்ப்பு மகளான லீலாதேவி ருது எய்தியதும், அவளுக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் திருமணம் நடைபெறுகிறது. இளம் பெண் லீலாவிற்கு அவள் கிருஷ்ணனின் காதல் லீலைகளை எவ்வாறு அனுபவிக்க வேண்டும் என்றும், அதே நேரம் கிருஷ்ணன் இளம் பெண்ணான அவளிடம் எவ்வாறு காதல் லீலைகளை மென்மையாக அவளைப் பாதிக்காது புரிய வேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளார்.

உன் நாநுனியால் அவளிதழ்

மேவு

அமுந்த கழத்து அவளை

அச்சுறுத்தி விடாதே

அவள் கன்னத்தில் மென் முத்தம்

ஒன்று சூடு

சூர் நகங்களால் அவள்

மேனியில் கீறாதே

விரல் நுதிகளால் அவள் முலை

பற்று

கசக்கிப் பிடித்து அவளை

கலவரப் படுத்தாதே

மெல்ல மெல்ல சம்போகி

முரட்டுத்தனம் காட்டி அவளை

மிரளச் செய்யாதே

நானொரு முட்டான்

உன்னிடம் போய்

சூதையெல்லாம் சொல்கிறேன்

அவளைச் சந்தித்து

அவளோடு காதல்போர்

புரிகையில்

இன்னின்ன வற்றை 'செய்'

என்றும் 'செய்யாதே' என்றும்

நான் உன்னிடம்

சொன்ன வற்றை எல்லாம்

நினைத்துப் பார்க்கவும்

விரும்புவாயோ அன்பே?

(மூலம் தெலுங்கு மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டது)

அறிஞர்களும் ஆய்வாளர்களும் கருதுவது யாதெனில், 'இவ்வளவு காம சுவையுடைய பாடலை வேறு எந்தப் பெண் கவிஞரும் எழுதவில்லை. ஆண்பெண் உறவு பற்றி எழுதிய மதுபாஷினி மிகுந்த முற்போக்கு சிந்தனையுடையவர். யாருக்கும் அஞ்சாதவர்.

மிகுந்த துணிச்சலுடன் எழுதியுள்ளார்' என வியக்கிறார்கள்.

அன்றைய மன்னர்கள் ஆடற்கலைஞருக்கு நிலம், வீடு ஏன் கிராமத்தையே வழங்கியுள்ளனர். கலை வளர்ச்சிக்கு உதவும் கலைஞர்கள் மானியமும் பெற்றனர். அவர்கள் ஓய்வு பெற்றபின் ஓய்வூதியமும் வழங்கப்பட்டது. இத்தகைய வாழ்வு மேற்கத்தியரின் ஆதிக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்டது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானிய அரசு தென்னகத்தின் அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. தஞ்சை மன்னர்களின் நிலை மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட அவர்களால் கலைஞர் கவிஞர் அறிஞர் கைவினைஞர்களை முன்புபோல ஆதரிக்க முடியவில்லை.

கோயில் சொத்துக்களை அரசு தன்வயமாக்க முயன்றது. தேவதாசிகளுக்கு கோயில்களால் மானியம் வழங்க முடியவில்லை. அவர்களது காணிநிலம் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. அரசனே கோயில் பரிபாலனம் நடத்தியபோது நிலைமை மோசம் அடைந்தது.

அதே சமயம் ஆங்கிலக் கல்விகற்ற புதிய சமுதாய புத்தி ஜீவிகள், தேவதாசிகள், கோயில் கிரிகைகளுக்கு தேவையற்றவர்கள் எனவும் அதற்கும் மேலாக அவர்கள் கோயிலின் புனிதத்தைக் கெடுப்பவர்கள் எனவும் பிரசாரம் செய்தனர். இவர்களால் கோயிலில் தேவதாசிவழக்கு சட்ட பூர்வமாக நிறுத்தப்பட்டது.

ஆனால் 1940, 50களிலும் இவர்கள் உயர் அந்தஸ்த்து உள்ள பிள்ளைமார், செட்டியார், முதலியார் மற்றும் பிராமணர்களின் ஆசை நாயகிகளாக வாழ்ந்தார்கள். பணமும் அந்தஸ்த்தும் படைத்தவர்கள் தேவதாசிகளை ஆசை நாயகிகளாக வைத்திருப்பது அந்தஸ்த்தின் சின்னமாகக் கருதப்பட்டது. இந்திய மத்திய அமைச்சின் நிதி அமைச்சராக இருந்த சண்முகம் செட்டியார் பிரபல நர்த்தகி பாலசரஸ்வதி அம்மையாரை ஆசைநாயகியைக் கொண்டவரே.

கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசாமி மேற்கத்திய கல்வியைக் கற்றவர். கீழைத்தேயப்

பண்பாட்டில் மோகம் கொண்டு அவற்றை ஆராய்ந்தவர். அவர் கூறுவது, "இந்திய சமூகப் பண்பாட்டினையிட வேறெந்தப் பண்பாட்டிலும் பெண்ணின் கௌரவம் மிகுந்த சிந்தனையுடன் பேணப்படவில்லை. மறுபுறத்தில் பரத்தமையற்ற ஒரு சமூகம் இல்லையென்பது உண்மையே. இந்து சமூகம் இதற்கு ஏற்றதொரு தீர்வைக் கொண்டுள்ளது. பரத்தை என்பவரும் அடிப்படையில் ஒரு மானிடப்பிறவியே என ஏற்றுக் கொண்டது இந்தச் சமூகம். இதை உணர்ந்து அதற்கேற்ற தீர்வு ஒன்றைக் கண்டது இந்து சமூகம். தெருவில் நின்று இரையைப் பிடிக்கும் பரத்தையர்க்கு இடமேயில்லை. இந்திய பரத்தைகள் உன்னதமான கலைஞர்கள் அந்தஸ்த்தும் பணமும் படைத்தவர்கள். அவர்களுக்கு சமூகத்தில் ஓர் இடமுண்டு. பரத்தை என்னும் மூலப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு முயலாமல் வெறும் தேவதாசி ஒழிப்பு இயக்கத்தில் ஈடுபடுவோர் இப்பெண்ணின் அந்தஸ்த்தினை அழித்தொழித்து அவர்களை இழிநிலைக்குத் தள்ளுகின்றனர். பரத்தமை அற்ற ஒரு சமூகம் இல்லை. ஆயினும் இந்திய தேவதாசிகள் ஆடல்பாடல் கலைஞர்களாகவும் அந்தஸ்த்துள்ளவர்களாகவும் சமூகத்தில் கொள்ளப்படுவதால் பரத்தமைபால் ஏற்படும் நோய் நொடிகளுக்கு இடமில்லை. அத்துடன் இதில் ஈடுபடும் ஆண்கள் தமது ஆன்மீக பலத்தை இழந்து விடுவதில்லை. மறுபுறத்தில் பரத்தமைக்குச் சமூகத்தில் ஓர் இடம் இல்லாமல் பரத்தையானவள் சமூகத்தினின்றும் ஒதுக்கப்பட்டவளாகக் கருதப்படின, அந்நிலையில் பரத்தமையால் ஏற்படும் நோய்கள் வளரவும் மக்களின் மனோபாவம் குன்றவும் செய்யும்."

ஆனந்த குமாரசாமி அவர்கள் தாசி எதிர்ப்புப் பிரசாரங்கள் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த சமயத்தில் அவர் தனது கருத்தையும் பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் இவையெல்லாம் நடந்துமுடிந்த வரலாறே.

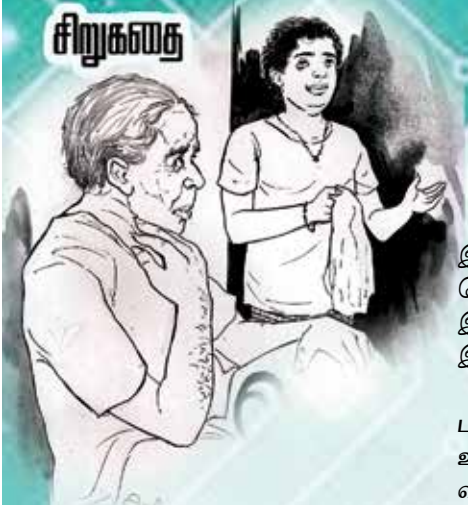
○ ○ ○

ஞானம் சஞ்சிகை நடத்தும் இலக்கியப் போட்டிகள் (2021)

ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரனின் 80ஆவது அகவையை முன்னிட்டு ஞானம் சஞ்சிகை நடத்தும் மாபெரும் இலக்கியப்போட்டிகள் மற்றும் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தப்போட்டி ஆகியவற்றின் முடிவுத்தகதிகள் 31.08.2021க்கு பிற்போடப்பட்டுள்ளது.

- ஆசிரியர்

பொலிஸ் வருது...

போன வாரம் முழுவதும், ஒரு லீற்றர் பெற்றோலுக்கு இருபது ரூபா விலை உயத்திப் போட்டாங்கள் எண்டு சொல்லி அம்மையா புறுபுறுத்துக்கொண்டு திரிஞ்சுவர். இப்ப இரண்டு நாட்களாக புறுபுறுப்பை நிறுத்திவிட்டு இருமிக்கொண்டு இருக்கிறார்.

பெற்றோல் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கேட்டு புறுபுறுத்த அம்மையாவை, “அவங்கள் விலைவாசிகளை உயத்தினாலென்ன, பதிச்சாலென்ன நீ கொஞ்சம் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு இரன்” அம்மம்மாதான்,

இப்படிப் பொரிந்து தள்ளினவர்.

ஆனால், இப்ப இரண்டு நாளாக அடிக்கடி இருமுகிற அம்மையாவுக்காக அம்மம்மா எதுவும் பறையாமலே இருந்தார்.

கீரியும் பாம்பும் போல பகல்ல அடிபடுகிற அம்மம்மாவுக்கும், அம்மையாவுக்கும் பன்னிரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தன. அவர்களை எல்லாம் நல்லபடியாக வளத்து ஆளாக்கி, சின்னமாமாக்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தவர். பிள்ளைகள் எல்லாருக்கும் கல்யாணம் செய்து வைச்சு பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டிருக்கினமெண்டால், உள்ளூரப் பாசமாகவே வாழ்ந்திருக்கினம் என்றுதான் பொருள்.

எங்கட சின்ன வயசில இருந்து உவையினர் வாயலம்பல் சண்டையை நாங்களும் கண்டு களித்திருக்கிறம்; பாக்கப் பம்பலாக இருக்கும்.

இந்தச் சண்டையில் தூசண வார்த்தைகள், வசை வார்த்தைகள் எதுவும் அவர்களுக்கிடையில் இருப்பதில்லை; இருந்ததுமில்லை.

இருவருக்கும் கண்ணியமான மனசு.

இரவானால், அம்மையா கொஞ்சம் சாராயம் குடிப்பார். ஆள் மனுசன் ஒரு சொட்டு தான் அருந்தும். ஏதோ, கிளாஸ் கணக்கில ஊத்திக் குடிச்சவன் போல கதைகள் நல்லாக அளப்பார்.

அந்த நாளை, முகப்பாத்திக் கதைகளோடு, தான் நடச்ச நாடகங்கள் பற்றியும், ஊரில தனக்கிருந்த செல்வாக்குப் பற்றியும் எங்களிடம் புலம்புவார்.

மகாபாரதம், இராமாயணக் கதைகளை சொட்டுச்சொட்டாக நாளும் சொல்லுவார். நொடிகள் கேட்டு எங்களை மடக்குவார்.

“இப்போதைய எஸ். எஸ். சி படிப்பு அந்தக்கால நாலாம் வகுப்புப் படிப்புக்குக்கிட்ட நிக்க முடியுமெ” என்று அடிக்கடி புழுக்குவார்.

ஒரு போத்தல் சாராயம் எடுத்தால் ஒரு கிழமைக்குப் போதும். அந்தச் சாராயம் முடிஞ்சிட்டுத்து எண்டதை தன் இருமல் மூலம்தான் கஸ்ரப்பட்டு இருமிக் காட்டுவார். இந்த நேரம் அம்மம்மாவுக்கும் விசயம் விளங்கிப் போயிடும். மூத்தமாமாவிடம் காசு கொடுத்து ஒரு போத்தல் சீல் சாராயம் வாங்கிக் கொடுப்பார். அதோடு சில நாட்களுக்கு அம்மையாவுக்கு இருமல் நின்று போயிடும்.

இப்படியான அந்தக்கால ஆக்களிர் ஒற்றுமையை நினைக்க இப்பவும் வியப்பாகத்தான் இருக்கிறது.

ஒரு நேரம் சண்டை. அடுத்த நேரம் ஒற்றுமை. இப்படித்தான் அவர்களின் வாழ்க்கை முறைமை இருந்தது.

இரண்டு மாதமாக சாராயம் என்பதை அம்மையா கனவிலும் காணவில்லை. அதை வாங்கிக் குடிக்கணும் என்ற எண்ணமும் அவருக்கு வரவில்லை.

காலத்தின் தேவை அறிஞ்ச அம்மையாவும் மௌனமாக இருந்திருக்கிறார்.

ஆனால், இப்ப இரண்டு நாள்களாக அம்மையாவுக்கு மறுபடியும் இருமல் தொடங்கி விட்டது. கொர் கொர் என்று இழுத்திழுத்து இருமித் தொலைத்தபடி இருந்தார்.

மூத்தமாமாவின் மகன் சொன்னான், “அத்தான் சாராயம் முடிஞ்சது போல. அப்பப்பா பலமாக இருமிக் காட்டுறார்.”

இப்படிக்கிண்டலாகச் சொல்லிப் போட்டு சிரிக்க, அதைக்கேட்டு நாங்கள் எல்லாரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தோம்.

ஆயிரத்தெழுநூற்றம்பது ரூபா ஒரு போத்தல் சீல் சாராயம் நாலாயிரம் ரூபாவுக்குக் கள்ளத்தனமாக விக்கினமாம். இதை, அம்மையா எப்படியோ துப்பறிஞ்ச பிடிச்சுப் போட்டார். அதுக்குப் பிறகுதான் அம்மையா இப்படி இருமிக் காட்ட வெளிக்கிட்டவர்.

இதை அறிஞ்ச அம்மம்மாவும்,

“அந்த மனுசன் இரண்டு நாளாக இருமிக் கொண்டு இருக்குது, ஒரு போத்தல் சாராயம் வாங்கிக் குடுங்கோடா. இந்தா காசு” என்று சொல்லி நாலாயிரம் ரூபாவை அம்மம்மா மூத்த மாமாவிடம் நீட்டினார்.

“சும்மா இரணை அம்மா. பொலிஸ்சில மாட்டினனோ எண்டால் என்ட மானம்தான் போகும். நான் போகமாட்டன்” மூத்தமாமா உடனேயே மறுத்து விட்டார்.

“இஞ்சை கொண்டு வா, காசை. நான் போய் வாங்கி வாறன்.” அம்மையா எழுந்து போய் காசை வாங்கினார்.

சேட்டினை எடுத்துக் கொளுவிக் கொண்டு வெளியே போனார்.

பொன்னப்புவிள் வீட்டுக்குப் போன அம்மையா, பொன்னப்புவிடம் விசயத்தைச் சொல்ல பொன்னப்பு உடனேயே ரெலிபோன் எடுத்து யாரோ எவரோடோ கதைச்சார்.

இப்ப பொன்னப்பு அம்மையாவையும் கூட்டிக்கொண்டு ஆனைவிழுந்தான் சுடலைப் பக்கமாகப் போனார். அது ஆள்கள் நடமாட்டம் குறைஞ்ச இடம்.

பணம்

கவிவாணன் இரா . சம்பந்தன் ராட்டிங்கன் - ஜேர்மனி

அலையலையாய் தோன்றுகின்ற ஆசைகளில் மனிதன் விலைபோவது பணத்தாசையால்தானே ! அவ்வாசையால் தோன்றுகின்ற துயரங்கள் அவனியில் மறையாமலே தொடர்கின்றன....

நிலமதை யாள்கின்ற பணமென்றுமே நிலையாக யாரிடமும் நிலைத்திருப்பதில்லை அலையது கரைதழுவிச் செல்வதுபோல் அவ்வப்போது கரந்தழவிச் செல்கின்றதே.....

அறவழியில் வருகின்ற செல்வமெல்லாம் அல்லலுறும் ஏழைகளுக்கும் சென்றடைந்தால் புகழென்றும் பூமியிலே நிலைத்திருக்கும் பொன்னுலக வாழ்வுக்கும் வழிகோலும்.....

கரமிரண்டும் கைகொடுத்தே நிற்பதுபோல் கைப்பணமும் தேவைகளுக் குதவினாலும் தரமிழந்து பணம்தேடா மாமனிதர்களே தரணியிலே தலைநிமிர்ந்து வாழ்கின்றார் !

உருளையது உருண்டோடிச் செல்வதுபோல் உருண்டோடிச் செல்கின்ற பணமென்றும் இருப்பவரை ஏணியதி லேற்றிவிட்டே இல்லாதவரைப் பள்ளத்தில் வீழ்த்துகின்றது !

வலுவிறுந் துயிர் பிரியும் வேளையோன்றில் வைப்பகத்தின் பணமென்றும் வருவதுமில்லை ! வலுவிறுக்கும் காலமதில் வாரிவழங்கியே வைவத்தில் நிலைத்திருப்போர் வள்ளல்களாய்.....

கடலைக்குப் பக்கமாக நின்ற ஆலமரத்துக்கீழே இருவரும் காவல் இருந்தனர். சாராயம் கொண்டு வந்து தாறன் என்று சொன்ன தம்பியையும் இன்னும் காணவில்லை.

ஒரு மணித்தியாலம் கழித்துத்தான் இரண்டு பொடியள் மோட்டார் சைக்கிள் வந்தாங்கள். அதில் ஒருவன் ரெலிபோன் கதைச்சபடி இருந்தான்.

பொலிஸ் எங்கை நிக்கிறான். எதால் வாறான் என்ற விசயத்தையெல்லாம் ஒருவன் எங்கேயோ இருந்து இவங்களுக்குக் கிளியர் பண்ணிக் கொண்டு இருந்தான் போலும். அம்மையாவும் அதை அப்படித்தான் புரிந்து கொண்டார்.

“பொன்னப்பு நீங்களோ”

“ஓம் தம்பியவை. அது நான்தான்”

பொன்னப்பு பொடியளுக்கு முன்னே போனார். அம்மையாவும் கிட்டப் போனார்.

“ஐயா, இந்தாங்கோ. இதைப் புடியுங்கோ. காசை எடுங்கோ.”

மாட்டுத்தாள் பையால் சுத்தியிருந்த இரண்டு போத்தல் சாராயங்களையும் அம்மையா விடம் அவன் கொடுத்தான். பொன்னப்பு எண்ணா யிரம் ரூபாவை மளமளவென்று எண்ணி மோட்டர் சைக்கிள் ஓட்டி வந்த பொடியனிடம் கொடுத்தார்.

“மச்சான், மோட்டர் சைக்கிளை எட்டா. கெதியா எட்டா. பொலிஸ் வாறானாம்” என்று அவசரப்படுத்தினான்.

அம்மையா ஓடிப்போய், சாராயத்தை ஈச்சம் பத்தைக்குள் வைத்துவிட்டு தெருவுக்கு வந்து பொன்னப்புவோடு நின்றார்.

காமணித்தியாலம் கழிச்சுத்தான் சாராயத்தை எடுத்துக் கொண்டு இருவரும் புறப் பட்டுப் போனார்கள்.

ஒரு போத்தலை பொன்னப்புவிடம் கொடுத்துவிட்டு, விறுவிறுவென அம்மையா வீடு வந்து சேர்ந்தார்.

வீட்டுக்கு வந்தவர், பின் வளவுக்குள் குந்தி இருந்து கிளாசுக்குள் சாராயத்தை ஊத்தினார். வாயிலே வைச்சு, கண்களை மூடி உறிஞ்சி இதமாக இழுத்தார்.

சாராயம் வாயிலே படும் முன்பே, அதன் சுவையினை அவரது மூடிய கண்களும், உவிஞ்ச வாயும் தெளிவுபடுத்தின. பாவம், மனுசன், பயணத்தை காலத்தில் இந்த

இராசத்தியை (சாராயம்) மறந்து எத்தனை நாட்கள் தெரியுமா?

அவரது வாய்கள் நீண்டநாள் காணாத சாராயத்திற்காக அங்கலாய்த்த தவிப்புகள் அவருக்குத்தான் தெரியும்.

இதென்னடா இது என்ற மாதிரி படாரெனக் கிளாசைக் கண் முன்னே கொண்டு வந்து சாராயத்தை ஒரு தடவை உற்று நோக்கினார்.

அது, வெறும் தேயிலைச் சாயத்தண்ணி. அதை வடிவாகக் கண்டு புடிச்ச உடனேயே சொல்லிப் போட்டார். பிறகு, “குறுக்கால போவாங்கள், நீங்கள் நல்லா இருக்க மாட்டீங்களடா. டிப்பர் மோதித்தான் சாவீங்களடா” என்று அம்மையா ஒப்பாரி வைக்கத் தொடங்கினார்.

அப்படியே, இருமிக்கொண்டு அம்மம்மாவுக்குக் கேட்கும் படியாக அம்மம்மாவின் பக்கமாகப் போனார்.

○ ○ ○

தந்தையர் வாழி!

அகிலத்தில் முதன்மை அன்னையர்க்கு ஆயினும் அன்னைக்குத் தந்தை ஆதார வாமரோ வகிபாகம் மக்கட்குச் சமமவர் இருபேரும் வேறென விழுதென வாய்ப்பது பேறதே!

கல்விக்குத் தந்தை தாமவர் பொறுப்பினன் கூடவே தாய்த்துணை தேறிடில் வெல்லலாம் இல்லப் பொறுப்பினை ஏற்பவன் தாயெனில் இயங்கப் பொருள்துணை ஏற்பவன் தந்தையே

பந்தியில் முந்திட வைப்பது தாதைதான் பங்கதில் தாய்மைக்கும் பங்குண்டு பொய்யிலை புந்திகொள் மக்களைத் தோற்றிடப் பெற்றவர் பெரும்பணிக்கு ஏதிரை புரிந்திடல் வேண்டுமே!

தொழிலிரு பாலர்க்கும் பொதுவென்ற போதிலும் தந்தைக்குக் கடன்பெருள் தேடுதல் தாய்க்கிலை உழைப்பது விதிகடல் உஈர்ந்தெனும் உடற்பலம் உள்ளதால் ஆண்களே உவப்பது நோக்கலாம்

தாய்க்கு நிகரொரு தாயது போலவே தந்தைக்கு நிகரொரு தாதையே வேறிலை சேயிதை அறிந்திடில் சமமென நோக்குவர் தாய்தந்தை யுளவரை காப்பது கடனரோ!

- ஜின்னாவம்

இரா. மதிகரனின் 'சமூகச் சிற்பிகள்' நூல் அறிமுகம்

சமூக மேம்பாட்டுக்கான இயக்க விசைகளாக விளங்கிய சமூகத் தலைவர்களை கொண்டாடுதல் எம் காலக்கடமையாகும். இன்றைய எம் உயர்வுகளுக்குப் பின்னால் இருந்த இவர்கள் உழைப்பின் வல்லமைகளை அறிதலும் - புரிதலும் நாம் அவாவி நிற்கும் நாளைய மேன்மைகளை எய்துதற்கான வழிகாட்டியாகும்.

சமூக வரலாறுகளை, இனவரைவியலை எழுதும் இன்றைய அறிவார்வத்தின் பின்னால் இதன் முக்கியத்துவத்தினை உணரமுடியும். இந்தத் தேடலின் விளைவாக எங்கள் ஊர்களின் வரலாறும் அவற்றுக்கு உயிர்கொடுத்த ஆளுமைகளின் வாழ்வியல் சிறப்புகளும் வெளிப்படக்காணலாம்.

இந்தவகையில் எங்கள் பண்பாட்டின் அடையாளங்களை காத்தும் வளர்த்தும் நிற்கின்ற அரியாலை ஊரின் செல்வர்களை ஆவணப்படுத்தும் மதிகரனின் 'சமூகச் சிற்பிகள்' நூலின் வரவு பெறுமதியானது.

சமூகமேம்பாட்டின் ஆதார மூலதனங்களான கல்வி, நிர்வாகம், கலை என்ற குவிமையங்களினூடாக ஊரின் வாழ்வியலைத் தேடித் தொகுத்து தரும் இந் நூலானது மதிகரனின் அகவை அறுபதைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் வெளியாகின்றமை மனதுக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. மணிவிழா நாயகரை ஆராதித்து மற்றவர்கள் மலர் பரிசு தரும் வழக்கிடை, மணிவிழா நாயகரை சமூக மேன்மைக்கான பரிசாக நூல் தரும் புது வழமை மேலானது.

எங்கள் பல்கலைக்கழகத்தின் பொறியியல் பராமரிப்புப்பகுதியில் மின்னியல் துறை வல்லாராக மதியின் அறிமுகம் அமைந்தது. ஆயினும் ஒரு சமூகப் பொறியியலாளனாக (Social Engineer) ஊருக்குள் மட்டுமன்றி தேச முழுமைக்குமான மேம்பாட்டு வல்லமையாக அவன் ஆளுமை விரிந்தது. அண்மையிலும் சேய்மையிலும் அவன் சமூக ஆற்றல்களை நயந்த - வியந்த தருணங்கள் எண்ணிலாதன. இந்த வரிசையில் மதியின் படைப்பான இந் நூல் தரும் அர்த்தங்கள் உச்சமானவை என்பேன்.

சமூக ஆய்விலும், சமூக வலுவூட்டலிலும் மக்கள் பங்கேற்பின் இன்றியமையாமை இன்று பெரிதும் ஆராதிக்கப்படும் பேசுபொருளாகும். கிராம மட்டத்தில் இதற்கெனவே ஒரு அமைப்பினையும் உருவாக்கி சமூகத்தேவைகளை மதிப்பிட்டு செயல்படுபவர் மதி.

இந் நூலின் பேசுபொருளான சமூகசிற்பிகளின் வாழ்வுக்குள் மதியின் இன்றைய சமூக வாழ்வின் ஊற்றுக்களைத் தரிசிக்கமுடியும். எடுத்துக்காட்டாக இந் நூல் பேசும் நலிந்த சமூகப் பிள்ளைகளுக்கான இராப் பாடசாலைக் கல்வி முன்னோடிகளின் தடத்திலே ஊரின் இத்தகைய பிள்ளைகளை அதிகாலை நான்கு மணிக்கே எழுப்பி கல்வி தருவதும் சமூகத்திறன் வளர்க்கும்

செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தி ஊரறிய 'நல்ல பிள்ளை' விருது வழங்கி கௌரவிப்பதும் தொடர் கதையாகும். ஊரில் உருவாகும் புதிய சமூகச்சிற்பிகளின் களங்களாகவும் இவற்றினைக் குறிப்பிடலாம்.

அவ்வாறே மேம்பாடு என்பதன் முழுதளாவிய அர்த்தத்தை உணர்த்தும் வகையில் ஊரின் பெருமைக்குரிய அறிஞர்கள், நிர்வாகிகளுடன் அரியாலை ஊரின் அடையாளங்களாக துலங்கிய கலை,இலக்கிய ஆளுமைகளை தேடித்தந்த விதம் கவனத்துக்குரியது. அறிவும் மனமும் இசைந்த ஆளுமை முழுமையை இந்தப்பதிவுகள் அழகாய் உணர்த்துவன.

**பேராசிரியர் கலாநிதி
என். சண்முகலிங்கம்**

(தொடர்ச்சி 52ஆம் பக்கம்)

எ ந ட ப ந ப ய ...

—மூதூர் முகைதீன்—

இரவு முழுவதும் தூறிய பனிச்சாரலில் வீட்டு முற்றத்தில் நின்றுருந்த அத்தனை செடிகளுமே தெப்பமாய் நனைந்திருந்தன. சூரியன் கீழ் வானில் உதித்து ஒரு மணி நேரமாகியும் பனிப்புக்கையின் ஊடாட்டம் எங்கும் வியாபித்துக் காணப்பட்டது.

மார்கழிமாதப் பிறப்பென்றால் பனிக் காலத்தின் வரவைக் கட்டியம் கூறும் மாத மல்லவா. ஒருவழியாகப் போர்வையை விலக்கி கை கால்களை உதறியபடி கோமளா படுக்கையை விட்டும் எழுந்து வாசல்கதவைத் திறந்தபடி சிறிது நேரம் முற்றத்தைப் பார்த்தவாறு நின்றுருந்தாள்.

பனை மட்டைகளால் அடைக்கப்பட்ட வேலியோ, வாசல் படலையோ அவள் கண்களுக்குத் தெளிவாகத் தென்பட வில்லை. எங்கும் கடும் பனிப்புக்கார் படர்ந்து முன்னால் நிற்கும் உருவங்கள் எதையும் காணமுடியாதவாறு மறைத்துக் கொண்டிருந்தது.

பக்கத்து வீட்டு வானொலிப் பெட்டியிலிருந்து ஒலித்த காலைச் செய்திக்கான பின்னணி இசை நேரம் ஆறரை மணி என்பதை அவளது சிந்தனையில் நினைவூட்டியது. நேற்று நடைபெற்ற காணாமல் ஆக்கப்பட்ட குடும்பங்களின் பெண்கள் அமைப்புக் கூட்டத்தில் முடிவெடுத்தவாறு இன்றும் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்திற்கு அவள் எப்படியும் செல்ல வேண்டும். கௌரி அக்காவிடம் தான் நிச்சயம் வருவதாக வாக்குக் கொடுத்திருந்தாள். அதற்கு முதல் நடந்த போராட்டத்திலும் கோமளா பங்குபற்றவில்லை. இவளை அழைத்துப் போக எட்டு மணிக்கு கௌரி அக்கா எப்படியும் இங்கு வந்துவிடுவாள்.

அதுவரைக்கும் வீட்டுவேலைகளை அவசரமாக முடித்தாக வேண்டும் வீட்டுக்குள் எட்டிப் பார்த்தாள். பிள்ளைகள் இருவரும் நன்றாக இறுகப் போர்த்தியபடி சுகமான உறக்கத்தில் படுத்திருந்தனர். இப்போது அவர்களை அவசரப்பட்டு எழுப்ப அவள் விரும்பவில்லை.

இந்த அதிகாலை வேளையில் எழுந்து அவர்கள் என்னதான் செய்யப் போகின்றார்கள். உறக்கத்திலாவது சிறிது நேரம் யாவையும் மறந்து இனிமையைக் காணட்டும் என்ற எண்ணத்துடனும் இன்றைய பொழுதை எப்படிச் சமாளிப்பது என்ற மனச்சமையுடனும் அடுப்பங்கரையில் அமர்ந்து தேநீர் வைப்பதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டாள்.

□ □ □

அக்காலப் போரச்சூழலில் எல்லோரையும் போலவே கோமளாவின் குடும்பமும் பல வகையான இடர்களுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ்ந்து வந்தது. அன்றாட உழைப்பின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டே

அவர்களின் குடும்ப வாகனமும் பயணித்தது. இந்த நிலையில் இடப்பெயர்வும், பொருள் இழப்பும் தொடர அவர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளானது.

கோமளாவும் வயதுக்கு வந்து நான்கு வருடங்களைத் தாண்டிவிட்டாள். பெற்றோரும் பல இடங்களில் வரன் தேடி அலைந்தனர். அப்போதுதான் அவர்களின் தூரத்து உறவினரான மகேஸ்வரன் இவர்களின் தேடலில் அகப்பட்டான்.

அந்நேரம் மகேஸ்வரன் கொழும்பில் தனியார் விற்பனை நிலையமொன்றில் விற்பனை முகாமையாளராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தான். கைநிறைந்த சம்பளம் இல்லாவிட்டாலும் குடும்பத்தைக் கொண்டு நடாத்தக் கூடிய அளவிற்கு வருமானம் போதுமானதாக இருந்தது. இருதரப்பினருக்கு மிடையே நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தையில் சுமுகமான தீர்வு உண்டாக திருமணம் எவ்வித பிரச்சினையுமின்றி விரைவாக நடந்து முடிந்தது.

மகேஸ்வரனைக் கரம்பிடித்த ஒரு வருடத்திலேயே கோமளாவிற்கு முதலில் மூத்தவளாக பிரமிளா பிறந்தாள். சுமார் மூன்று வருடங்களுக்கு பிறகு இரண்டாவது பிள்ளையாக கபிலன் கிடைத்தான்.

அனைவரும் அச்சத்துடனும், அடக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்ட நிலையிலும் வாழ்ந்த ஒரு காலகட்டத்தில் அவர்களின் வாழ்க்கை ஐந்து வருட காலமாக ஓரளவு மகிழ்ச்சியுடனேயே கழிந்தது.

அடிக்கடி இடம்பெறும் ஆட்கடத்தல், கப்பம் கோரல் போன்ற நிகழ்வுகளால் அனைவரும் பயத்துடனேயே காலத்தை ஓட்டினர். ஆண்கள் யாருமே இயல்பாக வெளியில் எங்கும் நடமாட முடியாத நிலை. மக்கள் பல கொடுமைகளை அனுபவித்து பீதியுடன் மடியில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்த அந்த இருண்ட யுகத்தை கோமளாவால் மட்டுமல்ல யாராலுமே இலகுவாக மறக்க முடியாது.

ஆனாலும் இவையாவும் நாளாந்தம் சர்வசாதாரணமாகவே இடம்பெறும் சம்பவங்களாக இருந்தமையால் அனைவருக்கும் இது பழக்கமாகிப்போன ஒரு விடயமாக மாறியிருந்தது. இப்பின்புலத்திலேயே மகேஸ்வரனும், கோமளாவும் தங்கள் இல்லறத்தை

கிடைக்கும் வருமானத்தை கொண்டு திருப்தியாக நடத்திவந்தனர்.

மாதத்தில் ஒரு தடவைதான் மகேஸ்வரன் இரண்டு நாள் விடுமுறையில் ஊருக்கு வந்து செல்வான். அன்று சனிக்கிழமை கொழும்பிலிருந்து வந்து இரண்டு நாட்கள் கடந்து விட்டன. திங்கள்கிழமை எப்படியும் அவன் வேலைக்குச் சென்றாக வேண்டும்.

நாளைய தினம் மதியம் ஒரு மணிக்கு கொழும்பிற்குச் செல்லும் பஸ்சில் சென்றால்தான் உரிய நாளில் வேலைக்குச் செல்ல முடியும். இதற்காக பயண முற்பதிவு செய்ய காலையிலேயே மல்லிகைத் தீவிலிருந்து பஸ் ஏறி நகர பஸ் நிலையத்திற்கு சென்றபோது நேரம் காலை ஒன்பது மணியைத் தாண்டியிருந்தது.

வேகமாகச் சென்று ஒரு இருக்கைக்கான பணத்தைச் செலுத்தி பற்றுச்சீட்டைப் பத்திரமாக பக்கட்டில் திணித்தபடி மல்லிகைத்தீவு புறப்படத்தயாரான மற்ற பஸ்ஸிலேயே ஏறி வீட்டுக்கு பயணமானான்.

பஸ் சிறிது தூரம் சென்றதும் எங்கும் ஒரே கலவரமாக இருந்தது. மக்கள் அங்கும் இங்குமாகச் சிதறி ஓடியவாறு இருந்தனர். ஏதோ அசம்பாவிதம் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என மகேஸ்வரன் ஊகித்துக் கொண்டான். பஸ்ஸும் பயணத்தைத் தொடர முடியாமல் அவ்விடத்திலேயே தரித்து நின்றது.

பக்கத்தில் எங்கோ ஓரிடத்தில் கண்ணி வெடித் தாக்குதல் நடந்ததாகவும், அதில் பல படையினர் கொல்லப்பட்டதாகவும் அதனாலேயே அப்பிரதேசமெங்கும் பதற்றத்திலிருப்பதாகவும் பலரின் வாய் மூலச் செய்திகள் மேலும் கூடுதலான வதந்திகளுடன் காட்டுத்தீயாக எங்கும் பரவி அவன் காதுகளுக்கு எட்டியது நேரமும் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. பஸ் புறப்படுவதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை.

எப்படி வீட்டுக்குச் செல்வது என்ற மனப்பயம் எல்லோரையும் போலவே அவனையும் ஆட்கொண்டது. என்ன செய்வது எனத் தெரியாது தவித்தான். வீட்டில் மனைவி பிள்ளைகளை நினைத்துப் பார்த்தான். அவர்களின் நிலைமை என்னவோ என்ற கவலையும் அங்கலாய்ப்பும் அவன் மனதை வாட்டி வதைத்தது. நேரமாக வீதியில் சன

தம் நெருங்கிய உறவுகளின் இழப்பினால் வரும் வேதனையைவிட அவர்கள் காணாமல்போய் உயிருடன் உள்ளனரா.... இறந்துவிட்டார்களா எனத் தெரியாமல் காலமெல்லாம் தவிக்கும் வேதனையும், வலியும் மிகவும் அதிகமானதும் கொடுமையானதுமாகும்.

நடமாட்டம் வெகுவாக குறைந்து காணப்பட்டது. ராணுவ வாகனங்கள் பலத்த இரைச்சலுடன் வேகமாக அங்குமிங்குமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தன, இனிமேல் பயணத்தைத் தொடர முடியாது எனப் புரிந்ததும் பலரும் அதிலிருந்து இறங்கி ஒவ்வொரு திசையாகச் செல்லத் தொடங்கினர். அவனுக்குத் தெரிந்தவர்கள் யாருமே அங்கு கண்ணில் தென்படவில்லை.

மேலும் தாமதியாமல் பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கி கால்போன திசையில் வீதியில் வேகமாக நடக்கத் தொடங்கினான் மகேஸ்வரன்.

அப்போது ஓரிடத்தில் இராணுவத்தினர் வீதியை மறித்து அவ்வழியாக வந்தவர்களை நிறுத்தி பரிசோதிக்கத் தொடங்கினர். அவன் இதயம் வேகமாக அடிக்கத் தொடங்கியது. அடுத்து என்ன நிகழும் என்ற பயப்பீதியில் அவனது முகம் வாடிச்சுருங்கியது. அக்கணத்தில் ஓராயிரம் சிந்தனைகள் அவன் எண்ணத்தில் மின்வெட்டாய்த் தோன்றி மறைந்து கொண்டிருந்தன. வீதித் தடையில் ஒருவரை இராணுவத்தினர் பலாத்காரமாக வண்டியில் ஏற்றுவதைக் கண்ட மகேஸ்வரனின் உடல் உதறத் தொடங்கியது. இயல்பாகவே பயந்த சபாவம் கொண்ட மகேஸ்வரன் அவ்விடத்திலேயே சற்றுநேரம் நிலைத்துப் போய் சிலையாக நின்று கொண்டிருந்தான்.

கண்ணிவெடிச் செய்தி அந்த நகரின் அண்டிய பிரதேசம் எங்கும் காட்டுத்தீயாக பரவியது. மதிய வேளை உணவுக்காக அடுப்பங்கரையில் சமையல் வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த கோமளாவின் காதுகளில்

“கோமளா.... அடியேய் கோமளா.....” என்று வீட்டு முற்றத்தில் நின்றபடியே அடுத்த வீட்டு அன்னலட்சுமி அக்காவின் பதற்றமான ஒலி கேட்டதும் வெளியே வந்தாள்.

“அடியே கோமளா..... விஷயம் கேள்விப்பட்டாயா...? டவுனுக்குப் போற வழியில் கண்ணிவெடி வெடித்து ஆமியாக்கள் செத்துப் போயிட்டாங்களாம்.... ஊரெல்லாம் ஒரே கலவரமா இருக்கு, ரோட்டால போன

ஆக்கள் எல்லாரையும் ஆமி புடிச்சட்டு போயிட்டாங்களாம்....”

“என்ன அக்கா சொல்றீங்க.... அவரும் டவுனுக்குத்தானே போனார் ஐயோ கடவுளே” எனப் புலம்பியபடியே வீதிக்கு ஓடி வந்து அவ்வழியில் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் எல்லோரிடமும் தன் கணவரை விசாரிக்கத் தொடங்கினாள்.

“அண்ணே டவுனிலிருந்து வாறியளே எங்கட வீட்டுக்காரரைக் கண்டிங்களா” என அழுதபடியே கேட்டாள். யாரும் திருப்தியான பதில் தரவில்லை.

“கோமளா, பதறாதடி அவர் எப்படியும் வந்துடுவார் இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பொறுத்து பார்” என அன்னலட்சுமி மாமியும் ஆறுதலாகக் கூறியபோது அவள் மனம் சமாதானம் அடையவில்லை, வீதியையே வெறித்துப் பார்த்தபடி நின்றிருந்தாள்.

தகவல் எதுவும் அறிவதற்கும் அக்காலத்தில் அக்கம்பக்கத்தில் எவ்வித தொலைபேசி வசதிகளும் இல்லை. மாலை நேரம் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. நேரம் செல்லச் செல்ல பயமும் பதற்றமும் அதிகரிக்க விம்மலும் விசம்பலுமாக ஒலித்த கோமளாவின் குரல் இப்போது “ஓ” என்ற ஒப்பாரி ஒலியுடன் பிலாக்கணமாக ஒலிக்கத் தொடங்கியது.

இந்த ஒலிச் சத்தத்தால் அயலவர்கள் அனைவருமே அங்கு கூடிவிட்டனர். அவளின் இரு பிள்ளைகளும் என்ன ஏதோ என்று தொரியாது ஓயாது அழத்தொடங்கி விட்டனர். அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் பிள்ளைகளைத் தூக்கி அழுகையை நிறுத்தச் செய்வதிலும் கோமளாவிற்கு ஆறுதல் கூறுவதிலுமாக இருந்தனர். சிறிது நேரத்தின் பின் ஒரு பெரியவர் அவளருகே வந்து,

“பிள்ளை கோமளா ஒப்பாரியை முதலில் நிப்பாட்டு.... இனிமே இருட்டுபட்டு போயிட்டு யாரும் டவுனுக்கு போக ஏலா... மகேஸ்வரன் புத்திசாலி எப்படியும் பிரச்சினையை யோசித்து எங்கயாவது பாதுகாப்பாக இருப்பான்.

நிச்சயம் இதை நீ நம்பு பிள்ளைகளுக்கு சாப் பாட்டை கொடுத்துவிட்டு நிம்மதியாய் படு நாளைக்கு காலை எப்படியும் வந்துடுவான்..”. எனத் தைரியமூட்டும் வகையில் பேசினார்.

சற்று நேரத்தில் கோமளாவின் அழகை ஓரளவு குறைந்ததும் அனைவரும் அவ் விடத்தை விட்டுப் படிப்படியாக வெளியேறிக் கொண்டிருந்தனர். மறுநாள் காலை யில் விடிந்ததும் மூத்த பிள்ளையை அன்ன லட்சுமி மாமியிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு கைக் குழந்தையுடன் பஸ் ஏறி டவுனுக்குச் சென்றால் பஸ்ஸில் கூட்டம் அதிகம் இல்லை. இன்னும் பதற்றம் குறையவில்லை என்பதை வீதியில் சன நடமாட்டமின்றியும், கடைகள் எதுவும் திறக்கப்படாததிலிருந்து அறிய முடிந்தது.

நகரைச் சென்றடைந்த கோமளா கண்ணில் பட்டவர்களிடமெல்லாம் கண்ணீர் சிந்தியபடி விசாரித்தாள். அனைவரிடமிருந்தும் “தெரியாது” என்ற பதிலே கிடைத்தது. கோமளா முயற்சியைக் கைவிடாது விசாரிப்புக்களைத் தொடர்ந்தபடியே இருந்தபோது ஒருவர் அவள் அருகே வந்து மகேஸ்வரனின் அங்க அடையாளங்களை கேட்டு அதுபோன்ற ஒருவரை இராணுவத்தினர் நேற்று அழைத்துச் சென்றதைக் கண்டதாக கூறியதும் அவளின் நெஞ்சில் நெருப்பை அள்ளிக் கொட்டியது போன்று அச்செய்தி தீயாய் எரித்தது....

கோமளாவால் மேலும் தாமதிக்க முடிய வில்லை உடனே கைக்குழந்தையுடன் அருகிலிருந்த இராணுவ முகாமிற்குச் சென்று தனது கணவனின் நிலைப்பற்றிக் கதறி அழுது கேட்டாள். அப்படி ஒருவர் கொண்டுவரப்படவில்லை என்ற பதில்தான் அங்கிருந்தவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது.

இப்படியே பொலிஸ் நிலையம், வேறு சில இராணுவ சோதனைச் சாவடிகள் என பல இடங்களுக்கும் பசி தாகத்துடன் அன்று முழுவதும் அலைந்தவளுக்கு “இங்கு அப்படி யாரும் கொண்டுவரப்படவில்லை” என்றே ஒரே பதிலே பல்லவியாகக் கிடைத்தது. மாலையானதும் வெறும் கையுடனும் வேதனையுடனும் தள்ளாடியபடியே வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்த கோமளாவிடம் பலரும் வந்து அதே ஆறுதல் வார்த்தைகளையே திரும்பத் திரும்பத் கூறிக் கொண்டிருந்தனர்.

“நாளளைக்கு விடியட்டும் ஆமிக்கு தெரிஞ்ச

யாரையும் பார்த்து கூட்டிட்டு போய் கதைத்துப் பார்ப்போம்” என வந்திருந்த ஒருவர் கூற

“இதுக்கு ஒரு அரசியல்வாதியை கூட்டிட்டுப்போனால் ஏதாவது நல்ல பதில் கிடைக்கும்..” என இன்னொருவரும் தனது கருத்தினை வெளியிட்டார்.

“காச கொஞ்சம் செலவழித்தாலும் வெல்ல லாம்” என மற்றுமொருவர் முணுமுணுத்தார்.

இப்படி பலரின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டவாறே கோமளாவும், பிள்ளைகளும் பெருத்த மனச்சமையுடன் அன்றைய இரவே விழிப்பிலும் உறக்கத்திலுமாகக் கழித்தனர்.

யாருக்காகவும் காத்திருக்காமல் நாட்கள் நகர்ந்தன மகேஸ்வரனைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சியில் எவ்வித முன்னேற்றமும் கிடைக்க வில்லை. ‘அந்த ஊரில் உள்ளனர்’... ‘இந்த சிறையில் அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள்’ எனப் பலரின் கதைகளும், வதந்திகளும் அவளின் காதுகளுக்கு எட்டினாலும் அவளால் இயன்ற முயற்சிகள் அத்தனையும் செய்து பார்த்தாள். பலன் எதுவும் இல்லை.

ஒரு பெண்ணாய்த் தன்னந்தனியாக எவ்வளவு காலத்திற்குத்தான் அவளால் போராட முடியும்? தனது கையாலாகாத்தனத்தை எண்ணிப் துடித்துப் போனாள்.

இனித் தனது எதிர்காலம் எப்படியாகும் என நினைக்கவே அவளுக்கு அச்சமாக இருந்தது. காலச்சுழற்சியில் யாவும் மாறத்தான் செய்யும். மகேஸ்வரனைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கும் வரை இனித் தனது குழந்தைகளை எப்படியும் வளர்க்க வேண்டுமென்ற ஒரே முடிவுக்குத்தான் இறுதியில் அவளால் வரமுடிந்தது.

தன் கணவர் எங்கேயாவது உயிருடன்தான் இருப்பார். நிச்சயம் அவர் என்றோ ஒரு நாள் திரும்பி வருவார் என கோமளா உறுதியாக நம்பினாள். அந்த எதிர்பார்ப்புடனும் குழந்தை களை வளர்த்து ஆளாக்கும் லட்சி யத்துடனும் தனது சோகங்களை மூட்டை கட்டி வைத்து விட்டு அவர்களுக்காகவே வாழும் எண்ணத்தை மனதில் ஆழப்பதித்தாள்.

பல இடங்களில் கூலி வேலை செய்து நான்கு வருடங்களாக தனது பிள்ளைகளுடன் அவ்வீட்டிலேயே கோமளா வாழ்ந்து வரு கிறாள். ஆனால் எப்போதும் அவளின் தேடல் முயற்சிகள் தொடர்ந்த வண்ணமே இருந்தது. இந்த நிலையில்தான் காணாமல்

ஆக்கப்பட்டோரின் குடும்ப உறவுகளின் அமைப்பில் கோமளாவும் சேர்ந்து பலமுறை உண்ணாவிரதப் போராட்டங்களிலும் பங்கு பற்றி வருகின்றாள்.

அந்த போராட்டங்களில் அதிகாரிகளாலும், அரசியல்வாதிகளாலும் கூறப்படும் நம்பிக்கையூட்டும் வார்த்தைகள் அவளுக்கு தன் கணவர் மீதான நம்பிக்கையையும் எதிர்பார்ப்பையும் மேலும் அதிகரிக்கச் செய்து ஒரு புத்துணர்வைக் கொடுக்கும். அந்த நம்பிக்கையிலேயே அவளின் வாழ்க்கைப் பயணம் இன்றுவரை தொடர்கிறது. தனக்கு துன்பம் வரும்போதெல்லாம் மகேஸ்வரனுடன் தான்வாழ்ந்த இனிமையான காலத்தை அடிக்கடி மனதுக்குள் அசைபோட்டு ஆறுதலடைவாள்.

பழைய நினைவுகளிலிருந்து விடுபட்ட கேமளா பிள்ளைகள் இருவரையும் பாடசாலைக்கு அனுப்பி விட்டு உண்ணாவிரத போராட்டம் நடைபெறும் இடத்திற்கு செல்வதற்கு ஆயத்தமானாள். இன்னும் கௌரி அக்கா வந்து சேரவில்லை. கௌரி அக்காவின் மகனும் யுத்தகாலத்தில் காணாமல் போனவன் தான். எப்போதும் அவனைப்பற்றிய கதைகளைக் கூறி கண்ணீர் வடித்தபடியே இருப்பாள். இதுபோல் இன்னும் எத்தனையோ குடும்பங்கள் இந்த ஊரில் உள்ளன. ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் ஒவ்வொரு கதை

அதோ... தூரத்தில் கௌரி அக்காவும் இன்னும் இரண்டு பேரும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் கரங்களில் சுருட்டப்பட்ட காகித மட்டைகள் தெரிந்தன. இவர்களைக் கண்டதும் கோமளாவும் ஓடிப்போய்

அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டாள்.

ஐந்து வருடங்களாக இப்படி எத்தனையோ போராட்டங்களிலும், ஊர்வலங்களிலும் தனது கணவனின் புகைப்படத்தைத் தூக்கிப் பிடித்தபடி கண்ணீருடன் அலைந்த கோமளாவின் இருள் சூழ்ந்த மனதின் எங்கே ஒரு மூலையில் சிறு நம்பிக்கைக் கீற்று ஒளிரத்தான் செய்கிறது.

ஆனாலும் தனிமையில் இருக்கும்போது மகேஸ்வரனை நினைத்து அவள் படும் வேதனையோ அளவிட முடியாதது. தம் நெருங்கிய உறவுகளின் இழப்பினால் வரும் வேதனையை விட அவர்கள் காணாமல் போய் உயிருடன் உள்ளனரா... இறந்துவிட்டார்களா எனத் தெரியாமல் காலமெல்லாம் தவிக்கும் வேதனையும், வலியும் மிகவும் அதிகமானதும் கொடுமையானதுமாகும். கேமளாவைப் போன்று பாதிக்கப்பட்டவர்களால்தான் இதை உணர முடியும்.

ஒவ்வொரு முறையும் இப்போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும்போதும் தன் கணவரைப் பற்றிய கோமளாவின் எதிர்பார்ப்பு இன்னும் அதிகரித்தே காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் இந்தப் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்வது கூட அவளின் வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கு ஒரு உந்து சக்தியாகவே அது உதவுகிறது. எப்படியும் ஒரு நாள் தனது எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கையில் கேமளா போராட்டம் முடிந்ததும் தன் பிள்ளைகளை காணும் ஆவலில் அவசர அவசரமாக வீட்டிற்கு விரைந்து கொண்டிருந்தாள்.

(47ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி...)

இந்தக் கலை ஆளுமைகளை வாழுங்காலத்திலேயே கௌரவித்து அவர் கூத்துப்பாடல்களில் சமூக மனங்களை கூத்தாடவைத்த மதியின் அரங்க நிகழ்வுகள் பலவற்றில் விருந்தினனாகவும் பங்கேற்பாளனாகவும் கலந்து பாடி மகிழ்ந்த பொழுதுகளின் அர்த்தம் வார்த்தைகளுக்குள் அடக்கமுடியாதது.

மதியின் விரிந்த சமூக செயற்பாட்டில் இந் நூலொரு தொடக்கப் புள்ளிதான். அவரே என்னுரையில் குறித்தவாறு ஊரின் ஆளுமைகள் பற்றிய விரிவான தேடல் அழகாய்த் தொடர்ந்திடவும், ஊரின் எல்லைகளுக்கு அப்பாலும் விரிந்த தேசம் தழுவிய மதியின் சமூக வாழ்வின் படைப்புகள் மென்மேலும் வசமாகிடவும் எல்லையிலா அன்புடன் வாழ்த்துகின்றேன்.

எழுதத் தூண்கும் எண்ணிக்கை

ஆசிரியர்
தாரை மனோகாரன்

மகாகவியும் கப்பலோட்டிய தம்முடும்

எட்டயபுரம் சமஸ்தானத்தில் வேலை பார்த்த சின்னச்சாமி ஐயரும் (பாரதியின் தந்தை), அதே சமஸ்தானத்தில் வக்கீலாக இருந்த உலகநாதபிள்ளையும் (வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளையின் தந்தை) நல்ல நண்பர்கள். பாரதி இந்தியா பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் 1906இல் முதன்முதலாக அவரும், வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளையும் சந்திக்கும் வாய்ப்பு, அதே பத்திரிகை அலுவலகத்தில் ஏற்பட்டது. அன்றில் இருந்து இருவரும் சிறந்த நண்பர்களாக மாறிவிட்டனர். அதுபற்றி வ.உ.சி. குறிப்பிடும்பொழுது, “ஆசிரியரும் நானும் முறையே கம்பரும் சோழனுமாகி, மாமனாரும் மருமகனும் ஆயினோம்” என்று தெரிவித்துள்ளார். வ.உ.சி. பாரதியை எப்போதும் மாமா என்றுதான் அழைத்துவந்தார்.

ஆரம்பகாலத்தில் வ.உ.சி.க்கு அரசியல் குறித்த ஈடுபாடு இருக்கவில்லை. பொருளாதார மேம்பாடு குறித்த கரிசனையே இருந்தது. பாரதியுடனான சந்திப்பின் பின்னரே இந்திய விடுதலை உணர்ச்சி மிக்கவராக அவர் மாறத்தொடங்கினார். இதுபற்றி, அக்கால விடுதலை வேட்கை கொண்டவரும், பின்னர் ஆன்மீகவாதியாக மாறியவருமான நீலகண்ட பிரமச்சாரி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “வ.உ.சி. பொருளாதாரச் சுதேசியம் குறித்து உற்சாகம் கொண்டிருந்தார். அந்நேரத்தில் அவருக்கு அரசியல் சுதேசியம் குறித்துத் திட்டவாத்தமான கருத்துகள் எவையும் இல்லை. பாரதியும் மண்டயம் சீனிவாசனும் அவரிடத்தில் ஆர்வமிக்க தேசியவாதிக்குரிய குணத்தைக் கண்டனர். அவருக்கு அரசியல் கற்பிக்கும் பொறுப்பைப் பாரதி மேற்கொண்டார். வெள்ளையர்கள் இந்திய ஆட்சியாளராக இருக்கும் வரையிலும் பொருளாதாரச் சுதேசியமோ வேறு எவ்வித சுதேசியமோ வெற்றிபெறச் சாத்தியமில்லை என்பதையும் சுயராஜ்யம் பெறுதலே நம் முதற்கடமை என்பதையும் விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் வாணிபமும் தொழிலும் சிறந்துவிளங்க முடியும் என்பதையும் வ.உ.சிதம்பரத்துக்குப்

பாரதி தெளிவுபடுத்தினார். வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை பாரதியின் விவாதத்தில் உறுதியாக ஈர்க்கப்பட்டார்.” முனைவர் கோ. கேசவன் பொருத்தமாகக் குறிப்பிடுவது போல், “பாரதியின் வரலாற்றுச் சாதனை, வ.உ.சியை அரசியல்ரீதியில் கூர்மைப்படுத்திய செயலாகும்.”

வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை கப்பலோட்டிய தமிழரானதும், பாரதி தமது இந்தியா பத்திரிகையின் 1907 மே 25 இதழில், அது தொடர்பான கருத்துப்படம் ஒன்றையும் வெளியிட்டு, “சுதேசியக் கப்பல் வந்தே மாதரக் கொடியுடன் வருதல், இந்திய ஜனங்களின் மகிழ்ச்சி” என்ற தலைப்பில் ஒரு குறிப்பையும் எழுதியிருந்தார். “தூத்துக்குடி ஸ்வதேசிய ஸ்டீம் நேவிகேஷன் கம்பெனியார் ஸ்டீமர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மங்களகரமான செய்தியைக் கருதி நாம் ‘சுதேசிக் கப்பல்கள்’ என்ற சித்திரம் பதிப்பித்திருக்கின்றோம். தூத்துக்குடியாரின் (வ.உ.சி.) அரிய முயற்சிக்கு நமது நாட்டிலுள்ளோர் அனைவரும் பொருளாலும், வாக்காலும், வேறு வகையாலும் துணைபுரியக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களென்பதை இங்கே வலியுறுத்துகின்றோம்” என்பது அக்குறிப்பு.

பாரதி வ.உ.சி. பற்றி எழுதிய பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை மெட்டிலே, திருநெல்வேலி ஜில்லாக் கலெக்டர் வின்சு வ.உ.சி.க்குக் கூறுவதாகவும், வ.உ.சி. அவனுக்குப் பதிலளிப்பதாகவும் இரு பாடல்களை எழுதியுள்ளார். “நாட்டிலெங்கும் சுதந்திர வாஞ்சையை நாட்டினாய் - கனல் மூட்டினாய், வாட்டி யுன்னை மடக்கிச் சிறைக்குள்ளே மாட்டுவேன் - வலி - காட்டுவேன்,” “கூட்டங் கூடிவந் தேமாதரமென்று கோஷித்தாய் - எமைத் - தூஷித்தாய், ஓட்ட நாங்க ளெடுக்க வென்றே கப்பல் ஓட்டினாய் - பொருள் - ஈட்டினாய்” எனத் தொடரும் பாடல்கள் கலெக்டர் வின்சு ஸ்ரீ சிதம்பரம்பிள்ளைக்குச் சொல்லுதல் என்ற தலைப்பில் அமைந்தவை.

அதேபோல, கலெக்டர் வின்சுக்கு ஸ்ரீ

சிதம்பரம்பிள்ளை சொல்லிய மறுமொழி என்ற தலைப்பிலும் பாரதி பாடியுள்ளார். “சொந்த நாட்டிற் பரர்க்கடிமை செய்தே துஞ்சிடோம் - இனி - யஞ்சிடோம், எந்த நாட்டினு மிந்த அந்திகள் ஏற்குமோ? - தெய்வம் - பார்க்குமோ?,” “வந்தே மாதர மென்றுயிர் போம்வரை வாழ்த்துவோம் - முடி - தாழ்த்துவோம், எந்த மாருயி ரன்னையைப் போற்றுதல் ஈனமோ? - அவ - மானமோ?” என அப்பாடல்கள் தொடர்கின்றன.

வ.உ.சி. 1908இல் ஆங்கிலேய ஆட்சி யாளரால் கைது செய்யப்பட்டு, அவருக்குச் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டபோது, பாரதி துன்பம் சகியான் என்னும் புனைபெயரில் 1908 நவம்பர் 28இல் இந்தியா பத்திரிகையில் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்: “தேசபக்தரான ஸ்ரீயுத சிதம்பரம்பிள்ளை ராஜத்துரோக ஜாதித்துவேஷக் குற்றங்கள் சாட்டப்பட்டு (6) ஆறு வருடம் தீபாந்தரசிக்கை விதிக்கப் பெற்றிருக்கிறார். தற்சமையம் சிறைப்படுத்தியிருக்கும் கோயம்புத்தூர் ஜெயில் அதிகாரி அவரைக் கைகால் விலங்கிட்டுக் கேவலம் மிருகம் போல் எண்ணெய் ஆட்டும் செக்கிழுக்கும்படி செய்திருக்கிறாராம்! நடுவெயிலில் தீப்பறக்கும் செக்கிழுத்துக் கஷ்டமடைகிறாராம்! அந்தோ! இக்கொடிய துன்பத்தை நினைக்கும்போதே நெஞ்சுருகுகிறதே!! இங்கெழுதும்போதே கை நடுங்குகிறதே!!! இக்கொடுந் துன்பத்தைச் சகிக்கும் தேசபக்தர் பாடு எங்ஙனமோ கடவுளேயறிவர். கைதிகட்கு எத்தனையோ விதமான வேலைகளிருக்க இத்தேசபக்தருக்கு நாற்கால் மிருகங்களும் துன்புறக்கூடிய எண்ணெய் யந்திரம் சுழற்றும் வேலையா கொடுக்க வேண்டும்! அவர் கைகால்கட்கு விலங்கிடுவதேனோ?” வ.உ.சி. அனுபவித்த கொடூர சிறைத்தண்டனை குறித்துப் பாரதி எழுதிய இவ்வரிகள், அவரின் வேதனை உணர்வினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பாரதி எழுதிய “தண்ணீர்விட்டோ வளர்த்தோம்? சர்வேசா இப்பயிரைக் கண்ணீராற் காத்தோம் சுருகத் திருவுளமோ?” என்று தொடங்கும் பாடலில் இடம்பெறும் “மேலோர்கள் வெஞ்சிறையில் வீழ்ந்து கிடப்பதுவும் நூலோர்கள் செக்கடியில் நோவதுவுங் காண்கிலையோ?” எனும் அடிகள் வ.உ.சி. யைப் பற்றியனவாகும். இந்தப் பாடலைக் கப்பலோட்டிய தமிழன் திரைப்படத்தில் திருச்சி லோகநாதன் மிக உருக்கமாக, அற்புதமாகப்

பாடியுள்ளார். வ.உ.சி. சிறைப்பட்டதும், அவரது சுதேசி கப்பல் கம்பனியும் வீழ்ந்துவிட்டது.

வ.உ.சி. விடுதலை பெற்ற பின்னர், 1915இல் ஞானபாநு என்ற பத்திரிகையில் பாரதிக்கும், வ.உ.சி.க்கும் இடையே தமிழ் எழுத்துக்கள் தொடர்பாக விவாதம் ஒன்று இடம்பெற்றது. அப்பத்திரிகையில் பாரதி “தமிழில் எழுத்துக்குறை” என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். அதனை மறுத்து, வ.உ.சி. “தமிழ் எழுத்துக்கள்” என்னும் தலைப்பில் மறுப்புரை எழுதினார். அவரது கருத்தை மறுத்து, பாரதி ஒரு மறுப்புரை எழுதினார். இவ்வாறு அவர்களிடையே அவ்வப்போது சிற்சில கருத்துவேறுபாடுகள் ஏற்பட்டபோதிலும், இருவருக்கும் இடையிலான நட்பு, ஒருபோதும் குறைவடையவில்லை.

ஒருமுறை பாரதியும், அவரால் மதித்துப் போற்றப்பட்டவர்களுள் ஒருவரான குள்ளச் சாமியும் வ.உ.சியின் வீட்டுக்கு வந்திருந்தனர். மாலையில் பாரதியும், குள்ளச்சாமியும் ஏதோ ஒரு லேகியத்தை எடுத்து வாயில் போட்டுக்கொண்டு, கும்மாளம் அடித்தனர். அது என்ன என்று வ.உ.சி. கேட்டபோது, “அதுவா, மோக்ஷ லோகத்திற்குக் கொண்டுபோகும் ஜீவாம்ருதம்” என்று பாரதி சொன்னார். இதுபற்றிக் குறிப்பிடும் வ.உ.சி., “சாமியார் சரீர கனத்திலும், லேகியம் தின்றதிலும் தவிர, மற்ற பேச்சு முதலியவற்றில் மக்காகவேயிருந்தார். அறிவில் மேதாவியாகிய நம் பாரதியாருக்கு இம்மக்கிடத்தில் எப்படிப் பற்றுண்டாயிற்றென்று அதிசயித்தேன்” என்று பாரதி பற்றிய தமது நூலில் கூறுகின்றார். சாமியார்களுடனான பாரதியின் நெருக்கத்தை, அவரிடமே நேரடியாகக் கண்டித்த மற்றொருவர், பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

வ.உ.சி. தாம் மரணிக்கும் தறுவாயிலும் பாரதியின் பாடலைக் கேட்க விரும்பினார். இந்த விடயம், கப்பலோட்டிய தமிழன் திரைப்படத்திலும் இடம்பெறுகிறது. வ.உ.சி. யையும், பாரதியையும் கப்பலோட்டிய தமிழன் திரைப்படம் மக்களிடையே வாழவைத்துள்ளது. அத்திரைப்படத்தில் வ.உ.சி. யாகச் சிவாஜிகணேசனும், பாரதியாக எஸ். வி.சுப்பையாவும் மிகச் சிறப்பாக நடித்திருந்தனர். அத்திரைப்படத்தைப் பார்த்த வ.உ.சியின் மகன் வ.உ.சி.சுப்பிரமணியம், “என் தந்தையைக் கண்டேன்” என்று குறிப்பிட்டமையே, அதன் சிறப்புக்கு ஒரு சிறந்த சான்று.

வாசகர் பேசுந்ரார்

பல காலத்துக்குப் பிறகு பா.இராஜேஸ்வரியின் (டியானா - லோகன்) நல்ல கதை ஒன்றை வாசிக்கும் அனுபவம் ஞானம் சஞ்சிகை - 253 மூலம் கிடைத்தது. இப்படைப்பின்மூலம் இரண்டு நூற்றாண்டுகளை இணைக்கும் பல சரித்திர சம்பவங்களை வாசகன் அறியக்கூடியதாக இருந்தாலும் ஒரு படைப்புக்குள் முதலாம் உலகமகாயுத்தம் பற்றிய விபரிப்புகள், சிப்பாய்களின் எண்ணிக்கை போன்றவற்றின் புள்ளிவிபரங்கள் மிக அதிகமாக இருந்ததிலும் அங்கங்கே கதையின் நடையும் மாறிச் சில பத்திகள் ஒரு சரித்திரப் புத்தகத்தின் பத்திகளைப் போலவுமிருந்தன.

உலகம் ஒரு கிராமமாகச் சுருங்கிவிட்டதென்பது இராஜேஸ்வரிக்கும் எங்களுக்கும் தெரியும். நாம் இனியும்போய் 'ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இங்கிலாந்திலும் யூனிவேர்ஸிடி மாணவர்கள் வாரவிடுமுறைகளின்போது உணவகங்களில் பகுதிநேரவேலை செய்வது மிகமிக்ச்சாதாரணமான விடயம், லண்டன், பாரீஸ் போன்ற நகரங்களில் சிரித்துக்கொண்டு ஓடியாடி வேலை செய்துகொண்டிருப்பவர்களில் கணிசமானவர்கள் மாணவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்' போன்ற தகவல்களை இந்த எண்ணிமத்தகவல் யுகத்தில் எழுதவேண்டுமா?

முதலாம் உலகமகாயுத்தகாலத்தில் எடுக்கப்பட்ட கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படங்கள் போலும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவவாதிகள் இந்தியாவை ஆளும் காலத்தில் பெண்களைக்கையாண்ட விதங்கள் நிகழ்த்திய சாங்கியங்கள், அமேலியா போன்ற எதிர்க்காலனித்துவ சிந்தனையுடனான அதே பிரிட்டிஷ் பெண்கள் தன்னார்வத்தில் இந்திய ஏழைப்பெண்களுக்கு கல்வியைப்போதிப்பது, என்னதான் சீமையாக இருந்தாலும் அதில் தன் காலையே பதிக்க மறுக்கும் தியானா போன்ற வைராக்கியம் தெறிக்கும் பெண்கள் போலும் பல காட்சிகள் கதையில் நம் கண்முன் விரிகின்றன.

ஜேம்ஸின் தந்தை வில்லியம் ஹரிஸன் அவன் காலனியத்தைக் காப்பாற்றும் இரணுவத்தளபதி என்றும் (பக்-37) வில்லியம் ஹரிஸன் என்கிற இராணுவத்தளபதி எழுந்திருக்கவில்லை (பக்-42) எனும் தகவல் கதைக்குள் இரண்டு இடங்களிலும், வருவதைப்போல்,

லோகன் தன் நண்பனின் தந்தையின் உணவகத்துக்குச் சென்றபோது அவர் ஓடர்செய்த உணவுகளை விநியோகம் செய்ய உதவியில்லாமல் திணறிக்கொண்டிருக்கவும், அவருக்கு உதவிசெய்யும் முகமாகத்தான் லோகன் தன் நண்பனான அவர் மகனுடன் சேர்ந்து சமையற்காரர் ஊழியத்தை மேற்கொண்டான் என்பதுவும் திரும்பத்திரும்பவும் வருகின்றன. இராஜேஸ் மறுவாசிப்பிலோ அல்லது செம்மை நோக்குபவரோ அவற்றை அடித்து விட்டிருந்தால் கதை இன்னும் நச்சென்று இருந்திருக்கும். நல்ல வார்ப்பு. அவர் இன்னும் உற்சாகமாக எழுதவேண்டும்.

அடுத்தது சித்தி கருணானந்தராஜாவின் 'நெஞ்சில் பதிந்த நிலவு' என்கிற அஞ்சல் உருவத்தில் அமைந்தகதை. கதையின் கரு நாயகி எழுதுகின்றார் நாயகனுக்கு "ஐயகோ எனக்கு வீட்டில் மாப்பிள்ளை பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள் தாங்கள் விரைந்துவந்து என்னைக் கரையேற்றிவிடுங்கள்" என்பதுதான். நாயகி ஒரு காதல் மயக்கத்தில் நம்மளையும் கிறங்கடிக்கப் போகிறார் என்று பார்த்தால் ஒரு மின்னஞ்சலிலேயே ஒரு அர்த்தம் தரும் வசனங்களையே ஒவ்வொரு பத்தியிலும் திரும்பத்திரும்ப எழுதிக் கடுப்பேற்றி யிருக்கிறார் ஆசிரியர். கடிதத்தின் விரிவு கருதி சிலவற்றை மட்டும் இங்கே சுட்டுகின்றேன்.

நாயகி எழுதுகிறார்:

'நான் தடுமாறிப்போய் நிற்கிறேன்'

'உங்கள் நினைவுகளை நெஞ்சில் பதித்துவிட்டு தவித்துப்போய் நிற்கிறேன்'

'கலங்கிப்போய்த்தான் செய்வதறியாது திகைத்து நிற்கிறேன்'

'உங்கள் முகத்தைப்பார்த்தபோது இரக்கமாக இருந்தது'

'பார்க்க இரக்கமாக இருந்தது, தூரத்திவிடுமளவுக்கு இருக்கவில்லை'

இனி நாயகன்:

'உன்னைக் குழப்பிவிட்டு நானும் குழம்பிப்போயிருக்கிறேன்'

'உன் மனதைச்சலனப்படுத்திவிட்டு நான் இங்கு வந்துவிட்டேன்'

'இந்தப்பாழாய்ப்போன கொரோனா'

‘இந்தப்பாழாய்ப்போன கொரோனா’

இப்படியாகக் கூறியது கூறல்தான் களையப்படாதிருந்தாலும் ஒரு ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இருந்திருக்கக்கூடிய ஒரு அரதல்ப்பழசான நடையில்

‘என்னசெய்வது என் கொடுப்பினை அவ்வளவுதான்’

‘நாம் திட்டமிட்டபடி வாழ்க்கையெல்லாம் அமைவதில்லை’

‘சட்டிக்குள்ளிருந்து அடுப்புக்குள் விழுந்த கதையாய்ப்போய்விடும்’

என்பவைபோன்ற பன்முறையும் எடுத்தாளப்பட்ட தேய்ந்த வழக்குகளைப் பரவி எழுதிச்செல்லும் ஆசிரியருக்கு நவீன இலக்கியப்பரப்பில் வாசிப்பு அனுபவமில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

மொழிவரதன் தன் கதையில் ஒற்றை நீர்க்காகத்தை மணமுறிவு பெற்றிருக்கும் அரைக்கதவு அம்பிகாவுக்கு எதற்காக உருவகப்படுத்துகிறார் என்பது எனக்குப் புரியவேயில்லை. உங்களுக்கு?

– பொ.கருணாகரமூர்த்தி, டீர்லன்

●●●

தமிழ் இலக்கியத்திற்கு, அதிலும் குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தங்களின் பங்கு அளப்பரியது. தற்போது அறிவித்து உள்ள போட்டி இதற்கெல்லாம் மணிமகுடம். தொடர்ந்து ஞானம் இதழைப் படித்து வருகிறேன். தரமான இதழ். கடந்த ஆண்டு ஜனவரி யாழ்பாணப் பல்கலைக்கழக மாநாட்டில் கலந்து கொண்டபொழுது சந்திக்க நினைத்தேன். நிறைவேற்றவில்லை. தொடரட்டும் தங்களின் இலக்கியப் பணி.

– முனைவர் அருள், மலேசியா.

●●●

ஞானம் கலைஇலக்கிய சஞ்சிகையின் 252ஆவது இதழில் வெளியான கவிஞர் ஷெல்லி தாசனின் ‘ஒரு பொய்யாவது சொல்லு’ எனும் சிறுகதை எந்தவித வர்ணனைகளும் இல்லாமல் பேச்சு மொழியியிலேயே நகைச்சுவையோடு எல்லோரும் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இயல்பு வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் கதை மாந்தர்களின் உணர்வுகள் அவருடைய எழுதுகோல் சிந்தனையின் கட்டுக்குள்தான் இருக்கிறது என்பதைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

– ராதா வெள்ளாவத்தை

●●●

253 ஞானம் சஞ்சிகையில், ஞானம் பாலச்சந்திரன் எழுதியிருந்த, ‘அடுத்த மிலேனிய மனிதனுக்கான ஆயத்தங்கள்’, உரைச்சித்திரத்தை வாசித்தேன். மனிதனுடைய சம்பத்து விண்வெளி ஆராய்ச்சிகளையும் சாதனைகளையும் எல்லோருக்கும் புரியும்படியாக சுருக்கமாக ஒரு வயோதிபருக்கும் அவரது பேரன் பேர்த்திகளுடன் இடையே நடக்கும் உரையாக எழுதி வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஞானம் பாலச்சந்திரனுக்கு எனது பாராட்டுகள்.

– தேவக் கருணாகரன், சீடன்

●●●

முதலில் ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் டாக்டர் தி.ஞானசேகரன் அவர்கள் மற்றும் இணை ஆசிரியர் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் ஆகியோரின் 50வது திருமணநாள் தொடர்பான நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அடுத்த விடயம் வாகரை வாணன் அவர்களின் கட்டுரை தொடர்பானது. தொன்மைச் சிறப்பு வாய்ந்த சுமேரிய இனம் இன்று காணாமற் போய்விட்டது. சிந்து நதிப் பிரதேசத்தின் ஆதிக் குடிகளான திராவிடருடன் சுமேரியர் ஒன்றிக் கலந்துவிட்டார்கள் என்பது ஒரு சில அறிஞர்களின் வாதமாகக் காணப்படுகின்றது. பின்னர் சிந்து நதிப் பழங்குடி மக்கள் ஆரியப் படையெடுப்பின்போது பாரிய அழிவுகளைச் சந்தித்தபின்னர் தென்னிந்தியாவை நோக்கி நகர்ந்து சென்றார்கள் என்பதுதான் நம்பக்கூடிய கருத்தாகக் காணப்படுகின்றது. வாகரைவாணன் அவர்களின் ஆய்வு முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது.

– கலைமாமணி கா. தவாலன், பருத்தத்துறை.

●●●

எனது ஆக்கத்தை ஞானம் (253) தாங்கி வந்ததற்கு மெத்த நன்றி. ஆனால் அதில் இடம்பெறவேண்டிய UR (ஊர்) எனும் முக்கியமான ஒருசொல் ‘ருசு’ என மாற்றம் பெற்றுள்ளது. வாசகர்களும் இத் தவறை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக இதனைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

– வாகரைவாணன்

○ ○ ○

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

With Best Compliments from

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பிஸ்கட்டிலும் தான் !

Luckyland

Nattaranpotha, Kundasale, Sri Lanka.

T: +94 081 2420574, 2420217 F: +94 081 2420740 E: luckyland@sltnet.lk

